

Lijahona

**Kako su
Sveta pisma
prevedena? str. 20**

Upoznavanje s našim novim
apostolom, starješinom
Ronaldom A. Rasbandom, str. 12

Stariji parovi: Pozvani
na služenje, str. 26

Kad se muževi muče
s pornografijom i žene
se trebaju izliječiti, str. 34

Naučite svirati crkvenu
pjesmu u 10 minuta, str. 54

*»Jer, gle, ovako govori
Gospod, prisposodbit ću
tebe, dome Izraelov,
s pitomom maslinom
koju čovjek uze i zasadi
u vinogradu svojemu...
A blago vama jer ste
marljivo radili sa mnom
u vinogradu mojem,
obdržavali zapovijedi
moje, i iznova meni
pribavili naravan plod te
vinograd moj nije više
iskvaren, a ono loše
izbačeno je van, gle,
radovat ćete se sa
mnom zbog ploda
vinograda mojega.«*

Jakov 5:3, 75

Masline, koje se intenzivno uzgajaju diljem mediteranskih država, imaju dugu povijest u Svetim pismima, od golubice koja nosi maslinovu grančicu Noi do Spasitelja koji podučava na Maslinskoj gori te Jakovljeve priče o stablima masline.

PORUKE

- 4** **Poruka Prvog predsjedništva: Proroštvo i osobna objava**
predsjednik Henry B. Eyring
- 7** **Poruka za kućno posjetiteljstvo: Kćeri našeg Vječnog Oca**

POSEBNI ČLANCI

- 12** **Starješina Ronald A. Rasband: Daroviti vođa, predani otac**
starješina M. Russell Ballard
Brižni suprug i otac, starješina Rasband je razvio vještine vođenja pod dugogodišnjim mentorstvom poduzetničkih i svećeničkih vođa.
- 18** **On je biskup?**
Patrick J. Cronin III
Razumio sam zašto nije mogla vjerovati da sada služim kao biskup. Pred trideset godina bio sam sasvim drugačija osoba.
- 20** **Prijevod Svetih pisama: Na jezik našeg srca**
R. Val Johnson
Čitanje Svetih pisama na materinjem jeziku je poput duhovnog povratka kući.
- 26** **Trenuci za starije misionare**
predsjednik Russell M. Nelson
Molite se za ovu mogućnost stvaranja izuzetnih trenutaka za starije misionare.
- 28** **Stariji misionari: Potrebni, blagoslovljeni i voljeni**
Richard M. Romney
Parovi uviđaju da je služenje misije jednostavnije, jeftinije i ugodnije nego što su mislili.
- 34** **Kada se pornografija uvuče u domove – i žene i muževi trebaju se izliječiti**
Ime uskraćeno
Biskup iznosi kako pomaže ne samo muževima u borbi s pornografijom nego i njihovim ženama, koje jednako trebaju Spasiteljevo iscjeljenje.

- 38** **Stražari na kuli**
Obogatite vaše razumijevanje proroka učeći kako su oni poput stražara na kuli

ODSJECI

- 8** **Osvrti: Jesu li nam upute razumljive?**
Ruth Silver
- 9** **Služenje u Crkvi: Zahvaljujemo vam za vašu službu**
Ime uskraćeno
- 10** **Klasici evanđelja: Svećeništvo: Sigurno sidro**
starješina L. Tom Perry
- 40** **Glasovi svetaca posljednjih dana**
- 80** **Do ponovnog susreta: Traženje duhovnih darova**
predsjednik George Q. Cannon

NA KORICAMA

Prednje korice te unutrašnja strana poledinske korice: Fotografija: Leslie Nilsson. Unutarnja strana naslovnice: Fotografija © RayTango/Thinkstock.

48

44 Prepoznavanje Sotoninih krivotvorina

Dennis C. Gaunt

Tražeci razlike između Sotoninih laži i Kristovih naučavanja umjesto sličnosti, moći ćemo prepoznati Sotonine krivotvorine.

48 Profili mladih odraslih osoba: Mjerenje blagoslova na Madagaskaru

Mindy Anne Selu

Usprkos životu u zemlji s mnogim teškoćama, Solofo Ravelojaona osjeća da je njegov život pun blagoslova.

Otkrijte možete li pronaći lijahonu skrivenu u ovom izdanju.

Pomoć: Kako biste je otkrili, slijedite proroka.

50 Duhovna stabilnost: Izgradnja nepotopivog broda
starješina Dale G. Renlund
Jednako kao što brod mora biti pažljivo građen kako bi bio stabilan, mi dobivamo stabilnost u našim životima s ova četiri načela.

54 Naučite svirati crkvenu pjesmu za 10 minuta!
Daniel Carter
Ako nikada niste svirali klavir, ali ste oduvijek htjeli naučiti, evo gdje početi.

57 S namjerom odustati
Gretchen Blackburn
Sve bih učinila kako bih prestala svirati klavir, a kad su mi roditelji rekli da mogu prestati ako naučim 50 crkvenih pjesama, s tim sam i počela.

58 Šok, tuga i Božji naum
Paola Čajupi
Gledajući unatrag na najteže iskustvo u mojem životu, znam da je Nebeski Otac bio sa mnom cijelo vrijeme.

60 Čak i ako ste sramežljivi
starješina José A. Teixeira
Pouzđajte se u Gospodina, a on će vas blagosloviti u vašim nastojanjima da iznosite evanđelje.

62 Naš prostor

63 Plakat: Izgleda li dobro?

64 Pitanja i odgovori
Ismijavaju me u školi jer sam SPD. Znam da se trebam zauzeti za ono u što vjerujem, no to je tako teško! Kako da postanem dovoljno hrabar?

76

66 Odgovori jednog apostola: Što apostoli rade?
starješina David A. Bednar

67 Mir u mom srcu
Carol F. McConkie
Kada sam vidjela proroka i čula ga kako govori, osjetila sam mir.

68 Ethanovo svjedočanstvo
Larry Hiller
Činilo se da su svi osim Ethana imali svjedočanstvo.

70 Pezo za Nebeskog Oca
Angela Peña Dahle
Bez novca, Ana se pitala: »Što ćemo sutra jesti?«

72 Slijeđenje proroka i apostola
Jenna Koford
Kako možete slijediti proroka ovaj mjesec?

74 Junaci iz Mormonove knjige: Alma se pokajao

75 Mogu čitati Mormonovu knjigu

76 Priče iz Mormonove knjige: Alma krsti mnoge ljude

79 Stranica za bojanje: Šabat je poseban dan

Međunarodni časopis Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Prvo predsjedništvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanaestorice: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund

Urednik: Joseph W. Sitati

Pomoćni urednici: James B. Martino, Carol F. McConkie

Savjetnici: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A. Cardon,
Cheryl A. Esplin, Christoffel Golden, Douglas D. Holmes,
Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor podrške obiteljima i članovima: Vincent A. Vaughn

Direktor crkvenih časopisa: Allan R. Loyborg

Poslovni upravitelj: Garff Cannon

Glavni urednik: R. Val Johnson

Pomoćnik glavnog urednika: Ryan Carr

Pomoćnica za publikacije: Megan VerHoef

Tekst i uređivanje: Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Glavni umjetnički direktor: J. Scott Knudsen

Umjetnički direktor: Tadd R. Peterson

Dizajn: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica za intelektualno vlasništvo:

Collette Nebeker Aune

Voditeljica produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Grafička priprema: Jeff L. Martin

Direktor tiska: Craig K. Sedgwick

Direktor distribucije: Stephen R. Christiansen

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Njemačka

Podaci o pretplati:

Za pretplatu ili promjenu adrese molimo vas kontaktirati

Službu za kupce

Besplatni telefon: 0800 2950 2950

Tel.: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Cijena jednogodišnje pretplate: 4,65 kn za Hrvatsku i 0,53 eura

za Crnu Goru

Tekstove i pitanja šaljte na *Liahona*, Room 2420, 50 East North

Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ili e-mail:

liahona@ldschurch.org.

Liahona (pojam iz Mormonove knjige koji znači »kompas« ili »usmjerivač«) izdaje se na albanskom, armenijskom, bislama, bugarskom, kambodžanskom, kebuano, kineskom, kineskom (pojednostavljenom), hrvatskom, češkom, danskom, nizozemskom, engleskom, estonskom, fidžijskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, mađarskom, islamskom, indonezijskom, talijanskom, japanskom, kiribat, korejskom, letonskom, litvanskom, malagaškom, maršalskom, mongolskom, norveškom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, ruskom, samoanskom, slovenskom, svahtil, španjolskom, švedskom, tagaloškom, tahićanskom, tajskom, tongan, ukrajinskom, urdu i vijetnamskom. (Učestalost izdanja ovisi o jeziku.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana.

Tiskano u Njemačkoj.

Tekst i vizualni sadržaji u *Liahoni* mogu se umnožavati za povremenu, nekomercijalnu upotrebu u crkvi ili kod kuće. Vizualni sadržaji ne smiju se umnažati ukoliko su uz umjetničko djelo navedena ograničenja. Pitanja o autorskim pravima treba uputiti uredu za intelektualno vlasništvo na adresi Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-pošta: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2016 Vol. 15 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Croatian (ISSN 1538-4543) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideje za kućnu obiteljsku večer

Ovo izdanje sadrži članke i aktivnosti koji se mogu upotrijebiti za kućnu obiteljsku večer. Slijedi jedan primjer:

»Čak i ako ste sramežljivi«, stranica 60: Možete koristiti kućnu obiteljsku večer kako biste iznijeli evanđelje! Kao obitelj razgovarajte o strahovima koji otežavaju iznošenje evanđelja. Možete se moliti kao obitelj da vam Gospodin pomogne osjećati se sigurno u iznošenju evanđelja i zatim se moliti o onima koje možete pozvati na kućnu obiteljsku večer. Razmotrite o tome da pozovete svakog člana obitelji da svjedoči za vrijeme lekcije. Možete odabrati podučavati lekciju o obnovi ili naumu spasenja. Razmislite o tome da zapišete vaše iskustvo i osjećaje u vaš dnevnik.

VIŠE NA INTERNETU

Liahona i ostali crkveni materijali dostupni su na mnogim jezicima na languages.lds.org. Posjetite facebook.com/liahona.magazine (dostupno na engleskom, portugalskom i španjolskom jeziku) kako biste našli poruke nadahnuća, ideje za kućnu obiteljsku večer i materijale koje možete iznijeti vašim prijateljima i obitelji.

TEME U OVOM BROJU

Brojevi predstavljaju prvu stranicu članka.

Aktivacija, 18

Božanska narav, 7

Desetina, 62, 70

Duhovni darovi, 80

Duh Sveti, 44, 50

Glazba, 54, 57

Hrabrost, 48, 64

Isus Krist, 20, 34, 43, 58

Krivotvorine, 44, 63

Krštenje, 75, 76

Kućno posjetiteljstvo, 9

Ljubav, 40

Mir, 50, 67

Misionarski rad, 26, 28, 60

Molitva, 41, 64

Mormonova knjiga, 43,

44

Objava, 4, 10, 20, 41, 41,

50, 70, 72

Obraćanje, 43, 58, 75, 76

Oprost, 34

Podučavanje, 75

Pokajanje, 18, 74

Pomirenje, 34

Pornografija, 34

Poslušnost, 8, 34, 62, 72

Poštenje, 62

Pozivi, 18

Proroci i apostoli, 10, 12,

66, 67, 72

Služenje, 9, 26, 28, 41

Sveta pisma, 20

Svjedočanstvo, 64, 68

Šabat, 79

Talenti, 40, 54

Tuga, 58

Učeništvo, 12, 26

Vjera, 34, 48, 58, 60

Zapovijedi, 8, 72

predsjednik
Henry B. Eyring

prvi savjetnik u Prvom
predsjedništvu

Proroštvo

I OSOBNA OBJAVA

Istinita Crkva Isusa Krista je obnovljena i nalazi se na zemlji danas. Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana uvijek su vodili živi proroci i apostoli, koji primaju stalno vodstvo s neba.

Taj je božanski uzorak također bio istinit u drevnim vremenima. Biblija nas uči: »Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima« (Amos 3:7).

Bog je opet progovorio u naše vrijeme kroz proroka Josepha Smitha. Kroz njege je objavio evanđelje Isusa Krista u svojoj punini. Obnovio je svoje sveto svećeništvo s ključevima i svim pravima, moćima i funkcijama svete moći svećeništva.

U naše dane, živi proroci i apostoli ovlaštani su govoriti, podučavati i usmjeravati s ovlašću od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista. Spasitelj je rekao proroku: »Što ja, Gospod, rekoh, to rekoh, i ne ispričavam se. I premda nebesa i zemlja prođu, riječ moja proći neće, već će se sva ispuniti, svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih« (NiS 1:38).

Na Općem saboru dvaput godišnje smo blagoslovljeni prilikom da čujemo riječ Gospodnju od njegovih slugu. To je povlastica koja nema cijenu. Ali vrijednost te prilike ovisi

o tome primamo li riječi pod utjecajem istog Duha kojim su dane tim slugama (vidi NiS 50:19–22). Isto onako kako oni primaju vodstvo s neba, tako moramo i mi. I to od nas zahtijeva isti duhovni napor.

»Napravi svoju zadaću«

Prije mnogo godina, jedan od članova Zbora dvanaestorice apostola zatražio me da pročitam govor koji je pripremao za opći sabor. Bio sam mlađi član zbora. Bio sam počašćen njegovim uvjerenjem da mu ja mogu pomoći pronaći riječi koje Gospodin želi da on izrekne. Rekao mi je uz osmijeh: »O, ovo je 22. verzija govora.«

Sjetio sam se savjeta koji mi je dragi i ljubazni predsjednik Harold B. Lee (1899.–1973.) dao ranije uz posebnu napomenu: »Hal, ako želiš dobiti objavu, napravi svoju zadaću.«

Čitao sam, razmišljao i molio se za tu 22. verziju. Proučavao sam je što sam više mogao pod utjecajem Duha Svetoga. Do trenutka kad je član zbora održao svoj govor, napravio sam svoju zadaću. Nisam siguran jesam li pomogao, ali znam da sam se promijenio kad sam čuo govor koji je održao. Primio sam poruke dalekosežnije od riječi koje sam pročitao i koje je on izrekao. Riječi su imale

veće značenje od onih koje sam pročitao u verziji govora. I činilo se da je poruka bila namijenjena meni, prilagođena mojim potrebama.

Božji sluge poste i mole se da prime poruku koju on ima za njih kako bi ju prenijeli onima koji trebaju objavu i nadahnuće. Ono što sam naučio iz tog iskustva i još mnogo drugih iskustava sličnih tome jest to da moramo sami platiti cijenu primanja objave želimo

li steći velike koristi od slušanja živućih proroka i apostola.

Gospodin voli svaku osobu koja bi mogla čuti njegovu poruku i zna srca i okolnosti svake osobe. Zna koje ispravke, ohrabrenja i koje evanđeoske istine najbolje pomažu svakoj pojedinoj osobi da odabere svoj put u vječni život.

Mi koji slušamo i gledamo poruke općeg sabora ponekad poslije mislimo: »Čega se najviše sjećam?«

Gospodin se nada da će odgovor svakog od nas biti: »Nikad neću zaboraviti trenutke kad sam osjetio glas Duha u svome umu i srcu koji mi je govorio što mogu učiniti kako bih udovoljio svome Nebeskom Ocu i Spasitelju.«

Možemo primiti tu osobnu objavu kad čujemo proroke i apostole i dok radimo u vjeri da je primimo, baš kao što je predsjednik Lee rekao da možemo. Iz iskustva i svjedočanstvom Duha znam da je to istina. ■

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Razmislite o tome da naglas pročitate priču predsjednika Eyringa o proučavanju nacrtu govora za Opći sabor koju je napisao član zbora. Možete upitati: »Koja je cijena primanja objave?« Nakon

vaše rasprave, možete zamoliti one koje posjećujete da osmisle i ispune plan prema kojem će na predstojećem Općem saboru primiti poruke »pod utjecajem istog Duha kojim su dane [Božjim] slugama«.

Nebeski Otac govorio mi je kroz govor na saboru

Anne Laleska Alves de Souza

Imala sam sumnje o tome što bih trebala studirati na sveučilištu. Većina je ljudi loše govorila o smjeru koji sam htjela odabrati, pa sam se molila Gospodinu da vidim slaže li se on s mojom odlukom.

Moj je odgovor došao idući dan kada sam čitala govor s Općeg sabora u *Lijahoni*. Osjetila sam kao da mi je Nebeski Otac govorio da ne može odabrati umjesto mene – to je odluka koju sama moram donijeti. Znala sam da ću, bez obzira što odaberem, morati marljivo raditi kako bih bila uspješna.

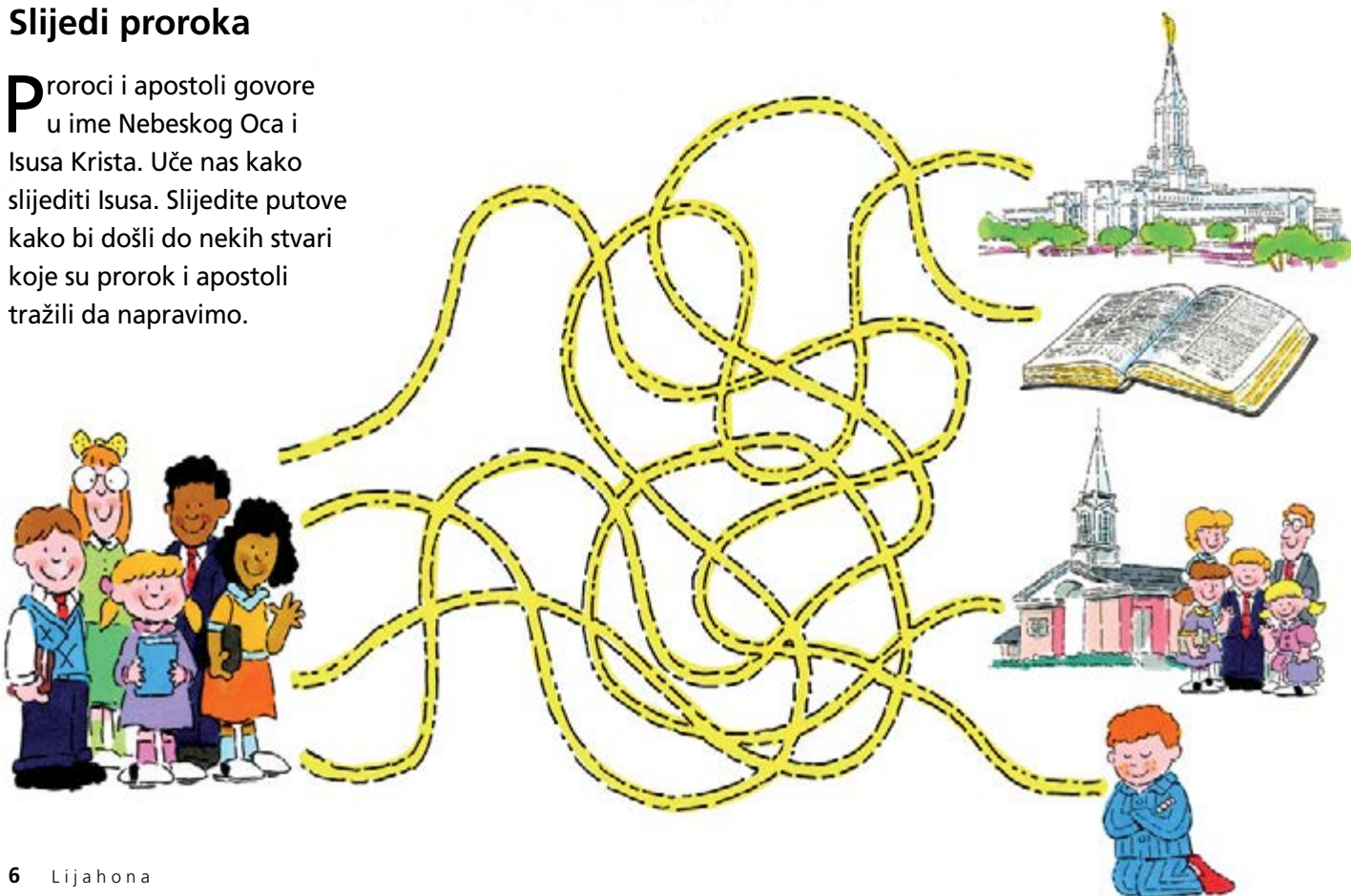
FOTO ILUSTRACIJA: POZIRANJE MODELA

Znala sam da je moja molitva odgovorena. Potvrda Duha Svetoga pomogla mi je donijeti odluku. Naučila sam dati sve od sebe znajući da će mi Nebeski Otac pomoći.

Autorica živi u Sergipeu u Brazilu.

Slijedi proroka

Proroci i apostoli govore u ime Nebeskog Oca i Isusa Krista. Uče nas kako slijediti Isusa. Slijedite putove kako bi došli do nekih stvari koje su prorok i apostoli tražili da napravimo.

ILUSTRACIJA: VAL CHADWICK BAGLEY

Uz molitvu proučite ovaj materijal i tražite spoznaju o tome što iznijeti drugima. Kako će razumijevanje dokumenta »Obitelj: Proglas svijetu« povećati vašu vjeru u Boga i blagosloviti one na koje pazite tijekom kućnog posjetiteljstva? Za više informacija, posjetite: reliefsociety.lds.org.

Kćeri našeg Vječnog Oca

Sveta pisma nas podučavaju da »potječemo od Boga« (Djela 17:29). Bog je nazvao Emmu Smith, ženu proroka Josepha Smitha: »Kćeri moja« (NiS 25:1). Proglas o obitelji uči nas da je svaka od nas »ljubljen[a] duhovn[a] ... kći nebeskih roditelja«.¹

U [predsmrtnome] obitavalištu, naučili smo o vječnom ženskom identitetu«, rekla je Carole M. Stephens, prva savjetnica u vrhovnom predsjedništvu Potpornog društva.

»Naše putovanje kroz smrtnost na zemlji nije promijenilo te istine.«²

»Vaš Otac na Nebu zna vaše ime i zna vaše okolnosti«, rekao je starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanestorice. »On čuje vaše molitve. On poznaje vaše nade i snove, uključujući strahove i frustracije.«³

»Svaka od nas pripada obitelji Božjoj kojoj tako trebamo«, rekla je sestra Stephens. »Sve zemaljske obitelji

su drugačije. I dok činimo najbolje što možemo da bismo stvorili snažnu tradicionalnu obitelj, članstvo u Božjoj obitelji nije ovisno ni o jednom statusu – bračnom, roditeljskom, financijskom, socijalnom ili čak onom statusu koji objavljujemo na društvenim mrežama.«⁴

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

Jeremija 1:5; Rimljanima 8:16;
Nauk i savezi 76:23–24

NAPOMENE

1. »Obitelj: Proglas svijetu«, *Liahona*, studeni 2010., 129.
2. Carole M. Stephens, »The Family Is of God«, *Liahona*, svibanj 2015., 11.
3. Jeffrey R. Holland, »To Young Women«, *Liahona*, studeni 2005., 28.
4. Carole M. Stephens, »The Family Is of God«, 11.
5. Vidi »First Vision Accounts« topics.lds.org.

Vjera, obitelj, potpora

Iz naše povijesti

U svojem zapisu Prvog viđenja,⁵ prorok Joseph Smith potvrđuje mnoge istine – uključujući onu da naš Nebeski Otac zna naše ime.

Mladi Joseph mučio se s time da shvati kojoj se crkvi pridružiti i našao je vodstvo u Jakovu 1:5. Joseph je zaključio da će pitati Boga.

Jednog proljetnog jutra 1820. godine otišao je u šumu moliti se, ali ga je odmah obuzela nekakva tamna moć. O tome je rekao:

»Baš u taj trenutak velike uzbuđenosti ugledah točno povrh svoje glave stup svjetlosti od sunca sjajnije koji se postupno spuštaše dok ne siđe na me.

Netom se on pojavio, ja se našao izbavljen od neprijatelja koji me držaše vezanim. Kad svjetlo otpočinu na meni, ja ugledah dvije osobe kojih se sjaj i slava ne daju opisati gdje stoje u zraku povrh mene. Jedan od njih mi progovori zazvavši me imenom te reče, upirući prstom u drugoga – *Ovo je Sin moj! Ljubljeni! Slušaj ga!*« (Josip Smith 2:16–17).

Razmotrite sljedeće

Kako spoznaja da ste kći Božja utječe na vaše odluke?

JESU LI NAM UPUTE RAZUMLJIVE?

Ruth Silver

Jedan biciklistički izlet uvjerio me da moram stalno provjeravati Gospodinovu kartu života.

Prije nekoliko godina otišla sam na biciklistički izlet u Francusku sa sestrom, šurjakinjom i njezinom kćeri. Svako jutro dobivale smo tri stranice detaljnih uputa koje su nas trebale odvesti do cilja za taj dan, ako ih budemo točno slijedile. Dok smo vozile kroz vinograde, u uputama bi pisalo da »idemo 50 m sjeverno, onda skrenemo lijevo i nastavimo dalje još 100 m«. Češće su se u uputama navodili znakovi i imena ulica.

Jedno smo jutro vozile niz zanimljivu cestu, ali smo ubrzo shvatile da naše upute više ne odgovaraju terenu na kojem smo se nalazile. Kako smo se brzo izgubile, odlučile smo se vratiti na mjesto gdje smo zadnji put bile na točnom putu kako bismo shvatile kuda trebamo ići.

I zaista, kad smo stigle tamo vidjele smo mali znak uz cestu koji je bio naveden u našim uputama, a koji nam je prvi put promaknuo. Uskoro smo opet bile na točnoj

stazi, napredujući u skladu s uputama, koje su ponovno bile savršeno razumljive.

To mi je iskustvo poslužilo kao metafora koja je odgovorila na zagonetku koja me mučila: Zašto bi netko je imao svjedočanstvo o evanđelju ikad zastranio? Postalo mi je jasno da kad odaberemo pogrešan put u životu (kad griješimo) ili kad ne obdržavamo Božje zapovijedi, upute (riječ Božja) više nisu razumljive. Karta, takoreći, više ne odgovara terenu na kojem se nalazimo. Ako nismo odlutali predaleko, možemo shvatiti da smo mi ti koji smo pogriješili te se moramo vratiti (pokajati) ili se ponovno obvezati da živimo onako kako je Bog zapovjedio na mjestu gdje smo bili sigurni da točno pratimo stazu.

Prečesto kad upute više ne odgovaraju mjestu na kojem se nalazimo, preispitujemo ispravnost uputa. Umjesto da se vratimo natrag, krivimo upute i uopće se ne obaziremo više na njih.

Napokon, odustavši od vizije našeg cilja, izgubimo se, lutajući po stazama koje su naizgled privremeno jako privlačne, ali koje nas neće odvesti ondje gdje trebamo ići.

Svaki dan imamo priliku proučavati Sveta pisma. I svakih šest mjeseci imamo čast sudjelovati na općem saboru Crkve. Nisu li to vremena kad možemo provjeriti našu kartu puta i uvjeriti se da smo ondje gdje trebamo biti? Jednom dok sam slušala sabor osjetila sam da, koliko god nesavršeni bili, možemo znati da smo na dobrom putu ako su nam ove upute savršeno jasne.

I dok nas slijeđenje pravih uputa dovodi do ciljeva u životu, proučavanje Svetih pisama i slušanje savjeta živućih proroka dozvoljava nam da provjerimo naš smjer i prilagodimo ga tako da na kraju dođemo u naš celestialni dom. ■

Autorica, koja je živjela u Coloradu, SAD, preminula je prošle godine.

ZAHVALJUJEMO VAM ZA VAŠU SLUŽBU

Ime uskraćeno

Vi ste utjelovljenje onih žena koje su, od dana Nauvooa, služile jedna drugoj kroz nadahnuto kućno posjetiteljstvo ispunjeno ljubavlju.

Ne znam vaše ime, koliko ste stari ili bilo što o vama. Sve što znam jest da ste Joannina kućna posjetiteljica i cijenim vašu savjesnu službu svim svojim srcem.

Znam da posjećivanje manje aktivne sestre poput Joann (ime promijenjeno), moje snahe, nije lako, posebno kada vjerojatno nije druželjubiva. Sumnjam da je uopće htjela da dođete. Ali Joann mi je rekla da ste joj bili prava prijateljica, posjećujući je da vidite kako je i prihvaćajući je kakva jest.

U 19 godina otkada je Joann udana za mog sina, ovo je prvi put da je spomenula da ima kućnu posjetiteljicu. Nedavno mi je rekla kako ju redovito posjećujete i kako ste uvijek obazrivi i ljubazni. Rekla je da ste joj nekoliko puta pomogli kada je bila bolesna i da ste se čak ponudili da odvedete moju unuku do Djevojaka.

Kroz proteklih 10 godina, ona, moj sin i njihova obitelj živjeli su stotine milja udaljeno od nas. Molila sam se

da ih drugi vole i brinu se za njih kao ja te sam kroz suze molila Nebeskog Oca da se drugi zbliže s njima kao što bih ja da živim blizu. Iz onoga što Joann kaže, vi ste odgovor na moje molitve.

Čak i ako Joann i moj sin ne održavaju Riječ mudrosti i ne odlaze u crkvu, oni su još uvijek dobri ljudi i vole svoju djecu. Nekako vaše oči nisu bile zamagljene dimom Joannine cigarete. Niste je definirali ovisno o tome ide li u crkvu. Upoznali ste je i doznali da je majka puna ljubavi koja želi da njezina kći pohađa crkvu i stekne svjedočanstvo. Kada je Joann

operirana, donijeli ste večeru umjesto da ste se pitali je li sama uzrokovala neke od svojih zdravstvenih problema.

Koliko sam samo zahvalna što ste primjer mojoj unuci. Može se ugledati na vas kao na nekoga tko brine o svima i trudi se pokazati brigu punu ljubavi. Rekla mi je da ste jedan dan, kada niste imali

auto, hodali više od 1,5 kilometara do njezine kuće s malom djecom kako biste donijeli kolačiće.

»Razmišljala sam o tebi i tvojoj majci i željela sam učiniti nešto lijepo za vas – tek tako«, rekli ste joj.

Željela bih vam reći koliko cijenim vašu predanost vašem pozivu kućne posjetiteljice. Vi ste utjelovljenje onih žena koje su, od dana Nauvooa, služile jedna drugoj kroz nadahnuto kućno posjetiteljstvo ispunjeno ljubavlju. Vi ste pokazali tu službu i ljubav na način da ste s puno ljubavi posjećivali moju manje aktivnu snahu.

Hvala vam. ■

starješina
L. Tom Perry
(1922.–2015.)

iz Zbora
dvanaestorice
apostola

SVEĆENIŠTVO: SIGURNO SIDRO

Ovaj članak je pripremio starješina L. Tom Perry 28. svibnja 2015., dva dana prije nego je preminuo, a koji je htio izložiti mladim obnašateljima svećeništva.

Najveća snaga u mom životu je bilo Božje svećeništvo. Vjerujem da će biti sigurno sidro i za vas mladiće. Ali kako bi ono imalo moć u vašem životu, trebate ga razumjeti i koristiti.

Rana iskustva sa svećeništvom

Odrastao sam u ugodnoj okolini u Loganu, Uti. Nisam imao briga u djetinjstvu zbog hrane, krova nad glavom ili obrazovanja. Ali možda zato jer mi je život bio lagan, trebao sam nešto za što ću se držati i što će me usidriti.

Za mene je to sidro bilo Božje svećeništvo. Bio sam u neuobičajenoj situaciji dok sam odrastao. Moj otac je pozvan za biskupa kada sam imao godinu dana i bio je moj biskup 19 godina. Njegovo očinsko i duhovno vodstvo bilo mi je velika pomoć.

Mislim da je to najveći razlog zašto sam se radovao primiti Aronovo svećeništvo na svoj 12. rođendan. Sjećam se posebnog dana kada sam osjetio

očeve ruke na svojoj glavi dok me zaređivao. Nakon toga napredovao sam kroz službe Aronovog svećeništva i primio pozive u kojima sam uživao.

Posluživanje sakramenta mi je bilo posebno. Mogao sam vidjeti ljude kako se obvezuju biti poslušni Gospodinu i obdržavati njegove zapovijedi dok blaguju od simbola njegovog tijela i krvi.

Rast u razumijevanju svećeništva

Kako je prolazilo vrijeme, ja sam završio srednju školu, a zatim nakon jedne godine na fakultetu, pozvan sam na misiju. Uživao sam svaku minutu i volio svoje suradnike. Jedan me posebno ojačao. Naučio sam toliko puno od njega dok smo ispunjavali svoje odgovornosti.

Budući da je zemlja bila u ratu, kada sam se vratio s misije pridružio sam se marincima SAD-a. Kada je rat bio gotov, vratio sam se na fakultet, oženio i osnovao obitelj. Naknadni profesionalni odabiri odveli su me na mnoga mjesta diljem Sjedinjenih Država gdje sam puno naučio služeći u svećeničkim pozivima. Konačno sam završio u Bostonu,

Massachusetts, gdje sam služio kao predsjednik okola. Tamo sam dobio poziv da budem pomoćnik Dvanaestorici, a zatim, nakon 17 mjeseci, u Zbor dvanaestorice apostola.

Lekcije naučene kao apostol

Što sam naučio kao član Zbora dvanaestorice apostola?

Naučio sam da postoji vodič, sidro i zaštita u svećeništvu.

Svećeništvo je oduvijek postojalo. Prije nego je Adam došao na zemlju, imao je svećeništvo. Dok se Adamovo potomstvo raspršilo sa svećeništvom, postalo je potrebno organizirati način

posluživanja svećeništva. Gospodin je to učinio pozvavši Abrahama da predsjedava nad svojom obitelji obnašatelja svećeništva. Ova organizacija se nastavila pod Izakom i Jakovom, čije je ime kasnije promijenjeno u Izrael.

Stoljećima kasnije, djeca Izraelova su se našla u ropstvu. Gospodin je poslao Mojsija da ih izbavi, ali kada se to dogodilo, oni su se pokazali nespremima za Melkisedekovo svećeništvo. Stoga su ostavljeni u Aronovom svećeništvu do vremena Spasitelja.

Zanimljivo mi je što je Spasitelj prvo učinio kada je započeo svoje službeništvo. Organizirao je Melkisedekovo svećeništvo. Pozvao je dvanaest apostola i podučio ih zakonima

i redu svećeništva. Pozvao je Petra kao glavnog apostola, uspostavljajući slijed ovlasti u svojoj Crkvi. U to vrijeme i danas, Isus Krist odabire svog glavnog apostola da predsjedava nad Crkvom, a Spasitelj ga usmjerava u njegovim svećeničkim dužnostima.

Tako svećeništvo ima izravnu liniju od našeg Gospodina i Spasitelja kroz glavnog apostola do drugih apostola i obnašatelja svećeništva u Crkvi. Ključevi ovlasti su dani apostolima i dokle god su ti ključevi na zemlji, sam Gospodin će nas voditi. Ovo božansko vodstvo nas štiti i daje nam sigurnost da Crkva neće odstupiti od istine. Ostatak će dosljedna jer ju ne usmjeravaju zemaljska bića. Nju usmjerava Gospodin.

Naučite nauk svećeništva

Najveći savjet koji imam za vas mladiće je da proučavate nauk svećeništva, shvatite moć koju imate kada primjenjujete svoje svećeništvo i naučite kako ono može blagosloviti vaš život i živote drugih.

Obećavam vam da ako naučite nauk svećeništva i ispunite vaše svećeničke dužnosti, svećeništvo će vam biti sigurno sidro koje će vas čuvati duhovno sigurnima i donijeti vam veliku radost. Budite istiniti svećenički zbor. Posegnite prema vašim prijateljima i dovedite ih u zbor. Stvorite bratstvo u vašem zboru koje će biti trajni temelj u vašim životima. ■

Starješina Ronald A. Rasband

NADARENI VOĐA,
PREDANI OTAC

starješina M. Russell Ballard

iz Zbora dvanaestorice apostola

Ron Rasband nikada nije sumnjao da će služiti cjelodnevnu misiju. Jedino pitanje koje je kao 19-godišnjak imao dok je otvarao svoj poziv za misiju bilo je *gdje* će služiti.

»Moj je otac išao na misiju u Njemačku. Moj je stariji brat išao na misiju u Njemačku. Moj je budući šurjak išao na misiju u Njemačku«, prisjeća se. »Mislio sam da ću i ja ići u Njemačku.«

Ali Gospodin je imao druge planove. Ron je, za razliku od njih, bio pozvan u misiju u istočnim državama SAD-a, sa sjedištem u New Yorku, SAD. Razočaran, odnio je svoj poziv u sobu, kleknuo pokraj kreveta, pomolio se, nasumično otvorio Sveta pisma i počeo čitati:

»Evo, gle, mnogo ljudi imam na ovom mjestu u krajevima okolnim. A široka će se vrata otvoriti u krajevima okolnim u tim *istočnim zemljama*.

Stoga ja, Gospod, dopusti da dođete na mjesto ovo jer tako bijaše po mome potrebno za spas duša« (NiS 100:3–4; kurziv dodan).

Duh Sveti je odmah dao potvrdu Ronu kako njegov poziv u istočne države SAD-a nije nikakva pogreška.

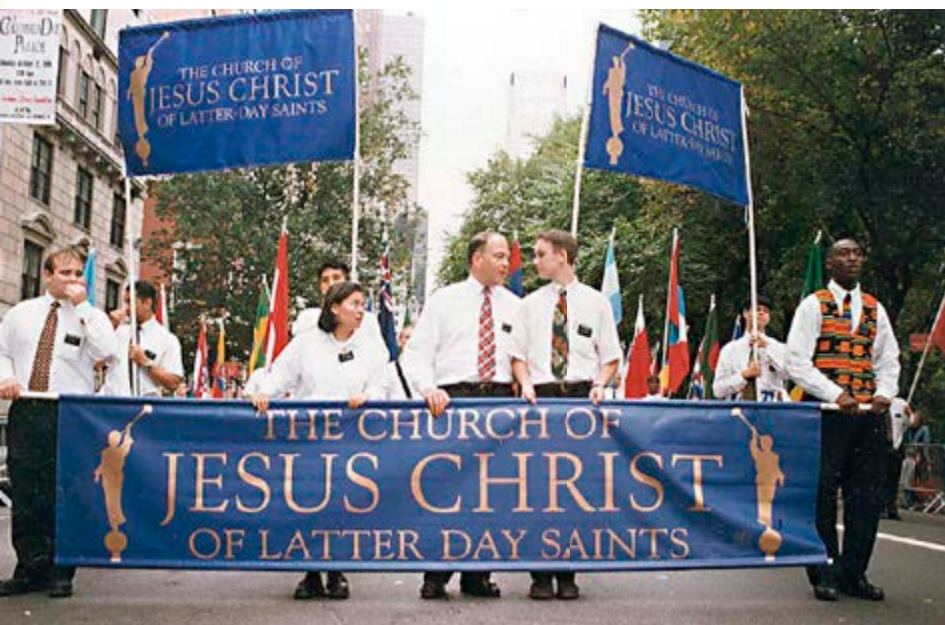
»Prvo sam bio razočaran, a onda sam doživio prvi od mnogo poticaja iz Svetih pisama da je ovo mjesto kamo Gospodin

želi da idem«, prisjeća se. »To je bilo ključno duhovno iskustvo za mene.«

Njegova misija u istočne države bio je prvi od mnogih crkvenih poziva koji su ga odveli na mjesta za koja nikad nije očekivao da će posjetiti. I sa svakim pozivom – kao učitelj, biskup, viši savjetnik, predsjednik misije, član Sedamdesetorice, stariji predsjednik Sedamdesetorice i apostol Gospodina Isusa Krista – starješina Ronald A. Rasband prihvatio je Gospodinovu volju i nastavio se uzdati u njegov Duh dok služi Božjoj djeci.

Gornji desni ugao: starješina Ronald A. Rasband kao predsjednik misije u New York Cityju 1998. godine. U krajnjem desnom uglu: starješina Rasband sa svojom sestrom, Nancy Schindler, majkom i braćom, Russelom i Neilom. Desno: sa svojim roditeljima kao sedmogodišnji dječak.

Ron je uglavnom bio dobar dječak, ali priznaje da je imao vragolastu stranu. »Više je puta moja učiteljica [iz Male škole] odlazila mojoj majci, predsjednici okola Male škole i govorila: »Vaš Ronnie Rasband je teško dijete«, govori on. »Ali nisu nikad odustali od mene. Odnosili su se prema meni s puno

Rođen u dobroj obitelji

U svom prvom obraćanju kao apostol Isusa Krista, stariješina Rasband izrazio je iskrenu zahvalnost za svoje pretke. »Rođen sam u dobroj obitelji koja je živjela po evanđelju«, rekao je, »i tako unazad šest generacija.«¹

Njegova majka, Verda Anderson Rasband bila je obožavani vođa, koja je usadila i njegovala u mladom Ronu ljubav prema evanđelju. Njegov otac, Rulon Hawkins Rasband, bio je vjerni obnašatelj svećeništva koji je bio primjer osobe predane radu.

Rođen 06. veljače 1951. u Salt Lake Cityju, Utah, SAD, Ronald A. (Anderson) Rasband bio je jedino dijete svojih roditelja. Oboje su bili vjenčani prije i razvedeni, a Ron je odrastao uz dvoje starije braće i stariju sestru koji su se također brinuli o njemu.

»On je bio kombinacija naših roditelja pa smo ga svi voljeli«, rekla je njegova sestra, Nancy Schindler. »Ron nikada nije dozvoljavao da mama i tata stoje jedno kraj drugog ili da sjede zajedno, a da on nije između njih.«

ljubavi i uvijek su me pozivali da se vratim na nastavu.«²

U središtu Ronova djetinjstva bila je Crkva – sastanci, večere i zabave odjela, i sportski timovi odjela. Kad nije imao posla u sastajalištu prvog odjela Cottonwood, obavljao je razne poslove, bio je član izviđača i provodio je vrijeme s prijateljima. Kod kuće, obiteljsko je vrijeme provodio uz Sveta pisma, igre te u obavljanju kućanskih poslova.

»Otac me je svojim primjerom naučio što je rad«, kaže. »Majka me učila o radu tako što mi je zadavala poslove.«

Ronov otac vozio je kamion za dostavu kruha, ustajući svaki dan u 4 ujutro i vraćajući se kući kasno svake večeri. Njegova je majka bila kod kuće kako bi se brinula o djeci, pridonoseći obiteljskom prihodu izrađujući i prodavajući porculanske lutke od čipke.

Ronova urođena sposobnost vođenja, dodjeljivanja i izvršavanja obveza – karakteristike koje će mu dobro poslužiti u njegovim profesionalnim

i svećeničkim odgovornostima – rano su se pokazale korisnima.

»Ron je bio zadužen za košnju trave«, prisjeća se njegova sestra. Ali Ron bi kao Tom Sawyer Marka Twaina, s lakoćom nagovorio svoje prijatelje da mu pomognu.

»Pogledala bih van i vidjela njegovog najboljeg prijatelja kako kosi travu za njega«, kaže Nancy. »Sljedeći bi tjedan kosio neki drugi njegov prijatelj. On bi samo sjedio na trijemu, smijao se i šalio s njima dok bi oni obavljali njegov posao.«

Ronovi roditelji imali su financijskih poteškoća, ali obitelj je imala evanđelje. »Nikad nismo imali puno novca«, prisjeća se Ron, »ali to nikada nije utjecalo na moju sreću.«

Pouzdan prijatelj i vođe

Dok je Ron odrastao, bio je blagoslovljen dobrim prijateljima i pouzdanim svećeničkim vođama, uključujući Jamesa E. Fausta (1920.–2007.), koji je služio kao predsjednik okola tijekom 14 godina dok je Ron odrastao, a onda je služio u Zboru dvanaestorice apostola i u Prvom predsjedništvu. Ronova obitelj bila je usko povezana s predsjednikom Faustom i njegovom obitelji. »Uvijek mi se obraćao kao jednom od svojih cottonwoodskih dječaka jer me i on odgajao«, kaže.

Ron nije imao vremena za sport kad je došao u srednju školu jer je uvijek radio, ali

pronalazio je vremena za vjerna prijateljstva koja su trajala cijeli život.

»Uvijek sam se divio Ronu zbog toga kakav jest, no nije bio savršen«, kaže prijatelj iz djetinjstva Kraig McCleary. Uz osmijeh, dodaje: »Rekao sam mu da ako on dospije u raj, i ja ću, jer smo činili iste stvari dok smo odrastali.«

Ron je otišao na misiju početkom 1970. godine, a Kraig je razmišljao o odgađanju misionarske službe poslije završetka jesenske sezone lova. Tada ga je Ron nazvao iz svoje misije.

»Ne znam kako je dobio dozvolu za poziv, no grdio me jer nisam bio uzbuđeniji da odmah odem na svoju misiju«, kaže brat McCleary. »Naravno, nisam je odgodio.«

Ron svoju misiju naziva »fantastičnim« iskustvom. »Gospodin me blagoslovio mnogim čudesnim iskustvima, koja osnažuju vjeru«, kaže.

»Moja misija bila je vrlo značajna za moj duhovni život.«

Ron je proveo dio svoje misije na Bermudskim otocima. Njegov predsjednik misije, Harold Nephi Wilkinson, slao je onamo samo »prave misionare« jer ih je mogao posjećivati samo povremeno.

Od početka braka starješina i sestra Rasband stavili su Gospodina na prvo mjesto. Vjenčali su se 04. rujna 1973. (dolje) i s vremenom postali blagoslovljeni s četiri kćeri i sinom (gore). Druga stranica: Jon Huntsman st., bivši poslovni partner i mentor starješine Rasbanda, naziva ga »nadarenim vođom sa silnom odanošću«.

»Bili smo potpuno prepušteni sami sebi, no predsjednik se nije morao brinuti za nas«, prisjeća se Ron. »Obavili smo posao koji smo imali.«

»Djevojka iz snova« iz bratstva Delta Phi

Po završetku svoje misije 1972. godine, Ron je pronašao posao, upisao se na Sveučilište Utah te jeseni i pridružio Delta Phi Kappi, bratstvu za misionare povratnike. Na društvenim aktivnostima bratstva, za oko mu je zapela privlačna mlada žena Melanie Twitchell. Melanie je bila jedna od Delta Phijevih odabranih »djevojaka iz snova«, koja je pomagala u društvenim aktivnostima bratstva.

Poput Rona, Melanie je došla iz aktivne obitelji svetaca posljednjih dana. Njezin otac, vojni časnik s karijerom, i njezina majka nikad nisu dopustili da česte selidbe obitelji budu izgovor za odsutnost iz crkve.

Melanie je bila zadivljena Ronovom dobrotom, ljubaznošću i poznavanjem evanđelja. »Rekla sam sama sebi: 'On je tako izuzetan čovjek da nije važno ako nikad ne izadem s njim. Samo želim biti njegova najbolja prijateljica.'«

Kako se njihova veza razvijala, Duh je potvrdio njezine dojmove o Ronu i njegovoj predanosti Gospodinu. Uskoro je njihovo prijateljstvo preraslo u ono što Melanie zove »pripovijetkom, romantičnom bajkom«.

Starješina kaže da mu je ona bila savršen par. »Melanie mi je u svakom smislu bila ravnopravna u predanosti i nasljeđu evanđelja. Postali smo najbolji prijatelji i tada sam je zaprosio.«

Vjenčali su se 04. rujna 1973. godine u hramu Salt Lake. Otada, kaže, njegova »nesebična vječna suputnica... pomogla je oblikovati me poput lončarske gline u još uglađenijeg učenika Isusa Krista. Podržavaju me njezina ljubav i potpora, kao i ljubav naših 5 djece, njihovih supružnika i naših 24 unučadi.«³

»Idemo«

Dok je služio kao predsjednik zbora starješina u odjelu za vjenčane studente, Ron se upoznao s Jonom

Huntsmanom st., savjetnikom velikog vijeća odjela. Jon je odmah bio zadivljen time kako je Ron upravljao zborom.

»Imao je izvanredne vještine vodstva i organizacije«, prisjeća se starješina Huntsman, koji je služio kao član Sedamdesetorice područja od 1996. do 2011. godine. »Bilo mi je neobično da tako mladi dečko, koji je još uvijek studirao, može upravljati zborom na takav način.«

Za nekoliko mjeseci, Jon je gledao kako Ron ideje pretvara u djela dok je obavljao svoje svećeničke dužnosti. Kada se otvorila viša marketinška pozicija u Jonovoj tvrtki – koja će postati Huntsman Chemical Corporation – zaključio je da Ron ima vještine koje je želio te mu je ponudio posao. Posao je počinjao naredni tjedan u Ohiju, SAD.

»Rekao sam Melanie: 'Neću odustati od školovanja i preseliti se', prisjeća se Ron. »Cijeli sam život radio kako bih imao diplomu fakulteta i napokon sam nadomak svog cilja.«

Melanie je podsjetila Rona da je pronalaženje dobrog posla bio razlog njegovog studiranja.

»Što te zabrinjava?«, upitala je. »Znam kako se spakirati i preseliti. Činila sam to cijeli svoj život. Dat ću ti da zoveš svoju majku svaku večer. Idemo.«

Jonovo povjerenje u Rona pokazalo se ispravnim. Pod Jonovim mentorstvom, Ron je brzo napredovao u rastućoj tvrtki, postavši predsjednik i glavni operativni direktor 1986. godine. Intenzivno je putovao za tvrtku – i unutar države i izvan nje. Unatoč svom prezaposlenom rasporedu, Ron se trudio biti doma vikendom. A kad je putovao, povremeno je vodio članove obitelji sa sobom.

»Kad je bio doma, djeca su se uz njega osjećala posebno i voljeno«, kaže Melanie. Nazočio je njihovim aktivnostima i sportskim događajima kad god je bilo moguće. Jenessa

MacPherson, jedna od njihovih četiriju kćeri, kaže da su oca njegove nedjeljne svećeničke dužnosti često sprječavale da sjedi s obitelji tijekom crkvenih sastanaka.

»Borili smo se tko će sjediti kraj njega u crkvi jer je prava rijetkost bila sjediti pored njega u tim prilikama«, kaže. »Sjećam se da bih stavila svoju ruku u njegovu i razmišljala u sebi: 'Kad bih barem mogla naučiti biti poput njega, bila bih na pravom putu i postala više poput Spasitelja.' Uvijek je bio moj heroj.«

Njihov sin, Christian, prisjeća se toplih uspomena sebe i oca iz svog djetinjstva. Prijatelji su dolazili i odlazili zbog toga što se obitelj često selila, kaže, »ali otac mi je uvijek bio najbolji prijatelj«, iako je bio natjecateljski nastrojen.

Bilo da je igrao košarku s Christianom, društvenu igru s kćerima ili pecao s obitelji i prijateljima, Ron je volio pobjeđivati.

»Dok smo odrastali, nikad nije puštao nekome da pobijedi«, kaže Christian. »Morali smo to zaslužiti, no to nas je činilo boljima. A tradicija se nastavlja s njegovim voljenim unucima.«

Tijekom godina, Ronova je obitelj primijetila kako posluživanje u vodstvu Crkve uvećava njegovu sposobnost da pokaže ljubav i suosjećanje, iskaže osjećaje Duha te nadahne druge da daju sve od sebe. Nakon rođenja Ronova i Melaniena unuka Paxtona, obitelj se

jako oslanjala na Ronovu duhovnu snagu i potporu.

Paxton, rođen s rijetkim genetskim poremećajem, patio je od čitavog niza lepeze zdravstvenih problema koji su iskušavali obitelj fizički, emocionalno i duhovno. Starješina Rasband nazvao je putovanja koje je slijedilo nakon

Paxtonova rođenja »teškom kušnjom za učenje posebnih lekcija vezanih za vječnost«.⁴

Tijekom Paxtonove tri kratke godine na zemlji – kad je pitanja bilo mnogo, a odgovora malo – starješina Rasband bio je kao duhovni stup, vodeći svoju obitelj prema moći Pomirenja Isusa Krista.

Objavivši svoj novi poziv, nekoliko članova obitelji i prijatelja nije bilo iznenađeno. »Mi koji ga najbolje poznajemo«, kaže Christian, »najviše smo podigli ruke kad je bio podržan kao apostol«.

»Idem služiti«

Godine 1996., u dobi od 45 godina, Ron je bio usred uspješne karijere kad je došao poziv da služi kao predsjednik misije New York, New York sjever. Kao apostoli iz davnine, on je »istoga časa ostavio [svoje] mreže« (Matej 4:20).

Gornja lijeva strana: starješina i sestra Rasband s članovima Crkve u New Delhiju, u Indiji, u studenom 2015. Iznad: starješina i sestra Rasband tijekom svoje službe kao predsjednik misije u New York Cityju, 1996.–1999., s njihovim unukom Paxtonom, koji je obitelji pomogao naučiti »posebne lekcije vezane za vječnost«, i na svečanosti polaganja kamena temeljca za hram Sacramento Kalifornija.

»Trebala je samo mikrosekunda da pristanem na poziv«, kaže starješina Rasband. Rekao je Gospodinu: »Ako želiš da služim, idem služiti«.

Ron je sa sobom ponio važnu lekciju koju je naučio iz svog profesionalnog iskustva: »Ljudi su važniji od bilo čega.«⁵ S tim znanjem i sa svojim izbrušenim vještinama vođenja, bio je spreman započeti cjelodnevnu službu u Gospodinovom kraljevstvu.

Za Rona i Melanie misionarski rad u New York Cityju bio je i izazovan i osnažujući. Ron je bio brz u dodjeljivanju odgovornosti misionarima – nadahnjujući njihovu odanost te učeći ih, izgrađujući i uzdižući u tom procesu.

Godine 2000., nedugih osam mjeseci nakon što su Ron i Melanie završili svoju misiju, Ron je pozvan u Sedamdesetoricu, gdje su njegova spremnost, iskustvo i mnogi talenti blagosloveli Crkvu. Kao član Sedamdesetorice, služio je kao savjetnik predsjedništva područja Središnja Europa, pomažući u nadgledanju aktivnosti u 39 zemalja. Iako je napustio fakultet prije više od 40 godina, ostao je ozbiljan student, pa je i dalje svesrdno prihvaćao savjetovanje svoje starije braće dok je nadgledao područja Sjeverna Amerika Zapad, Sjeverozapad i tri područja u Uti, služio kao izvršni direktor Hramskog odjela i služio u predsjedništvu Sedamdesetorice, usko surađujući s Dvanaesticom.

Nedavno je starješina Rasband govorio: »Kakva je velika čast i povlastica za mene biti među Dvanaesticom i učiti od njih na svaki način i u svakoj prilici.«⁶

»Što su oni znali, ja znam«

Dvije slike krase zidove ureda starješine Rasbanda. Na jednoj su mormonski misionari koji podučavaju obitelj u Danskoj u 1850-ima. Na drugoj je rani misionar Dan Jones kako propovijeda stojeći na bunaru na Britanskim otocima. Slike (gornji desni ugao) podsjećaju starješinu Rasbanda na njegove pretke.

»Ovi rani pioniri dali su sve evanđelju Isusa Krista i ostavili nasljeđe koje njihovi potomci trebaju slijediti«, svjedočio je.⁷ Ono što je guralo pretke starješine Rasbanda prema naprijed, usred nevolja i progona, jest ono što ga je najviše osposobilo za njegov novi poziv: spoznaja i sigurno

svjedočanstvo Gospodina i njegovog djela.

»Imam toliko toga naučiti u svom novom pozivu«, rekao je. »Osjećam se vrlo ponizno zbog toga. No ima jedna strana mog poziva koju mogu činiti. Mogu svjedočiti 'za ime Kristovo po svem svijetu' (NiS 107:23). On živi!«⁸

Kao pra-praunuk pionira, dodaje: »Što su oni osjećali, ja osjećam. Što su oni znali, ja znam.«⁹

I ono čemu su se nadali za svoje potomstvo, utjelovljeno je u životu, podučavanju i služenju starješine Ronalda A. Rasbanda, koji slijedi njihov primjer i poštuje njihovo nasljeđe dok korača naprijed kao jedan od Gospodinovih naročitih svjedoka. ■

NAPOMENE

1. Ronald A. Rasband, »I Stand All Amazed«, *Liahona*, studeni 2015., 89.
2. Ronald A. Rasband, »Friend to Friend: Golden Nuggets«, *Friend*, listopad 2002., 8.
3. Ronald A. Rasband, »I Stand All Amazed«, 89.
4. Ronald A. Rasband, »Special Lessons«, *Liahona*, svibanj 2012., 80.
5. Ronald A. Rasband, konferencija za novinare, 3. listopada 2015.
6. Ronald A. Rasband, svjedočanstvo, sastanak duhovne misli odjela za svećeništvo i obitelj, 1. prosinca 2015.
7. Ronald A. Rasband, »I Stand All Amazed«, 89.
8. Ronald A. Rasband, svjedočanstvo.
9. Ronald A. Rasband, Pioneer Day address, Tabernacle, Salt Lake City, 24. srpnja 2007.

Zbog toga što sam bio manje aktivan prije mnogo godina, članica koja me znala tada nije mogla vjerovati da sam pozvan da budem biskup.

Patrick J. Cronin III

Tijekom sastanka izvršnog odbora svećeništva, naši su cjelodnevni misionari izvijestili o sastanku s članom čiji zapisi nisu bili u odjelu. Odmah sam prepoznao ime i spomenuo da smo ona i ja bili zajedno u odjelu prije mnogo godina.

Jedan je od misionara rekao: »Da, biskupe, spomenula je to i izgledala je prilično iznenađeno zbog toga što ste biskup.«

Pitao sam ih: »Što je rekla?«

Rekli su da je izgledala iznenađeno i rekla: »On je biskup?«

Nasmijao sam se i objasnio da me ova sestra poznavala kao puno drugačiju osobu prije 30 godina.

Dok sam kasnije promišljao o ovom događaju, razmišljao sam o tome koliko se moj život promijenio u proteklih 30 i više godina otkako smo moja obitelj i ja članovi Crkve. Poznao sam mnogo članova iz našeg odjela 20 godina i služio sam kao predsjednik ogranka i biskup, ali nitko od tih članova me nije znao prije 30 godina. Iako povremeno pričam o događajima iz svoje prošlosti kako bih podučavao o pokajanju i Pomirenju Isusa Krista, većina odjela ne zna koje je nevjerojatno putovanje bio moj život u Crkvi.

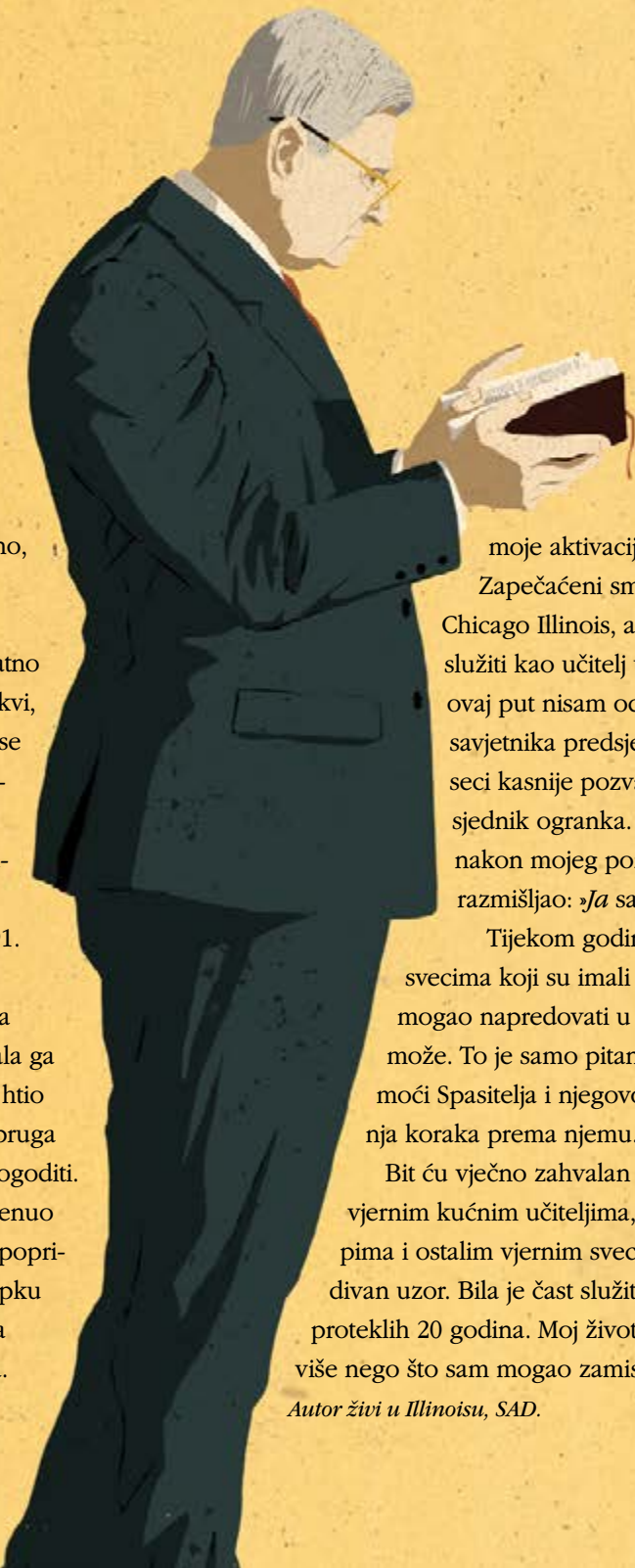
Moja obitelj i ja smo se upoznali s Crkvom u svibnju 1979. i odmah sam znao da ovdje pripadamo. Kršteni smo u lipnju te smo u početku bili vrlo aktivni, ali nije mi dugo trebalo da prestanem sudjelovati i vratim se na stare navike. Nikada nisam nimalo sumnjao u istinitost evanđelja i Obnove, ali nisam mislio da imam ono što je potrebno kako bih bio dobar član Crkve.

Zbog mojeg neprekidnog alkoholizma, moja je supruga, koja nikada nije pokleknula u vjeri, zatražila razvod 1982. godine. U to je vrijeme moja obitelj živjela u Oklahomi, ali ja sam se vratio u Illinois, SAD, gdje sam odrastao. Dosegnuo sam trenutak u kojem sam gotovo izgubio jedinu stvar koja mi je bila zaista važna: moju obitelj.

Počeo sam se jutrima i večerima moliti na koljenima Bogu za kojeg više nisam bio siguran postoji li i, ako postoji, smatrao sam da je odavno zaboravio na mene. Ali sam se tri mjeseca vjerno molio. Rano jednog jutra, dok sam bio u dubokoj molitvi, preplavio me osjećaj velikog olakšanja i znao sam da Bog živi, poznaje me i voli. I znao sam da više nikada neću taknuti ni jednu kap alkohola.

Tu sam večer primio poziv od svoje supruge koja mi je rekla da će mi poštom poslati papire za razvod na potpis. Tijekom tog razgovora, iznenada mi je rekla: »Nekako si znatno drugačiji. Mislim da više nikad nećeš piti i poderat

On JE BISKUP?

ću te papire.« Ponovno smo bili zajedno, a dvije godine kasnije rodila je našeg trećeg sina.

Mnogi pretpostavljaju da sam vjerojatno ponovno postao potpuno aktivan u Crkvi, ali ja sam tvrdoglav čovjek. Vratio sam se na neko vrijeme i čak primio poziv učitelja u zboru starješina. Ali uskoro sam se počeo osjećati nepodobnim podučavati i ponovno sam postao neaktivan.

Preselili smo se u mali ogranak 1991. godine. Nekoliko mjeseci prije osmog rođendana našeg najmladeg sina, moja supruga, predsjednica Male škole, pitala ga je koga želi da ga krsti. Naravno da je htio da njegov otac izvrši uredbu. Moja supruga mu je rekla da se to vjerojatno neće dogoditi. Nije prihvatio to kao odgovor pa je krenuo na zadatak aktivacije svog oca. Bio je poprilično nemilosrdan i po kratkom postupku počeo sam služiti kao vođa Izviđača, a kasnije sam krstio i potvrdio svog sina.

Razdoblje od osam mjeseci nakon

moje aktivacije bilo je puno događaja. Zapečaćeni smo kao obitelj u hramu Chicago Illinois, a ja sam ponovno pozvan služiti kao učitelj u zboru starješina, samo ovaj put nisam odustao. Pozvan sam za savjetnika predsjednika ogranka, a pet mjeseci kasnije pozvan sam služiti kao predsjednik ogranka. Otprilike mjesec dana nakon mojeg poziva, sjećam se da sam razmišljao: »Ja sam predsjednik ogranka?«

Tijekom godina govorio sam mnogim svecima koji su imali poteškoća da ako sam ja mogao napredovati u evanđelju, onda svatko može. To je samo pitanje razumijevanja prave moći Spasitelja i njegovog Pomirenja i poduzimanja koraka prema njemu.

Bit ću vječno zahvalan svojoj ženi i djeci i svim vjernim kućnim učiteljima, vođama zbora, biskupima i ostalim vjernim svecima koji su mi bili takav divan uzor. Bila je čast služiti Gospodinu i svecima proteklih 20 godina. Moj život je bio blagoslovljen više nego što sam mogao zamisliti. ■

Autor živi u Illinoisu, SAD.

PRIJEVOD SVETIH PISAMA:

NA jezik NAŠEG srca

To je iskustvo poznato onima koji su uključeni u prijevod Svetih pisama s engleskog na druge jezike. Događa se uvijek iznova.

Mladi Armenac koji drži primjerak Mormonove knjige koja je tek nedavno prevedena na njegov jezik, pristupa članu tima koji je pomogao pri prijevodu: »Hvala«, reče. »Pročitao sam Mormonovu knjigu na engleskom jeziku. Pročitao sam Mormonovu knjigu na ruskom jeziku. Pročitao sam je na ukrajinskom jeziku. Ali sve dok je nisam pročitao na armenskom jeziku, nisam je uistinu razumio. Kad sam je pročitao na armenskom jeziku, napokon je imala smisla. Bilo je to kao da sam se vratio kući.«

Povratak kući

Ako je evanđelje Isusa Krista naš duhovni dom, onda se upravo i trebamo osjećati ugodno i dobro. Kod kuće se odmaramo. Hranimo se. Govorimo s onima koje volimo jezikom kojem su nas naučile naše majke. To je jezik našeg srca i kako evanđelje mora doprijeti do srca, ključno je čitati Sveta pisma na jeziku našeg srca.

Nauk i savezi predlažu isto to. Tamo Gospodin objavljuje da će se, kroz ključeve svećeništva koje čuva Prvo predsjedništvo »ruka Gospodnja objaviti u moći uvjeravajući narode... o evanđelju spasenja njihova.

Jer, dogodit će se u taj dan: Svatko će čuti puninu evanđelja na jeziku svom

**NEBROJENA ISKUSTVA UKAZUJU NA RUKU BOŽJU
U DJELU PREVOĐENJA NJEGOVIH SVETIH PISAMA.**

R. Val Johnson
Crkveni časopisi

*Sveta pisma
snažnije dotaknu
srce kad se čitaju na
našem materinjem
jeziku – jeziku
našeg srca.*

Cijela Mormonova knjiga objavljena je na 89 jezika, a određeni su dijelovi prevedeni na još 21 jezik.

i govorom svojim, po onima koji su zaredeni za tu vlast, posluživanjem Branitelja što se izli na njih radi objave Isusa Krista« (NiS 90:10–11).

Jim Jewell, koji je radio u prevoditeljskom timu za Sveto pismo u sjedištu Crkve govori o tome kako Sveta pisma mogu biti jako osobna kad se prevedu na jezik srca:

Dok smo prevodili Mormonovu knjigu na južni sotho jezik kojim govori afrički narod u Lesotu, trebali smo pronaći nekoga tko će nam pomoći procijeniti rad prevoditeljskog tima. Voditelj projekta, Larry Foley, prepoznao je članicu Crkve iz Lesota koja je bila studentica na Državnom sveučilištu u Uti. U Lesotu se nastava održava na engleskom jeziku pa su ova djevojka i njezina djeca pohađali nastavu na engleskom jeziku od prvog razreda pa nadalje, ali su i dalje kod kuće razgovarali na južnom sotho jeziku.

Pristala je raditi na prijevodu. Njezina ocjena poglavlja koja smo joj poslali uistinu nam je pomogla. Redovno smo joj slali konkretna pitanja vezana za vokabular i jezičnu strukturu na koja nam je dala komentare koji su bili od pomoći. Ipak, primijetili smo da je označila žutom bojom mnogo stihova koji nisu bili povezani s našim pitanjima. Kad smo je pitali za te označene stihove, rekla je: 'Oh, to su stihovi koji su me duboko dirnuli i koje nikad nisam u potpunosti razumjela na engleskom

jeziku. Označila sam ih da ih mogu iznijeti svojoj djeci.'«

Model za prijevod Svetih pisama

Prijevod Biblije ima dugu i zapanjujuću povijest, počevši s prijevodom dijelova Staroga zavjeta s hebrejskog na grčki jezik. Kasnije je Biblija prevedena s grčkog na latinski jezik i s latinskog, hebrejskog i grčkog na engleski jezik i na mnoštvo

drugih jezika.¹ Zbog toga Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana ne prevodi Bibliju na različite jezike nego prilagođava verzije koje su kršćani koji govore te jezike već prihvatili kao mjerodavne.²

Većina prijevoda Svetih pisama koje Crkva radi, stoga uključuje Mormonovu knjigu (prva koja je prevedena), Nauk i saveze i Dragocjeni biser. Te se knjige prevode

»JER, DOGODIT ĆE SE... SVATKO ĆE ČUTI PUNINU EVANĐELJA NA JEZIKU SVOM I GOVOROM SVOJIM, PO ONIMA KOJI SU ZAREĐENI ZA TU VLAST« (NIS 90:11).

PROCES PREVOĐENJA SVETIH PISAMA

1

Odobrenje prijevoda

- Predsjedništvo područja traži odobrenje prijevoda kad broj članova Crkve koji govore nekim jezikom raste i kad su osnovni crkveni materijali prevedeni na taj jezik.
- Nekoliko odbora sjedišta Crkve razmatra zahtjev, uključujući članove Zbora dvanaestorice apostola i Prvog predsjedništva.

Faze prevođenja

Uvodna faza:

- Odabire se postojeći prijevod Biblije za korištenje u Crkvi.
- Prvo se prevode osnovni materijali: *Gospel Fundamentals* (Osnove evanđelja) (uključuje osnovni nauk kao i ime Crkve, sakramentalne molitve, molitvu za krštenje i Članke vjere), brošuru o *Svjedočanstvu proroka Josepha Smitha* i web-stranicu na LDS.org.
- Govori s Općeg sabora mogu se također usmeno prevoditi na tom jeziku.

Faza 1:

- Mormonova knjiga, Nauk i savezi, Dragocjeni biser (otprilike 10 godina posla).
- Temeljni tekstovi kao »Obitelj: Proglas svijetu«, »Živuci Krist: Svjedočanstvo apostola«, odabrane crkvene pjesme i *Propovijedaj moje evanđelje*.

s engleskog jezika, na kojem ih je prorok Joseph Smith objavio i koji je jezik njegovog srca. Proces kojim se prevode Sveta pisma na jezike koji nisu engleski trebao bi biti poznat polaznicima povijesti Crkve. To je više-manje isti proces kojim se prorok služio kako bi preveo Mormonovu knjigu na engleski jezik.

Joseph Smith je bio skroman, poprilično neobrazovan dječak s farme. Ali imao je kvalitete i potencijal koje je Gospodin trebao za djela koja je trebalo izvršiti. Zaista, Joseph i njegova obitelj bili su pripravnici i sposobni da izvrše upravo ta djela.³

Josephu je također pružena pomoć – i božanska i smrtna – u prijevodu Nefijskih zapisa. Andeo Moroni posjećivao je Josepha svake godine u razdoblju od četiri godine prije nego što mu je dozvolio da dobije zapis. Ne znamo što je sve Moroni naučio proroka, ali njegovi su ga posjeti očigledno pripremili duhovno i psihički za zadatak koji ga je čekao.⁴

Gospodin je također prije vremena pripremio »tumače« kao način da se prevede izgubljeni jezik. Tumači su, opisani kao dva čista kamena u metalnom okviru, zajedno sa sličnim oruđem koje se naziva kamen vidioca, pomogli proroku prevesti Nefijski zapis na engleski jezik. Prorok nije detaljno opisao proces; samo je svjedočio da je preveo Mormonovu knjigu »darom i moću Božjom.«⁵

Uz božansku pomoć koja mu je dana, Joseph je imao smrtnu pomoć u obliku pisara koji su proizveli pisani primjerak za koji su naposljetku drugi slagali slogove, tiskali ga, platili za nj i podijelili svijetu.

Slično onako kako je i Josephu dana priprema i pomoć u poslu prevođenja, tako je i one kojima je danas dodijeljen zadatak prevođenja Svetih pisama Gospodin pripremio i pružio im pomoć u njihovom poslu – i božansku i smrtnu.

Objaviteljsko djelo

Na rigorozni prevoditeljski proces utječe duhovna energija koja se najbolje može opisati kao »objava po vijeću«. Dvoje ili troje ljudi koji su odabrani kao prevoditelji udružuju se s drugima u obavljanju tog posla. Imaju nadzornike u sjedištu Crkve, mjesne lektore, leksikon za pomoć,⁶ vodiče za prevođenje, računalne programe i svećeničku podršku koja seže sve do Prvog predsjedništva (vidi popratnu tablicu). Kad Prvo predsjedništvo konačno odobri prijevod, tekst se slaže, tiska i dijeli. Nakon što se prijevod pripremi u digitalnom obliku, također se objavljuje na web-stranici LDS.org gdje je dostupan te u aplikaciji Evandeoska knjižnica.

Ovi su udruženi napori i intenzivni i nadahnuti. Posebna pažnja se posvećuje kvaliteti sadržaja i kvaliteti

fizičkog formata u kojem se dostavlja. Prijevodi se provjeravaju na mnogo razina, osobito na svećeničkoj razini na kojoj se traži Gospodinovo odobrenje. Tek onda kad se prijevod odobri, može prijeći na sljedeću fazu. Iako taj proces prevođenja nije onako objaviteljski na način na koji je prorok Joseph Smith preveo Mormonovu knjigu, očigledno je da ga vodi Gospodin – po svojim darovima i svojom moći.

To ne znači da je prijevod savršen kad je prvi put dovršen. Vrlo često se s vremenom i daljnjim pregledima onih koji proučavaju Sveta pisma obavljaju gramatički ispravci ili bolji odabir riječi ili se pronadu tiskarske ili pravopisne pogreške. Rijetko se unose promjene u objašnjavanju nauka. Kad se obavljaju takve promjene, onda to mora biti pod vodstvom Prvog Predsjedništva.

Gospodin daje

Gospodin podupire ovaj prevoditeljski posao i na druge načine. Prevoditeljski tim u sjedištu Crkve često spomene da kad se pojavi potreba za nečim, Gospodin to i daje.

Među mnogobrojnim primjerima, tražio se prevoditelj za prijevod i zapis crkvenih materijala na mam jezik (potomak majanskog jezika koji se govori u Gvatemali). Među prvim misionarima koji su pozvani u Gvatemalu bio je starješina čiji je djed

govorio mam jezik. Odrastao je u gradu i govorio je samo španjolski. Ali svake bi mu noći djed dolazio u snove i učio ga mam jeziku. Ovaj mladi starješina postao je glavni prevoditelj jezika mam u Crkvi.

Često se posao prevođenja obavlja uz veliku osobnu žrtvu. Ovisno o financijskoj situaciji, neki prevoditelji doniraju svoje usluge, a neki su plaćeni za to kako bi imali vremena posvetiti se prijvodu.

Čovjek koji je postao jedan od prevoditelja urdu jezika, obratio se u Crkvu u Pakistanu dok je radio kao učitelj. Kao rezultat ovog obraćenja izgubio je posao; izgubio je svoju kuću koju mu je dodijelila škola gdje je podučavao i izgubio je školovanje za svoju djecu. Kontaktirao ga je nadzornik crkvenih prijevoda predloživši mu da služi kao prevoditelj i ponudio mu je skromnu naknadu. Nakon što je radio kao prevoditelj nekoliko mjeseci, čovjek je posjetio nadzornika i bojažljivo ga upitao bi li mu mogao kupiti novu kemijsku olovku. Onoj koju je koristio ponesalo je tinte. Tek je tada nadzornik shvatio i popravio administrativnu pogrešku kojom je prevoditelj dobio mnogo manje od iznosa koji mu je trebao biti isplaćen.

Ali na isti način kako je Gospodin blagoslovio Josepha Smitha tako što mu je pružio razne načine da dovrši svoje djelo, tako Gospodin

Faza 2:

- Može se zatražiti prijevod brojnih drugih materijala, kao što je časopis *Liahona*, priručnici za vjeronauk i institut, priručnik za nastavu Nedjeljne škole, crkvene i dječje pjesme, hramski materijali i materijali za obiteljsku povijest i usmeno prevođenje za prijenose iz okola i regije.

Ključne radne grupe

Prevoditeljski tim:

- Dva ili tri člana Crkve koji su dostojni hrama i dovoljno sazreli u evanđelju.
- Uz pomoć vodiča za prevođenje stih po stih, leksikona i nadzornika za prevođenje u sjedištu Crkve.

Svećenički odbor za reviziju:

- Tri do pet muškaraca i žena koji su vođe Crkve u području.
- Pozvani i odijeljeni kako bi pomogli pregledati čitkost prijevoda i točnost nauka.
- Promjene u prijvodu se ne rade dok se odbor jednoglasno ne složi oko njih i ako nisu u skladu s vodičem za prevođenje.

Članovi odbora:

- Mjesni članovi crkve također pregledavaju prijevod.
- Oni daju povratne informacije o jasnoći i prikladnosti izraza.
- Jasnoćom prijevoda osigurava se da Duh Sveti može svjedočiti o istini naučavanja.

Proces prijevoda Svetih pisama uključuje i glavu i srce, i psihičke vještine i duhovne uvide.

blagoslivlja i svoje prevoditelje. Na primjer, prevoditelj Svetih pisama na latvijski jezik bio je odvjetnik koji je studirao pravo u Rusiji gdje se obratio na obnovljeno evanđelje. U Latviji je započinjao odvjetnički posao. Također je služio kao predsjednik ogranka. Bio je jako zaposlen, ali ga je Crkva trebala, kao i njegovo znanje engleskog jezika.

Zatražio je vremena da se moli u vezi s tim zahtjevom jer bi, kako je rekao predstavniku Crkve, njegovo pristajanje na to značilo »oduzimati hranu iz usta moje djece«. Nakon molitve, odlučio je da će pristati, ali je zamolio Gospodina da ga blagoslovi sredstvima koja će mu pomoći da obavi taj težak, duhovno zahtjevan posao koji oduzima puno vremena.

Počeo je odlaziti u svoj odvjetnički ured sat ranije svaki dan i koristiti tih sat vremena za prevođenje Mormonove knjige. Završio je puno ranije od pet godina koliko obično treba za taj proces. Zapravo, bio je to jedan od najbržih prijevoda otkad je Joseph preveo Mormonovu knjigu u otprilike 60 dana.

Još se mnogo iskustava može navesti koja prikazuju ruku Božju u djelu prevođenja njegovih Svetih pisama. Oni svi jasno pokazuju da je to njegovo djelo i da duboko brine o njemu. On priprema ljude da obavljaju njegov posao. On priprema oruđe koje trebaju da požure posao. On ih nadahnjuje i blagoslivlja tijekom tog procesa.

Ishod je svijet koji je obogaćen riječju Božjom, koja je dana njegovoj djeci u jeziku srca. ■

NAPOMENE

1. Vidi priču Leneta H. Reada »How the Bible Came to Be« od osam dijelova, tiskanu u *Ensign* između siječnja i rujna 1982.
2. Vidi, na primjer, »Church Edition of Spanish Bible Now Published«, mormonnewsroom.org.
3. Vidi »The Path to Palmyra« Matthewa S. Hollanda, *Liahona*, lipanj 2015., 14–19.
4. Vidi »Moroni's Message to Joseph Smith« Kenta P. Jacksona, *Ensign*, kolovoz 1990., 12–16.
5. Joseph Smith u uvodu Mormonove knjige. Za proširen opis prijevoda Mormonove knjige Josepha Smitha, vidi Gospel Topics, »Book of Mormon Translation«, topics.lds.org.
6. U leksikonu je definirana svaka riječ u Svetim pismima na engleskom jeziku tako da prevoditelji mogu bolje razumjeti značenje riječi. Često riječi imaju više od jednog značenja pa se prevoditelji moraju osloniti na kontekst, nadahnucе i timski rad kako bi pronašli pravo rješenje. Ponekad pitanja o značenju rješava samo Prvo predsjedništvo.

U PROCESU PREVOĐENJA SVETIH PISAMA POSTAJE OČIGLEDNO DA JE TO NJEGOVO DJELO. ON OPREMA LJUDE ALATOM KOJI IM TREBA DA POŽURE POSAO TE IH NADAHNjuje I BLAGOSLIVLJA TIJEKOM TOG PROCESA.

**predsjednik
Russell M. Nelson**

predsjednik Zbora
dvanaestorice
apostola

TRENUCI ZA starije misionare

*Jedan od najboljih
načina kako stariji
parovi mogu stvoriti
veličanstvena sjećanja
jest zajedničko
služenje misije.*

Kada naši prijatelji od 60 ili 70 godina zaborave nešto, tada mi, često u šali, tu rupu u pamćenju nazivamo »staračkim trenutkom«. No, htio bih vam govoriti o drugačijoj vrsti staračkog trenutka – o trenutku toliko veličanstvenom da će uspomena na njega trajati vječno. To je trenutak kada stariji misionarski par shvati da čini upravo ono što bi Gospodin želio da čini. Pri takvim nezaboravnim trenucima shvaćaju da:

- imaju dugogodišnje iskustvo koje mogu dijeliti, kao i talente, vještine i razumijevanje evanđelja koje mogu koristiti za blagoslov drugih,
- njihov primjer jest blagoslov njihovoj djeci i djeci njihove djece,
- služeći stvaraju trajna prijateljstva,
- njihov brak postaje snažniji svakog dana,
- služba u njegovo ime je divna.

Trenuci u nastajanju

Moji dragi stariji parovi, takvi bi trenuci trebali biti u nastajanju za mnoge od vas. Prisjetite se priče starješine Jeffreyja R. Hollanda iz Zbora dvanaestorice o tome što je stariji par služeći u Čileu uspio učiniti. Roditelj jednog mlađeg starješine je preminuo. Predsjednik misije bio je daleko i nije mogao brzo doći do misionara.

»Ali ondje je bio dragi [stariji] misionarski par koji je služio u tom području«, kaže starješina Holland. »Došli su i sjeli s misionarom te se nježno brinuli za njega i tješili ga dok predsjednik misije nije uspio ostvariti osobni kontakt. Imali smo izvrsne mlade misionare u našim misijama, ali nijedan mladi misionar nije mogao učiniti za tog starješinu što je učinio ovaj par.«¹

Njihova je vještina u tom trenutku bila prenijeti suosjećanje u vrijeme potrebe. Nisu se brinuli o govorenju nekog drugog jezika osim jezika kristolike ljubavi. Nisu se brinuli o propuštanju rođendana unuka ili krštenja djeteta, bez obzira na važnost takvih događaja. Pobrini su se da budu ondje gdje ih Gospodin može koristiti za blagoslov jednog od svoje djece. I zato što su bili voljni, on im je mogao prepustiti da ga predstavljaju.

Služba je rijetko prikladna

Niti jednom starijem misionaru ne odgovara odlazak od kuće. Nije odgovaralo ni Josephu Smithu, Brigham Youngu, Johnu Tayloru, ni Wilfordu Woodruffu. I oni su imali djecu i unuke, i voljeli su svoje obitelji koliko i mi volimo svoje. Ali su, također, voljeli Gospodina i željeli su služiti mu. Jednog ćemo dana upoznati ove odlučne zagovornike koji su pomogli ustanoviti ovu rasporedbu.

Kada ih upoznamo, radovat ćemo se što nismo tražili sjenke kada smo trebali služiti.

Neki bi radije služili dok još uvijek žive kod kuće. Nakon što je zbog moždanog udara Aase Schumacher Nelson (nismo u srodstvu) ostala prikovana za kolica, bojala se kako joj se životna želja za odlaskom u misiju s mužem Donom neće ispuniti. Tada im je susjed pričao o njegovoj misiji crkvene službe u biskupovu skladištu. Ohrabreni, razgovarali su s nadglednikom objekta, popunili su svoje obrasce za preporuku i pozvani su služiti dva dana tjedno u skladištu blizu njihove kuće.

»Jednostavno je samo ležati i misliti: 'Oh, nisam više potrebna', kaže Aase Nelson. »Ali sad osjećam da *jesam* potrebna. I to je bilo moje svjedočanstvo.«

Svakako ste potrebni

Ako pomišljate da niste potrebni, dopustite mi da vas uvjerim da jeste. Nema predsjednika misije u Crkvi koji ne bi volio imati dodatne parove da služe u njegovoj misiji. Parovi osnažuju mlade starješine i sestre. Pružaju potporu koja pomaže drugima da služe bolje u vlastitim odgovornostima. Možete zamisliti što znači vođi koji je član samo nekoliko godina, kada ima spreman pristup starijim članovima Crkve. Stariji su parovi često doslovni odgovor na molitve biskupa i predsjednika ogranaka.

Potičemo predsjednike misije da potraže parove kako bi zadovolji potrebe u svojim misijama. Biskupi bi trebali tražiti parove koji mogu služiti. LDS.org navodi mnogobrojne stranice koje nude mogućnosti za starije parove. Ali najvažnije od svega, parovi mogu kleknuti i pitati

Bračni par u Seulu, Južna Koreja, uživa u zajedničkom služenju.

Nebeska Oca je li pravo vrijeme da zajedno služe u misiji. Od svih kvalifikacija, *želja* za služenjem mogla bi biti najvažnija (vidi NiS 4:3).

Dok veličam rad starijih misionara, shvaćam kako ima mnogo onih koji bi htjeli služiti, ali nisu u stanju to učiniti. Ograničenja nametnuta starošću ili lošim zdravljem zaslužuju stvarnu procjenu kao i važne potrebe članova obitelji. Kada se želja rasplamti unutar takvih ograničenja, drugi mogu biti vaše ruke i noge, i možete steći potrebna sredstva.

Stariji parovi, bez obzira tko ste i gdje se, molim vas molite se za ovu mogućnost stvaranja velikih zajedničkih trenutaka za starije misionare. Nebeski Otac pomoći će vam da znate što možete učiniti. ■

NAPOMENA

1. Jeffrey R. Holland u Joseph Walker, »Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries«, *Deseret News*, 14. rujna 2011., 3.

Na vrhu: Malmroseovi se redovito sastaju s predsjednikom Robisonom kako bi raspravljali o tome kako koriste svoje talente dok služe drugima. Iznad: Mladi misionari u centru za obuku u Accri, Gana, kažu da im podrška starješine Malmrose i sestre Malmrose znači kao da imaju drugog oca i majku koji služe uz njih.

OD KUĆE ILI DALEKO OD KUĆE

Služeći od kuće ili daleko od kuće, stariji misionarski parovi »dolaze i pomažu« u odjelima i ograncima, uredima misije, centrima za posjetitelje, hramovima, misijama u siromašnim četvrtima, medicinskim zaduženjima, centrima za pomoć u zapošljavanju, programima za samodostatnost i oporavak od ovisnosti, centrima za obiteljsku povijest, očuvanje zapisa, crkvenom obrazovnom sustavu, odnosima s javnošću, humanitarnim službama i tako dalje. I potrebno je sve više i više parova.

Stariji misionari:

POTREBNI,
BLAGOSLOVLJENI
I VOLJENI

Služiti kao misionarski par može biti jednostavnije, jeftinije i ugodnije nego što mislite.

Richard M. Romney

Crkveni časopisi

»MOŽETE LI DOĆI I POMOĆI?«

To je pitanje na koje su Gerald i Lorna Malmrose iz Washingtona, SAD, već prije odgovorili. Odgovorili su potvrdno kad ih je bivši biskup, tadašnji predsjednik misije, upitao žele li služiti s njim u Zapadnoindijskim otocima. Ponovno su odgovorili potvrdno kad ih je predsjednik okola pozvao da služe misiju u sjedištu Crkve u Salt Lake Cityju, Utah, SAD, za rad s računalima i ljudskim resursima.

Kad je ih je njihov bivši biskup i predsjednik misije Reid Robison ponovno pozvao, ovaj put kao predsjednik Centra za obuku misionara u Akri, Gana, upitao je mogu li Malmroseovi pomoći još jednom.

»Znali smo da možemo vjerovati Gospodinu«, rekao je starješina Malmrose. »Pa smo mu odlučili ponovno vjerovati.« Odgovorili su potvrdno, popunili svoje obrasce za preporuku, primili njihov poziv i uskoro su bili u Gani.

Služiti kao par

Iskustvo Malmroseovih pokazuje nam neka načela o starijim parovima koji služe misije koje možda nisu svima jasne:

- *Postoje dvije vrste misija.* (1) Predsjednik Crkve poziva starije parove da služe ili iz svojih vlastitih domova ili daleko od kuće. (2) Predsjednik okola

poziva misionarske parove u crkvenoj službi da odsluže svoje mjesne ili regionalne obaveze u nepunom radnom vremenu, od 8 do 32 sata tjedno. Oni obično žive i služe u istom mjestu, ali ponekad moraju služiti daleko od kuće.

- *Predsjednike misija se potiče da pronadu parove koji mogu ispuniti obaveze u svojim misijama, a parovi mogu iskazati svoje preference.* »Ne kažemo da parovi mogu odabrati vlastite misionarske zadatke«, objasnio je starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola. »Poziv je i dalje poziv... [Ali] mi razgovaramo s našim starijim parovima o njihovim preferencama u služenju i posebna se pažnja posvećuje tome da im omogućimo služiti gdje i kako oni žele služiti.«¹
- *Predsjednici misija savjetuju se s parovima o tome kako mogu najbolje iskoristiti svoje vještine i sposobnosti.* »Kako biste imali značajno iskustvo kao stariji par«, govori predsjednik Robison, »morate imati priliku raditi u područjima koja volite i u kojima ste vješti do te razine da smatrate da imate što ponuditi.«

Na primjer, predsjednik Robison je znao da starješina Malmrose govori francuski, što je bilo od pomoći jer mnogo Afrikanaca govori francuski. »Zamislilo sam da bude uključen

BUDITE DOSTUPNI

»Trebamo mnogo, mnogo više starijih bračnih parova... Budite dostupni... Postoji samo nekoliko trenutaka u životu kada ćete uživati slatki duh i zadovoljstvo koji dolaze iz zajedničke cjelodnevne službe u djelu Učitelja.«

Predsjednik Thomas S. Monson, »As We Meet Together Again«, *Liahona*, studeni 2010., 6.

u putovanja i rad s vizama«, rekao je predsjednik Robison. »Ali kad je došao ondje, osjetio sam da to nije ono što ga uistinu zanima. Pa sam ga zamolio da upotrijebi svoje računalne vještine. Uštedio nam je sate i sate.« Starješina Malmrose također pomaže misionarima, posebice misionarima koji pričaju francuski, u pripremanju imena i obavljanju hramskog rada za njihove obitelji. Sestra Malmrose, certificirana medicinska asistentica, bila je zadužena za rad s liječnikom i medicinskom sestrom u misiji.

On priprema put

Kao i Malmroseovi, i drugi parovi shvate da kad vjeruju Gospodinu, on im pripremi put. To se dogodilo Alvinu i Corazon Rieta iz mjesta Kawit, Cavite na Filipinima.

»Dvije godine prije naše odluke da služimo, počeli smo sastavljati čvrste planove za naš obiteljski posao«, objašnjava starješina Rieta. »Naš sin i kći diplomirali su i mogli su preuzeti naš posao, ali pitali smo se tko će rješavati naše poslovne probleme i kako će naši klijenti reagirati na naše planove.«

Sestra Rieta je također bila zabrinuta zbog napuštanja svoje stare majke. »Bojala sam se da bismo je mogli izgubiti dok smo odsutni«, rekla je. »Također sam se osjećala nepodobnom za zadatak podučavanja evanđelja.«

Savjetovali su se sa svojim biskupom i s jednim parom koji je nedavno služio u Davau. »Svi su oni iznijeli snažna svjedočanstva da će Gospodin voditi svaki par kako bi se znali nositi sa svojim problemima kod kuće, sa svojom obitelji i osiguravanjem novca za svoju misiju«, rekla je sestra Rieta.

»Dok smo tražili vodstvo«, govori starješina Rieta, »dobili smo odgovor na naše strahove

– posao nam je dobro išao unatoč izazovima, naši su klijenti bili sretni zbog nas i dali nam podršku, a naša se obitelj zbližila u zajedničkoj brizi za našu bolesnu majku. Počeli smo shvaćati da će nam Gospodin uistinu pomoći.«

Obitelj Rieta sad služi u podršci za članove i vodstvo u misiji Cagayan de Oro na Filipinima.

Mnogo toga možete učiniti

Neki parovi razmišljaju o fizičkim ograničenjima, ali ne i Keith i Jennilyn Mauerman iz Ute, SAD. Prije mnogo godina, četiri mjeseca nakon njihovog vjenčanja u hramu Los Angeles Kalifornija, Keitha su pozvali u vojsku i poslali u rat. Kao vođa tima zračnih snaga, hodao je ispred drugih vojnika kad je eksplodirala mina. Izgubio je obje noge. Kad se vratio kući, Jennilyn je bila tu za njega.

»Znao sam da se ne moram brinuti«, kaže Keith, »jer je naš brak vječan. Moja je žena uvijek bila uz mene. I dan danas me podupire.«

Kad je sestra Mauerman otišla u mirovinu, odlučili su odslužiti misiju. Ali hoće li činjenica da je starješina Mauerman invalid bez obje noge predstavljati problem? »Uvijek postoje stvari koje se *ne mogu* učiniti«, kaže, »ali mnogo je stvari koje se *mogu* učiniti, znali smo da će postojati mjesto za nas.«

Dok su ispunjavali obrasce preporuke, označio je kućicu kojom se navodi da je služio u vojsci. Ubrzo su primili poziv iz crkvenog ureda za vojne odnose. »Imao sam identifikacijsku iskaznicu uz pomoć koje smo mogli ulaziti u vojne baze pa su nas zamolili za dopuštenje da nas preporučite za misije za vojne odnose.«

Obitelj Mauerman bila je pozvana služiti u vojnoj bazi u Sjevernoj Karolini, SAD.

Starješina Mauerman se prisjeća: »Na znaku na vratima pisalo je 'Fort Bragg, dom zračnih snaga.' Kad nas je čuvar pozdravio sa geslom zračnih snaga: 'Do kraja!' bio je to prvi put nakon mnogo godina da sam to čuo. Osjećao sam se kao kod kuće, iako nikad nisam bio u Fort Braggi. Znao sam da se naš poziv na misiju savršeno uklapa u našu životnu priču i da Gospodin misli na mene.«

»Podučavali smo o tome kako se oslanjati na vlastite snage i biti otporan te o tome kako ojačati brak«, rekla je sestra Mauerman. »U početku nismo htjeli iznositi našu

poziva na misiju Cuibabá u Brazilu. Iako je starješina Romrell služio u Brazilu kao mladi misionar, nije se otada služio portugalskim te ga je zaboravio. A sestra Romrell nije znala portugalski. Ipak, uz učenje i trud starješina Romrell je obnovio svoje znanje portugalskog, a sestra Romrell ga je počela savladavati. I uz ukulele.

»Nisam ga uopće planirala ponijeti«, rekla je sestra Romrell, »ali starješina Romrell je bio nadahnut da ga ponese i fantastično je vidjeti njegov učinak. Dok podučavamo istraživače i radimo na ponovnom aktiviranju i druženju,

Starješina i sestra Rieta služe u svojoj državi, Filipinima, nakon što su nadvladali financijske poteškoće.

Za obitelj Mauerman, služenje u vojnim poslovima savršeno se uklapa u njihovu priču. »Kao da smo se vratili kući«, govore.

Nadahnuti da ponesu ukulele, obitelj Romrell ga koristi kako bi širili univerzalni jezik glazbe dok posjećuju domove i pjevaju crkvene pjesme.

priču, ali smo shvatili da to ipak ima jako dobar učinak. Vojnici i njihovi supružnici bi nas gledali i govorili: 'Ako vi to možete, onda možemo i mi'.

Obitelj Mauerman imala je tako pozitivno iskustvo u Sjevernoj Karolini da su tražili da ponovno služe. Danas putuju otprilike 64 kilometra od svoje kuće u Oremu do Salt Lake Cityja dvaput tjedno kako bi služili u crkvenom uredu za vojne poslove. Također podučavaju starije parove u Centrima za obuku misionara u Provu, gdje uviđaju da gotovo svaka grupa ima nekoga tko je morao nadvladati prepreke kako bi služio.

Univerzalni jezici

Randy i Lou Ellen Romrell iz Ute bili su zabrinuti zbog

zabavno je koristiti ga kako bismo naveli druge da pjevaju crkvene pjesme. Učimo jezik, a crkvene pjesme donose jak duh sa sobom.«

Iako još radi na svom učenju portugalskog, sestra Romrell tečno govori jezik glazbe. »Glazba spaja ljude«, govori. »Čak i ako ne mogu razumjeti sve što govore za vrijeme posjeta, kad pjevamo, povezani smo.« Kako su bili pozvani u škole da pričaju o američkom prazniku Dana zahvalnosti, obitelj Romrell pjevala je crkvene pjesme o zahvalnosti uz pratnju ukulele. A sestra Romrell također svira, ali konvencionalniji instrument – klavir, kao pratnju za crkvene pjesme.

A portugalski? »Čak i ako jezik ne govorite tečno, dobro je naučiti i tek nekoliko riječi«, kaže ona. »Puno znači

»ŠTO ŽELIŠ DA BUDEM«

»Kad razmišljam o jakoj potrebi za starijim misio- narima, uvijek se sjetim one omiljene crkvene pjesme 'I'll Go Where You Want Me to Go' ('Ja slijedit ću korak tvoj') (Hymns, br. 270) i njezine poruke: 'Ja bit ću što želiš.' «

Starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola.

POTREBNI SU NAM PAROVI

»Naša poruka za sve naše starije parove je jednostavna: jako ste nam potrebni. Činimo sve što možemo da vam bude što zgod- nije kako biste išli na misiju... Ova vremena vape za tim. Postoje ljudi koji vas trebaju. Molim vas – idite.«

Starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola, *Deseret News*, 14. rujna 2011.

samo reći 'bok' i pozdraviti ljude. Neka znaju da učite. Nemojte komplicirati i oslo- nite se na Duha.« A Duh je, naravno, još jedan jezik kojim svi mogu govoriti.

Služiti kod kuće

Paul i Mar Jean Lewis iz Ute već su služili tri misije zajedno (Hram Palmyra New York; Hram Hong Kong Kina; i u Hrvatskoj, Srbiji i Sloveniji s vjeronaukom

»uključujući i neke koji su zastranili. Vidjeti ih kako se vraćaju, primaju uredbe i idu u hram, predivan je blagoslov.«

»Mnogo se parova, kad razmišljaju o služenju misije, brine oko toga što će učiniti sa svojim do- mom i svojim autom ili što će propustiti u svojoj obitelji«, govori starješina Lewis. »Uspjeli smo i živjeti u svojoj kući i voziti naš automobil. Potiče nas se da idemo na obiteljske aktivnosti sve dok ne ometaju misijske odgovornosti. Čak smo bili

Služeći kod kuće, obitelj Lewis uživa u upoznavanju cjelodnevni misionara i članova vlastitog okola.

Obitelj Sorensen daje učenicima na Cookovom Otočju kamenčiće koje će ih podsjećati na to da ostanu »čvrsti kao stijena u Kristu«.

i institutima). Pripremali su se za služenje još jedne kad ih je predsjednik okola upi- tao: »Biste li bili voljni služiti upravo ovdje, u svom okolu, podupirući misiju u kojoj živimo?«

»Novi smo ovdje pa je to bila izvrsna prilika«, kaže sestra Lewis. »Služimo s mladim starješinama i sestrama, u bliskim smo od- nosima s predsjednikom misije, idemo na sastanke okruga i zone i surađujemo s vo- đom misije u odjelu.« Također posjećuju istraživače i one koji su manje aktivni.

»Upoznali smo predivne ljude koje inače ne bismo upoznali«, kaže sestra Lewis,

prisutni prilikom rođenja jednog unuka.«

Obiteljski blagoslovi

S druge strane, Jill i Kent Sorensen, koji su iz istog okola, kažu da je jedan od najboljih načina da ojačaju svoju obitelj bio služenje daleko od kuće. Sestra Sorensen kaže: »Neke od glavnih isprika parova za neodlazak na misiju su unuci, vjenčana djeca s problemima, trudne kćeri, stari rodi- telji – ima ih puno. Obitelj je prioritet i ne- dostaje vam svaki dan. Ali odlazak na misiju šalje snažnu poruku da je misionarski rad također važan.«

Osim toga, starješina Sorensen napominje: »Danas postoji toliko mnogo načina da ostanete u kontaktu da se možete javljati cijelo vrijeme.«

Misionarsko putovanje Sorensenovih počelo je prije tri godine, kad ih je njihov biskup pitao da budu domaćini mjesečnih domjenaka za parove koji razmišljaju o misionarskoj službi. »Nakon što smo stalno govorili o tome«, kaže sestra Sorensen, »morali smo i sami otići!« Primili su poziv da služe na Cookovom Otočju, gdje su Jillovi djed i baka služili prije 50 godina.

Diljem svijeta, parovi govore da, uz to što pomažu drugima, zajedničko služenje im ojačava brak i približava ih Nebeskom Ocu.

Danas, među njihovim dužnostima je i podučavanje satova Biblije u školi.

»Pričamo o tome kako je Krist stijena«, govori starješina Sorensen. »Dajemo polaznicima mali kamen i potičemo ih da ostanu čvrsti kao stijena u Kristu. Sada gdje god idemo, kada nas ljudi vide kažu: 'Čvrst kao stijena!'«

Doći i pomoći

Ako razmišljate o cjelodnevnoj misiji ili misiji u crkvenoj službi, svi bi vas ovi parovi pitali isto pitanje koje je predsjednik Robison postavio Gerald i Lorni Malmrose: »Možete li doći i pomoći?« I bez obzira na to kako sudjelujete, reći će vam da je ovo obećanje sigurno: Potrebni ste, možete pridonijeti i bit ćete blagoslovljeni i voljeni. ■

NAPOMENA

1. »Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries« *Deseret News*, 14. rujna 2011., deseretnews.com.

MNOGO JE NAČINA KAKO SLUŽITI

Pogledajte trenutne prilike, poslušajte one koji trenutno služe i pronađite odgovore na lds.org/callings/missionary.

LAKŠE NEGO IKAD

Prilagodljiva pravila olakšavaju parovima služenje.

- Parovi u crkvenoj službi mogu živjeti i služiti kod kuće.
- Parovi mogu služiti 6, 12, 18 ili 23 mjeseci. Mogu služiti i u inozemstvu manje od 18 mjeseci ako plate za put.
- Parovi mogu o svom trošku uzeti kratak dopust sa svoje misije, obično 7 do 10 dana, kako bi se vratili doma zbog obiteljskog događaja od iznimne važnosti.
- Troškovi smještaja su pokriveni. Parovi ne plaćaju više od određenog iznosa za smještaj, uključujući najamninu, komunalije i pokućstvo.
- Smještaj će biti siguran i ugodan. Misije ili područni uredi pobrinut će se da smještaj bude čist, skromno namješten i ekonomičan.
- Raspored je manje naporan. Od parova se ne očekuje da prate isti raspored radnih sati i aktivnosti kakav je kod misionara mladih samaca.
- Kontakt s obitelji je puno češći. Parovi mogu komunicirati sa svojim obiteljima češće nego kako je to zamišljeno za misionare mlade samce.

KAD SE
pornografija
uvuče u domove —
I ŽENE I
MUŽEVI
trebaju se izliječiti

*Iz prve sam ruke vidio
da Spasiteljeva moć
iscjeljenja može doći
i ženama i muževima
kada se muževi muče
s pornografijom.*

Ime uskraćeno

Tijekom mojih prvih šest mjeseci kao biskup, imao sam nekoliko bračnih parova u svom odjelu koji bi mi dolazili i u povjerenju pričali o suprugovoj borbi s gledanjem pornografije. U nekim se slučajevima ženama zavrtjelo u glavi od šoka kad su saznale tu poražavajuću istinu, druge su toga bile svjesne mjesecima ili godinama.

Suosjećao sam sa svakim od tih parova i osjećao sam Spasiteljevu otkupljujuću moć dok sam redovno

i obazrivo savjetovao svakog od braće kako bih im pomogao »zbacit[i] verige... koj[e] bi [ih] čvrsto vezal[e]« (2. Nefi 9:45).

Ipak, možda su najveći izljevi Duha došli kad sam se sastao s njihovim suprugama. Iako su nečije rane svježije, a nečije postale ožiljci zbog godina izloženosti, saznao sam da se sve te sestre bore s dubokom duhovnom boli koja je nastala zbog pitanja poput: »Što sam učinila zbog čega mu nisam privlačna?« ili »Zašto se želi zamišljati s nekim drugim, a ne sa mnom?«

Zbog toga što je muž taj koji je prestupio, lako je biskupu smatrati da je mužu najviše potreban pristup ključevima kojima će otključati Spasiteljevu moć iscjeljenja, ali shvatio sam da je ženina potreba za iscjeljenjem od boli i traume jednako jaka kao i muževa potreba za iscjeljenjem od grijeha i opsesivnih nagona.

U svom govoru Nefijcima, prorok Jakov prokleo je ljude zbog njihovog nevjernog ponašanja prema svojim ženama, čiji su »osjećaji... mnogih od njih veoma nježni, i čisti, i istančani pred Bogom, a to se Bogu mili« (Jakov 2:7). Nastavio je: »Slomiste srca nježnih žena svojih... zbog loših primjera pred njima. A jecaji srdaca njihovih uzlaze k Bogu protiv vas« (Jakov 2:35). Posvjedočio sam ovim jecajima iz prve ruke. Oni često proizlaze ne samo iz ženinog dubokog osjećaja izdaje zbog muževog gledanja pornografije, nego i zbog ponižavajućih riječi i mrzovoljnog ponašanja koji su se redovito očitovali kao rezultat njegove unutarnje borbe. Zapravo, nije neuobičajeno da muškarac, za čiju se takvu naviku saznalo, prebaci krivnju na svoju ženu zbog svog ponašanja, navodeći razne postupke koje je ona učinila ili propustila učiniti. Nažalost, nije neuobičajeno ni za ženu da počne upijati te optužbe i čak vjerovati u njih.

Jedan takav par sjedio je u mojem uredu nekoliko dana nakon što je razotkrivena muževa navika gledanja pornografije, koja ga je morila od djetinjstva. Dok je slušala lekciju Potpornog društva na temelju govora sestre

Linde S. Reeves na Općem saboru iz travnja 2014., »Zaštita od pornografije – dom usmjeren na Krista«, supruga je počela zamjećivati mnogo sklonosti koje je učitelj opisivao u muževom zabrinjavajućem ponašanju. Nakon lekcije, suočila se s mužem i postavila mu to pitanje, a on joj je priznao tajnu koju je toliko dugo skrivao. Njezino već narušeno samopouzdanje sad se pomiješalo s ljutom ogorčenošću. Tijekom njihovog prvog susreta sa mnom, nisu mogli zamisliti kako bi se njihov brak mogao nastaviti nakon toga. Uvjeravao sam ih da ima nade, dao im početni savjet, a onda ih pozvao da se vrate i sastanu sa mnom pojedinačno.

Uz gorljivu molitvu koju sam prinio u pripremi za te sastanke, također sam pregledao prijedloge koji se nalaze u Ministering Resources na stranici LDS.org, osobito

KAKO SVEĆENIČKO VODSTVO MOŽE POMOĆI

Dok vođe rade sa suprugama članova koji se bore s pornografijom, njihovi su naponi da tim suprugama pokažu da ih se čuje i razumije možda jednako važni kao bilo koji savjet koji mogu prinijeti. Razmislite o sljedećim prijedlozima iz Ministering Resources (ministering.lds.org):

- Redovito se sastajati i pružati podršku.
- Naglašavati Spasiteljevu sposobnost da pruži osobno iscjeljenje za suprugu korisnika pornografije (vidi Alma 7:11 i Matej 11:28–30).
- Kada za to bude vrijeme, zamolite pojedinca da razmisli o pohađanju sastanka skupne podrške kroz program za oporavak od ovisnosti ili sličnu skupnu podršku.

- Pomozite supružniku razumjeti da on ili ona mogu primiti svoje osobno nadahnuće da bi znali kako postaviti jasne granice u odnosu i kod kuće.
- Pomozite supružniku pronaći prijatelja kojem može vjerovati ili člana obitelji koji mu/joj može pružiti značajnu podršku na dulje vrijeme.
- Pomozite pojedincu koji se koristi pornografijom da odgovara za svoje postupke i podupire svojeg supružnika.
- Razmislite o tome da uputite pojedinca čiji supružnik koristi pornografiju da potraži stručnu pomoć ili savjetovanje. Pronađite mjesne izvore koji pružaju usluge u skladu s načelima evanđelja.

Ispod: Kerri je bila shrvana kad je saznala za mužev problem s pornografijom, ali pro-našla je nadu i iscjeljenje kroz Isusa Krista i njegovo Pomirenje.

u izvorima za podržavanje onih čiji su-
pružnici koriste pornografiju, gdje sam
pročitao sljedeće: »Izrazite svoju ljubav
i brigu posebno za ženu, kao i za
njezinog supruga. Objasnite joj da nije
odgovorna za to što se njezin suprug
koristi pornografijom ili za njegovo
loše ponašanje i da se od nje ne oče-
kuje da trpi nasilno ponašanje.«

Kad sam se sastao s tom sestrom,
poslušao sam te savjete i nadodao im
i uvjerenje da postupci njezinog muža
nisu uopće vezani za nju ili za nešto što
ona jest ili nije učinila, nego su pak vezani
za njegov unutrašnji sukob. Gledao sam
kako ju je preplavilo olakšanje i utjeha
dok je upijala te riječi i osjećala potvrdu
Duha da su zaista istinite. Na kraju razgo-
vora upitala me mogu li joj dati svećenički
blagoslov. Shvatio sam da sam ja jedini
kome se ona mogla obratiti za takav bla-
goslov jer nije željela podijeliti svoju situa-
ciju s obitelji i prijateljima.

Kako bih joj pomogao u procesu iscje-
ljenja, pozvao sam njezinog muža da posjeti
mjesnu skupinu Crkve Isusa Krista svetaca
posljednjih dana za oporavak od ovisnosti
i potaknuo sam njegovu ženu da posjeti
istu takvu skupinu za supružnike i članove
obitelji ovisnika. Ispričala mi je o utjesi koju
je osjetila kad se susrela s drugim sestrama
koje su razumjele zbog čega pati i nadu
koju je dobila kad je vidjela parove koji su

prolazili kroz istu muku i uspjeli zajedno
izaći iz nje.

Već je nekoliko mjeseci prošlo od mog
prvog sastanka s ovim parom i moja ljubav
i briga za njih rasli su kao plod naših mno-
gobrojnih razgovora. Iako shvaćam da će
put koji ih čeka imati prepreke, radostan
sam zbog svakog dodatnog mjeseca za
koji saznam da se muž nije odao požudi i
pornografiji i kad vidim njegovu ženu čije
samopostovanje i samopouzdanje raste,
što se jasno da primijetiti.

U nedavnim razgovorima s njima, tjes-
kobu i suze s naših prvih sastanaka zami-
jenili su česti osmijesi pa čak i smijeh. Ali
možda je najveći uspjeh bila nada – nada
da ne samo da se njihov brak može na-
staviti nego da čak ima potencijala postati
nešto lijepo i uzvišeno.

Jasno mi je da, nažalost, svaki par ne
doživi ovakav ishod. Neki brakovi mogu
propasti kad korisnik pornografije odbije
nadići to. Ipak, bez obzira na put koji
suprug odabere, shvatio sam da je savjet
o posluživanju ženama nadahnut. Nadam
se da nijedna sestra u ovoj situaciji nikad
neće osjećati kao da je njezin biskup za-
nemaruje, pogrešno prosuđuje ili shvaća.
Biskupova služba ključni je kanal preko
kojeg Spasitelj očituje svoju moć da u pot-
punosti izliječi svako srce – čak i ona srca
koja su »probodena dubokim ranama«
(Jakov 2:35). ■

SAVJET I UTJEHA ZA SUPRUŽNIKE

»Mi, kao vođe, također smo u velikoj brizi za supružnike i članove obitelji onih koji pate od ovisnosti o porno-
grafiji. Starješina Richard G. Scott je pozvao: 'Ako ste sami slobodni od ozbilj-
nog grijeha, nemojte nepotrebno patiti od posljedica tuđih... Možete osjetiti su-
ćut... Ali ne smijete na sebe preuzeti osjećaj od-
govornosti za ta djela.' Znajte da niste sami. Pomoć je dostupna. Dostupni su sastanci za oporavak od ovisnosti za supružnike, uključujući i telefonske sa-
stanke koji supružnicima omogućuje pozivom se uključiti u sastanak i sudjelovati u njemu iz vlastitih domova.«

Linda S. Reeves, »Zaštita od pornografije – dom usmjeren na Krista«, Liahona, svibanj 2014., 16.

Stražari NA KULI

»Na zidine tvoje,
Jeruzaleme, stražare
sam postavio: ni da-
nju ni noću ne smiju
zaštjeti. O, vi koji
podsjećate Jahvu,
vama nema počinka!«

Izaija 62:6

Stražari

Stražari su bili čuvari pozicionirani na zidinama ili na kuli kako bi pazili na opasnosti koje dolaze iz daleka i upozoravali na njih. Njihova je dužnost bila štititi gradove, kao i vinograde, polja ili pašnjake.

Vrste kula

Kule unutar gradskih zidina obično su se gradile kod gradskih vrata ili na uglovima (vidi 2. Ljetopisi 26:9). I kule na vratima i one na uglovima pružale su povišene pozicije s kojih su se mogle vidjeti nadolazeće opasnosti te se braniti od neprijateljskih napada (vidi 2. Ljetopisi 26:15).

Utvrde ili gradske kule obično su bile samostojeće strukture koje su se gradile na povišenom tlu ili na drugim strateškim položajima. Ponekad su bile toliko velike da su pružale posljednje utočište za cijelo stanovništvo grada koji je bio pod napadom (vidi Suci 9:46–52).

Kule u vinogradima, poljima ili pašnjacima bile su male strukture koje su se gradile kao pomoć u zaštiti usjeva i stoke od lopova i životinja (vidi 2. Ljetopisi 26:10; Izaija 5:2; 27:3). Često je niži kat u kuli bila prostorija gdje se čuvalo oruđe.

DUŽNOST PROMATRANJA

»Stoljećima su proroci ispunjavali svoju dužnost upozoravajući ljude na opasnosti pred njima. Gospodini apostoli imaju dužnost čuvati, upozoravati i pružati pomoć onima koji traže odgovore na životna pitanja.«

Starješina M. Russell Ballard iz Zbora dvanaestorice apostola, »God Is at the Helm«, *Lijahona*, studeni 2015., 25.

ČINJENICE IZ BIBLIJE

U Starom zavjetu, Gospodina se ponekad uspoređuje s utvrdom ili gradskom kulom za utočište (vidi Psalam 18:2; 61:3; Mudre izreke 18:10;

2. Samuel 22:3), a proroke se ponekad uspoređuje sa stražarima (vidi Izaija 62:6; Jeremija 6:17; Ezekiel 3:17; 33:7; Hošea 9:8; Mihej 7:4).

»Postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime« (Ezekiel 3:17; vidi i Ezekiel 33:1–7).

Stražari na kuli:

Imaju pogled s više razine. Proroci su kao sluge pozvani i ovlašteni od Boga, odvojeni od svijeta, približavaju se Bogu i dozvoljeno im je da vide stvari iz više nebeske perspektive.

Vide stvari koje ostali ne vide. »No, vidjelac znade o onome što je prošlo, a i o onome što ima doći. Po njima se ima sve objaviti, ili bolje, tajne se očitovati, a što je skriveno, doći na vidjelo, i što je nepoznato po njima se saznati, a uz to po njima se ima saznati ono što se drugačije ne bi saznalo« (Mosija 8:17).

Uvijek su na oprezu. Proroci imaju uzvišenu odgovornost upozoriti nas na nadolazeće opasnosti i nastaviti će to činiti bez obzira na mišljenje javnosti ili trendove u društvu.

Upozoravaju na opasnosti koje su još daleko. »Prorok osuđuje grijeh i predviđa njegove posljedice. On je propovjednik pravednosti. Ponekad proroci mogu biti nadahnuti da predvide budućnost za dobrobit čovječanstva« (Vodič za Sveta pisma, »Prorok«, lds.org/scriptures/gs).

Pružaju sigurnost i zaštitu. Slušanjem prorokovih upozorenja možemo pronaći sigurnost i izbjeći nedaće koje nas mogu snaći, individualno ili kolektivno, ako ih ne poslušamo. ■

DRUGA PRILIKA

Prvi put kad sam ga susrela, držala sam svoju violinu.

Vukao se blizu mene dok sam išla u kantinu, a torba za violinu udarala je o moju nogu.

»Violina«, rekao je dok se približavao.

»Da«, rekla sam.

Nikad nisam razgovarala s nekim tko je bio invalid i nisam znala što bih drugo rekla. Pratio me do mog stola i sjeo pored mene, pokazujući na moju torbu za violinu.

»Violina«, rekao je opet.

Otvorila sam svoju torbu i oči su mi se zasjajile. Prebirao je po žicama, ali pregrubo. Srce mi je počelo lupati kad sam zamislila kako mi žica na violini puca pa sam lagano zatvorila torbu. Zagrlio me prije nego što je otišao.

Često sam ga viđala poslije toga.

Kad god bi me vidio, stavio bi svoje ruke oko mojih ramena dok me je ljubio u čelo.

»Violina«, William je rekao dok se približavao.

Sve vrijeme u srednjoj školi pokušavala sam ga izbjeći kad bih ga vidjela kako dolazi. Kad bi me pronašao i gušio svojim zagrljajima i vlažnim poljupcima, podnosila bih to nekoliko sekundi s usiljenim osmijehom, a onda bih brzo otišla bez izgovorene riječi.

»Oh, ne«, promrmljala sam kad sam ga vidjela na svojem posljednjem koncertu za orkestar u srednjoj školi. Poslije koncerta, vrludao je prema mjestu gdje sam stajala s prijateljima ispred dvorane.

Moji su prijatelji ustuknuli kad mi je prišao s velikim osmijehom na licu, raširenih ruku koje čekaju zagrljaj.

»William!«

Okrenula sam se i vidjela ženu kako trči prema nama.

»Oprosti«, rekla je, uhvativši ga za ruku. »William voli violinu. Preklinjao me da ga povedem na večerašnji koncert. Hajdemo, dušo.«

Do tog trenutka nisam bila svjesna da uopće nisam znala njegovo ime. Upoznala sam Williama dvije godine prije toga, ali sam provela toliko vremena izbjegavajući ga da se nikad nisam potrudila zaista ga upoznati. Dok sam promatrala Williama i njegovu mamu kako odlaze, valovi srama su me preplavili.

Godinama kasnije, nakon što sam se udala, rodila sam

prekrasnog sinčića s Downnovim sindromom kojeg smo nazvali Spencer. Često sam se prisjećala Williama kad bih gledala svojeg sina i pitala sam se hoće li Spencer imati slična iskustva. Hoće li ga ljudi izbjegavati jer se previše ljubi ili presnažno grli? Hoće li njegovim vršnjacima biti neugodno zbog njegovih ograničenosti?

Kad je Spencer imao četiri mjeseca, odvela sam ga u mjesnu bolnicu na pregled. Dok sam ga izvlačila iz auta, vidjela sam dvoje ljudi kako izlaze iz bolnice. U nevjerici, shvatila sam da je to William i njegova majka.

»Williame!«, zazvala sam ga dok smo se približavali, a srce mi je lupalo.

»Bok!«, dogegao se preko parkirišta sa širokim osmijehom koji je krasio njegovo lice. Naglo je ispružio ruku i zgrabio moju te se oduševljeno rukovao.

»Kako si?«, upitala sam ga.

»Violina«, rekao je, s uzbuđenjem u očima.

Violina. I on se mene sjećao. »Da«, osmjehnula sam se dok mi se grlo stezalo, »svirala sam violinu.«

Dok smo razgovarali, moje se srce uzdizalo u molitvi za nježna milosrđa Oca na Nebu koji je znao koliko sam žarko željela opet vidjeti Williama. Zahvalna sam što me je Bog vidio – mladu majku koja se muči i koja je shrvana zbog zdravstvenih problema svoga sina i koja je zabrinuta za njegovu budućnost – i dao mi iskustvo koje me podsjetilo da misli na nas. ■

Kaylee Baldwin, Arizona, SAD

Čuo sam kako je žena na pult stavila veliki broj kovanica kako bi platila svoj račun.

IDI JOJ POMOĆI

Stajao sam u redu na benzinskoj postaji. Ispred mene, majka s dvoje djece je tražila benzin u vrijednosti od 3 dolara i dva sladoleda od vanilije u kornetu.

Na prvi pogled mogao sam vidjeti da posjeduju vrlo malo stvari. Djeca su bila bosa i imala iznošenu odjeću.

Čuo sam kako je žena stavila broj kovanica koji se činio beskrajnim na pult kako bi platila svoj račun.

Nakon što sam platio benzin, izašao sam i pogledao majčin automobil. Bio je stariji model koji je vjerojatno imao jako lošu potrošnju.

Osjetio sam suosjećanje prema toj majci dvoje djece, ali upalio sam motocikl i otišao svojim putem.

Nakon manje od minute vožnje, glas mi je rekao: »Idi joj pomoći.« Poticaj je došao dva puta.

Otresao sam glavu misleći da je već vjerojatno otišla. Što bih joj ionako rekao?

Glas je jasno došao treći put: »Idi joj pomoći!«

Okrenuo sam se prema postaji, razmišljajući što ću reći ako je još uvijek tamo.

Kad sam stigao sam, vidio sam da su vrata njezinog automobila otvorena. Sjedila je na vozačevom mjestu, a njezino dvoje male djece je uživalo u sladoledu na stražnjem sjedalu.

Izrekao sam kratku molitvu, pitajući Nebeskog Oca što trebam reći. Isti tihi

glas mi je rekao: »Predstavi se i pitaj treba li pomoć.« Prišao sam njezinom automobilu i predstavio se. Rekao sam joj da sam osjetio poticaj pitati ju treba li pomoć.

Počela je plakati i rekla: »Upravo sam završila molitvu Isusu, moleći ga da mi pošalje nekoga da mi pomogne.«

Nebeski Otac je odgovorio na njezinu molitvu. Platilo sam da joj se napuni spremnik s benzinom i dao sam joj broj telefona osobe iz našeg zbora starješina koji je u tom trenutku nudio posao. Ne znam što se kasnije dogodilo ovoj mladoj majci, ali sam zahvalan što sam slijedio poticaj pomoći joj. ■
Thomas Robbins, Kalifornija, SAD

NE PUCAJ!

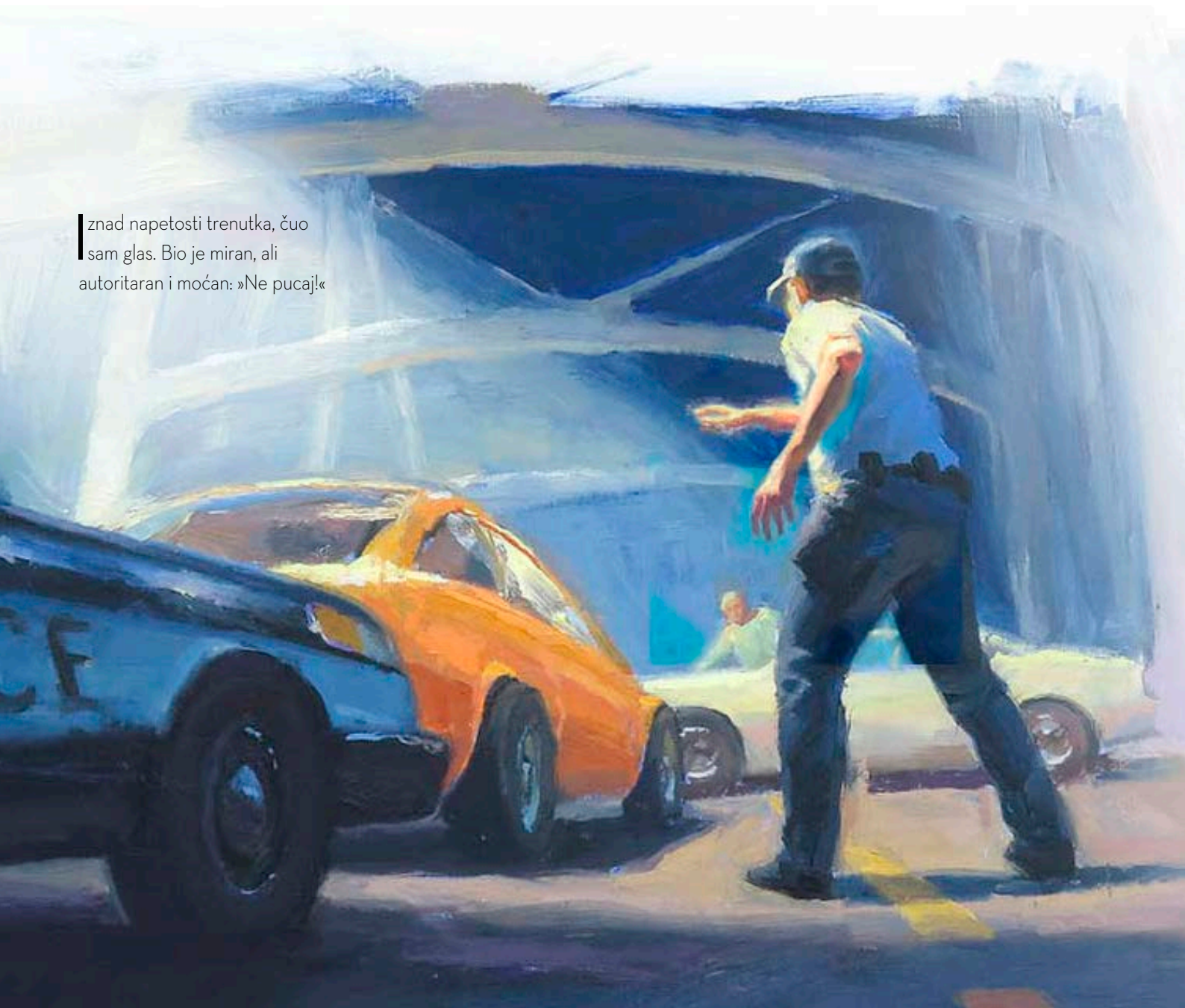
Bob i ja smo sjedili u policijskom automobilu, čekajući znak kretanja po ulici. Počeli smo našu zasjedu dva sata prije nego smo ugledali automobil spomenut u policijskoj radio obavijesti.

»Pljačka u tijeku«, govorio je glas. »Dvojica muškaraca, obojica naoružani. Viđeni su u narančastom automobilu. Svjedoci tvrde da su muškarci okrutni i spremni pucati.«

Serija pljački nedavno se dogodila

u našem području, ali unatoč našem trudu pljačkaši bi pobjegli. Te su mi misli otišle iz glave kada sam vidio dvije siluete kako izlaze iz jedne kuće u zamračenoj ulici i ulaze u narančasti automobil. Sada su išli prema nama.

Iznad napetosti trenutka, čuo sam glas. Bio je miran, ali autoritaran i moćan: »Ne pucaj!«

»Tražimo pojačanje«, rekao sam. »Osumnjičenici voze sjeverno od naše lokacije.«

Naše pojačanje, dva detektiva u civilu u neoznačenom automobilu, vozili su ispred tog auta dok smo ih Bob i ja slijedili. Nakon što su naša tri vozila ušla na most, naše pojačanje je iznenada prepriječilo prolaz na mostu ispred narančastog automobila, a mi smo se parkirali iza, blokirajući naše sumnjivce. Gotovo odmah se automobil zaustavio i obje osobe su se sagnule.

»Izađite iz automobila s rukama na glavi!«, zapovjedio sam nakon što sam izašao iz automobila. Nitko nije odgovorio.

Stao sam spreman pucati, ponovno sam zapovjedio: »Izađite iz automobila s rukama na glavi! Odmah!«

Odjednom se vozač ustao i okrenuo prema meni. Mogao sam vidjeti metalni predmet u njegovoj ruci kako je zabljesnuo u njegovoj ruci.

Moja policijska obuka i zdrav razum su mi rekli da pucam kako bi spasio svoj život. Ali iznad napetosti trenutka, čuo sam glas. Bio je miran, ali autoritativan i moćan: »Ne pucaj!«

Očekivao sam biti upucan svaki trenutak, ali čekao sam da netko iz automobila prvi zapuca. Umjesto toga, vozač je dignuo ruke, iznad glave dignuo nešto što je izgledalo kao pištolj i stavio ruke u svoje krilo.

»Ne miči se!«, rekao sam i potrčao do auta. »Ne miči se!«

Sve je izgledalo kao u TV serijama – dok nisam shvatio da su okorjeli

kriminalci u autu u stvari dvije prestrašene mlade djevojke. Ono što sam mislio da je pištolj bila je samo kopča sigurnosnog pojasa.

Djevojke su, uskoro smo doznali, posudile auto svojim dečkima. Nisu imale pojma kakvi su.

»Mislio sam da si mrtav, Cal!«, kasnije mi je Bob rekao. »Skoro sam pucao. Ali ne znam zašto nisam.«

Dva detektiva u neoznačenom automobilu su rekla istu stvar, ali nitko osim mene nije čuo glas. Znam da je jedino moć neba mogla spasiti te dvije djevojke od smrti i četiri policajca od toga da naprave tragičnu grešku. Ovo iskustvo mi je dalo sigurno znanje da naš Nebeski Otac hoće i može djelovati u našu korist. ■
Ime uskraćeno

NAUČITE IH ČITATI MORMONOVU KNJIGU

Za vrijeme službe u misiji Ženeva Švicarska bio sam pozvan i odijeljen za predsjednika ogranka, a moja žena je pozvana za predsjednicu Potpornog društva. Zajedno smo radili svom snagom da oživimo ogranak koji je prolazio kroz poteškoće. Iako

je bio uspostavljen 1960-ih, u ogranku godinama nije bilo krštenja i iz njega 15 godina nisu poslani misionari na misijsko polje.

Postalo je očito da nam je trebala Gospodinova pomoć kako bismo našli rješenja za brojne probleme s kojima se ogranak suočavao. Nakon što sam se molio u svezi s izazovima ogranka, duh Gospodnji mi je rekao: »Poduči članove da čitaju Mormonovu knjigu i bit ćeš uspješan.«

Smjesta smo napravili planove obvezati sve članove da počnu čitati Mormonovu knjigu.

Uslijedili su izvanredni rezultati. Mir i Duh vratili su se u ogranak. Nove su se obitelji priključile Crkvi. Mladić je otišao na misiju jer je bio motiviran svojom željom da služi. Nekoliko nestabilnih brakova je ojačalo, a obitelji su postale bliže. Ovaj ogranak nastavlja napredovati i danas.

Mi i članovi ogranka sami svjedočimo čudesnoj moći Mormonove knjige. Ona je zaista zaglavni kamen naše vjere i naših svjedočanstava o evanđelju i Isusu Kristu. Volimo ga svim svojim srcem. To je izvor beskrajnog i nepromijenjenog znanja.

Ovo iskustvo nas je naučilo da je Mormonova knjiga najsigurnije sredstvo za pomaganje našoj braći i sestrama da izađu iz sjene duhovne tame koja prekriva zemlju. Ova knjiga donosi mir, radost, sreću i jaku želju slijediti Spasitelja Isusa Krista. ■

Emilien Rioux, Quebec, Kanada

Prepoznavanje Sotoninih krivotvorina

Dennis C. Gaunt

Bio sam u trgovini i stavljao sam nekoliko novčanica u novčanik kad mi je jedna novčanica zapela za oko. Pomislio sam da je zelena boja na njoj malo svjetlija od drugih pa sam je pobliže proučio. Zatim sam primijetio da ni slika predsjednika Georgea Washingtona nije dovoljno oštra. Čak je i papir bio čudan. Bio je to krivotvoreni novac! Prodavač je zamijenio lažnu novčanicu stvarnom, a onda je vratio voditelju trgovine.

Puno sam razmišljao o toj krivotvorenoj novčanici otada. Pitao sam se koliko je dugo bila u optjecaju i koliko mnogo ljudi je prevarila tijekom godina. Zapravo, da nisam obratio pozornost, i ja sam mogao biti prevaren. Ali uspoređujući je sa stvarnom novčanicom i koncentrirajući se na razlike, umjesto na sličnosti, bilo mi je jasno da je lažna.

Mormonova knjiga je puna primjera duhovnih krivotvoritelja koji su koristili Sotoninu metodu laganja drugima i

obmanjivanja drugih za vlastitu korist. Proučavajući njihove trikove i taktike, počeli smo zapažati njihove pogreške isto onako kao što iskusno oko počne zapažati razlike između pravog i lažnog novca. Što više istreniramo naše oko da prepozna razlike, to ćemo više biti pripremljeni da razotkrijemo krivotvoritelje današnjice i odupremo se njihovim lažima.

Prikupljanje informacija o Sotoninim krivotvorinama

Sotona nas želi odvući preko svog vlastitog branda duhovnog krivotvorenja i, ne budemo li oprezni, nasamarit će nas. Predsjednik Joseph F. Smith (1838.–1918.) je upozorio: »Sotona je vješt imitator i kao što se prava istina evanđelja daje svijetu u sve većem obilju, tako i on širi krivotvoreni novčić lažnog nauka. Čuvajte se njegovog patvorenog novca, njime nećete kupiti ništa osim razočaranja, očaja i duhovne smrti.«¹

**Kad smo suočeni
s duhovnim
krivotvorinama,
Mormonova knjiga
može nam pomoći
odrediti što je
istinито, a što nije.**

Najbolja obrana koju imamo protiv toga da nas Sotona nasamari svojim krivotvorinama jest da što bolje upoznamo istine evanđelja. Što dublje znamo istinu, to će nam biti lakše prepoznati razlike kad nam Sotona pokaže krivotvorine. Stoga, kada to učini, moramo tražiti razlike, a ne sličnosti, baš kao što sam učinio sa svojim novčanicama, jer na taj će se način laži uvijek razotkriti.

Predsjednik Ezra Taft Benson (1899.–1994.) je podučavao: »Mormonova knjiga razotkriva Kristove neprijatelje... U svojem beskrajnom predznanju Bog je oblikovao Mormonovu knjigu kako bismo mogli vidjeti grešku i znati kako se boriti protiv lažnih obrazovnih, političkih, vjerskih i filozofskih koncepta našeg doba.«²

Danas smo u ratu sa Sotonom.

Kao i vojska, moramo znati što naš neprijatelj smjera. Saznanje o tome kada i gdje će neprijatelj napasti, na primjerice, može biti neprocjenjivi podatak. Zbog toga se stjecanje takvih saznanja zove »prikupljanje informacija«. Poznavati našeg neprijatelja znači postati pametniji od njega. Mormonova knjiga može nam pomoći »prikupiti informacije« o Sotoninim metodama krivotvorenja.

Laskav govor je krivotvorina

Više od polovine krivotvoritelja u Mormonovoj knjizi koriste laskav govor i karizmatiku osobnost kako bi ostvarili svoje ciljeve. Na primjer, Šerem »savršeno pozna[še] jezik naroda ovoga. Stoga se on mogaše služiti velikim laskanjem i velikom snagom govora, kakva i jest snaga đavolska« (Jakov 7:4). Pakosni svećenici kralja Noe pričali su o »ispraznim

i laskavim riječima« (Mosija 11:7) tako tjerajući ljude da se prepuste idolopoklonstvu i drugim opačinama. Korihor je postigao slične rezultate u svoje vrijeme, »zavodeći srca mnogih« (Alma 30:18). I Amalikija i Gadianon koristili su svoju sklonost laskanju kako bi pokrenuli vojske pakosnih sljedbenika (vidi Alma 46:10; Helaman 2:4).

To nije bila slučajnost. Laskanje je površno, neiskreno, isprazno i pretjerano. Nefi je upozoravao na one koji »će naučavati tako, krive, i isprazne, i bezumne nauke, i bit će naduti u srcima svojim, i nastojat će duboko sakriti namisli svoje od Gospoda, a djela će im u tami biti« (2. Nefi 28:9).

Laskanje se često koristi za obmanu; obično iza laskanja postoji skriveni cilj ili tajni plan. U laskanju je važniji stil od sadržaja i ono hrani našu taštinu i ponos naravnog čovjeka iznutra. Gospodinovi nam proroci, pak, govore o jednostavnim, ali važnim istinama koje *trebamo* čuti.

Laskanje je jezik koji Sotona govori. Predsjednik James E. Faust (1920.–2007.), drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, objasnio je: »[Sotonin] glas često zvuči tako razborito i njegovu je poruku tako lako opravdati. To je privlačan, izazovan glas milozvučnih tonova. Nije ni grub ni disonantan. Nitko ne bi slušao Sotonin glas da zvuči oštro ili zlobno.«³

»[Sotonin je glas] privlačan, izazovan... Nitko ne bi slušao Sotonin glas da zvuči oštro ili zlobno.«

Kad nam svijet predstavi ideju, filozofiju ili mišljenje koje samo hrani našu taštinu ili ponos ili koje jednostavno zvuči predobro da bi bilo istinito, to nam odmah treba biti upozorenje. Postupajte s tim idejama kao s krivotvorinama. Usporedite ih s istinama koje podučavaju Gospodinovi proroci. Tražite razlike, a ne sličnosti pa će krivotvorene ideje postati očite.

Nehor – popularni krivotvoritelj

Nehor se slobodno koristio Sotoninom metodom laskanja. Analizirat ćemo ga kao ogledni primjer duhovnog krivotvoritelja. Nehor, koji je u svom nauku prihvaćao ideju

o otkupitelju, bio je popularan i karizmatičan propovjednik među Nefijcima. Nehor je okupio mnogo sljedbenika podučavajući da »će se u posljednji dan spasiti sav rod ljudski« i »imati život vječni« (Alma 1:4).

Možemo li vidjeti zašto bi Nehorova poruka bila tako privlačna? Podučavao je o ležernom i opuštenom Bogu – Bogu koji će, zato što voli svakoga, spasiti svakoga, bez obzira na sve. Tako da, samo naprijed, radite što god želite jer je to sve u redu. To je zavodljiva filozofija koju su u istoj mjeri prihvatili ljudi iz Nehorova doba (vidi Alma 1:5) kao i mnogi ljudi danas. Besplatna ulaznica u raj je nešto što ljudi očito žele.

Koji je stoga bio problem s Nehorovom porukom? Pogledajmo ponovno glavne točke njegovog slijeda razmišljanja:

- Bog je stvorio sve ljude – istina.
- Bog voli sve ljude – istina.
- Ne bismo se trebali bojati Boga – istina.
- Trebali bismo se radovati ideji spasenja – istina.

Dosada ima mnogo sličnosti između onog što je Nehor podučavao i istina evanđelja. Ali zapamtite – kao i s krivotvorenim novcem, moramo potražiti razlike, ne sličnosti. Pa pogledajmo Nehorovu posljednju točku:

- Bog će svima dati život vječni – krivo!

Upravo je ovo važna razlika koja nam govori da je Nehor duhovni krivotvoritelj. Spasenje od tjelesne smrti *jest* zajamčeno svima, ali spasenje od duhovne smrti uvjetovano je našom spremnošću da se pokajemo. Ako se pokajemo, tada ćemo primiti život vječni (vidi Jakov 6:11). Ali moramo odgovarati za svoje postupke.

Gideon i Alma prepoznali su Krivotvoritelja

Nehorovo zlo bilo je razotkriveno onog dana kad je upoznao Gideona,

pravednog učitelja u Božjoj Crkvi. Gideon se godinama prije suprotstavio kralju Noi i zato je imao iskustva s duhovnim krivotvoriteljima (vidi Mosija 19:4-8). Nehor se »stade [...] prepirati, ne bi li kako zaveo narod crkve. No, čovjek mu se oprije, prekoravajući ga riječima Božjim« (Alma 1:7). Gideon je prepoznao Nehora kao krivotvoritelja. Kad je bio razotkriven, Nehor je pobjegao još jednoj Sotoninoj metodi – ubojstvu. Ali Gideonova smrt nije bila uzalud. Narod je doveo krivotvoritelja Nehora pred Almu da mu sudi.

Alma je shvatio da ne samo da je Nehor bio kriv za nadrisvećeništvo i ubojstvo, nego ako bi se nadrisvećeništvo nametnulo, »bilo bi to na potpuno njihovo uništenje« (Alma 1:12). Tako da je Nehor bio osuđen na smrt i podnio je »smrt sramotnu« (Alma 1:15).

Gideon i Alma su primjeri za nas. Kad je Duh s nama, čut ćemo i vidjeti »stvari onakvima kakve zaista jesu« (Jakov 4:13). Prepoznat ćemo Sotonine krivotvorene naume i planove »savršenom spoznajom... kao danje svjetlo od mraka noćnoga« (Moroni 7:15).

Naš »krivotvoreni« neprijatelj je pametan, ali kao Gideon i Alma, možemo biti pametniji od njega. Baš kao što sam postupno počeo prepoznavati razlike između mog para

SOTONA ŠIRI LAŽI

»Sotona, naš neprijatelj,

želi da podbacimo. Širi laži kao dio svojih napora da uništi našu vjeru. Podmuklo sugerira da su skeptici, cinici i sumnjivci sofisticirani i inteligentni, dok su oni koji vjeruju u Boga i njegova čudesa naivni, slijepi ili im je ispran mozak. Sotona će tvrditi da je baš promišljeno sumnjati u duhovne darove i naučavanja istinitih proroka.«

President Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, »Be Not Afraid, Only Believe«, *Liahona*, studeni 2015., 78.

novčanica, tako možemo postupno istrenirati naše oko kao i naš um i duh da prepoznaju razlike između istine i laži. Dok to činimo, prepoznat ćemo krivotvoritelje i suprotstaviti se njihovim lažima. ■

Autor živi u Ŭti, SAD.

NAPOMENE

1. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdanje (1939.), 376.
2. *Naučavanja predsjednika Crkve: Ezra Taft Benson* (2014.), 132.
3. James E. Faust, »The Forces That Will Save Us«, *Liahona*, siječanj 2007., 4.

Mjerenje blagoslova na Madagaskaru

Mindy Anne Selu

Crkveni časopisi

Nakon što je njegova žena pretrpjela bolan pobačaj tijekom prve trudnoće, Solofo Ravelojaona osjetio je da su njihove molitve uslišane godinu dana poslije drugom trudnoćom njegove žene. On i njegova žena, Hary Martine, smatraju da je rođenje njihove kćeri jedan od najvećih blagoslova. Solofo objašnjava: »Budući da smo pitali Boga i on nam je nju podario, nadjenuli smo joj ime koje na malagaškom jeziku znači 'Božji odgovor.'«

Solofo, mlada odrasla osoba iz Madagaskara, drži se uvjerenja da Bog uslišava molitve i na vrijeme blagoslivlja vjerne. »Život je težak«, kaže Solofo, »i kad ne dobiju ono što žele, neki ljudi počnu pitati: 'Zašto se ovo dogodilo meni?' Možda napuste Crkvu ili preispituju svoju vjeru u Boga. Ali kad mi živimo evanđelje i čitamo Sveta pisma, lakše je. Kad stvarno živite evanđelje, stvarno možete vidjeti blagoslove.«

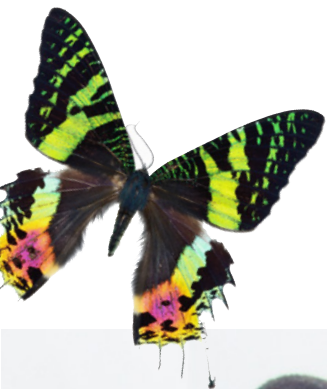
Živeći u zemlji s ozbiljnim problemima, kao što je krajnje siromaštvo, nestabilna vlada, slaba infrastruktura i prirodne nepogode, jasno je zašto Solofo govori da je život težak. Ali za njega, blagoslovi koje življenje evanđelja donosi jači su od bilo kakvih nedaća. »Ne mogu ni prebrojati blagoslove koje dobivam dok živim evanđelje«, rekao je.

Budući da je Crkva relativno nova na Madagaskaru (prvi je ogranak organiziran 1990. godine), Solofo govori da mu, kao članu Crkve, najteže padaju glasine i zablude o njoj. Solofo komentira da, baš kao i u Lehijevom viđenju stabla života, »ljudi možda ne žele u potpunosti prigrliti evanđelje zato što se srame pred svojim prijateljima i strah ih je da će ih obitelj odbaciti«. Ono što čini Solofa drugačijim, kaže on, je sljedeće: »Nikada se nisam sramio. Živim evanđelje i uvijek ga želim iznositi svojim kolegama, iako neke od njih to baš i ne zanima.« On često iznosi

Usprkos političkim previranjima i gospodarskim teškoćama u njegovoj zemlji, Solofo se uzda u blagoslove koji proizlaze iz življenja evanđelja.

svoje jednostavno svjedočanstvo u toj mjeri da su mu njegovi suradnici dali nadimak »pastor«.

Usred gospodarskih i političkih previranja, Solofo i Hary Martine se uzdaju u blagoslove njihovih hramskih saveza (vjenčali su se u hramu Johannesburg Južna Afrika godinu dana nakon njihovih misija – njegove u Ugandi, njezine na Madagaskaru) kao i u njihovo povjerenje u Gospodina. »Imam evanđelje i samo stavljam svoj život u Božje ruke«, Solofo objašnjava. Može se pouzdati u svoje čvrsto svjedočanstvo jer on već ima vjere u »Božje odgovore«. ■

VIŠE O SOLOFU

Koju hranu volite jesti?

Hrana koju jedemo je riža – mnogo riže. Jedna od stvari koje volim zove se *ravtoto*. Koristimo posebno oruđe kojim drobimo lišće manioke na manje dijelove i poslužujemo ga s rižom i svinjetinom.

Što volite raditi u svoje slobodno vrijeme?

Volim svirati klavir, pjevati i čitati. Zato što je predsjednik ogranka znao da volim pjevanje i da znam svirati klavir, kad sam došao u ogranak, rekao je: »Oh, imamo nekoga tko će voditi zbor«, i ja sam se ponudio. Prije nisu imali zbor, ali sam ih krenuo podučavati i sada uživam u tome.

ČINJENICE O MADAGASKARU

Jezici: francuski, malagaški
Glavni grad: Antananarivo

PREMA BROJEVIMA

22.005.222 ljudi (prema procjeni iz 2012. godine)

80 posto životinja koje žive na Madagaskaru ne žive nigdje drugdje na svijetu

4. najveći otok na svijetu

60 posto vanilije u svijetu izvozi Madagaskar

CRKVA U MADAGASKARU

9.190 svetaca posljednjih dana
37 odjela i ogranka

2 okola

1 misija

starješina
Dale G. Renlund
iz Zbora dvanaestorice apostola

DUHOVNA STABILNOST: IZGRADNJA NEPOTOPIVOG BRODA

Trebamo dovoljno duhovne stabilnosti kako bismo uspješno upravljali našim smrtnim životima i sigurno se vratili u naš nebeski život.

U ranom 17. stoljeću, švedski kralj Gustav II. Adolf naredio je izgradnju ratnog broda kojeg će nazvati *Vasa*. Izgradnja je uključivala značajne izdatke, posebice zbog hrastovine od koje je brod bio napravljen. Gustav Adolf je pomno nadzirao proces izgradnje, pokušavajući se pobrinuti za to da *Vasa* u potpunosti ispuni njegova očekivanja.

Nakon što je izgradnja počela, Gustav Adolf je naredio da *Vasa* bude još dulji. Budući da su potpornji za širinu bili već izgrađeni iz visokokvalitetne hrastovine, kralj je naredio graditeljima da povećaju duljinu broda, a da pritom ne povećavaju njegovu širinu. Iako su brodograditelji znali da će se time ugroziti *Vasina* plovnost, oklijevali su reći kralju nešto što su znali da on ne želi čuti. Poslušali su ga. Gustav Adolf je također inzistirao da se umjesto uobičajene jedne palube s topovima izgrade tri, a najteži topovi da budu na gornjoj palubi. Ponovno, suprotno vlastitom uvjerenju, brodograditelji su se složili.

Desetog kolovoza 1628., *Vasa* se otisnuo u svoju prvu plovidbu. Nakon što je *Vasa* napustio luku, jak je vjetar udario na njegova jedra te se počeo naginjati. Nedugo zatim, »skroz se nagnuo na bok i voda je počela nadirati kroz otvore za topove sve dok, malo po malo, nije potonuo na dno zajedno sa svojim jedrima, zastavicama i svime ostalim.«¹ *Vasina* prva plovidba trajala je otprilike 1.280 m.

Želja Gustava Adolfa za ekstravagantnim statusnim simbolom uništila je zamisao iz koje je trebao nastati veličanstveni jedrenjak, najjači ratni brod tog vremena. Zbog nevoljkosti brodograditelja da izraze svoje mišljenje – odnosno straha od kraljeva nezadovoljstva – kralj je bio uskraćen za njihovo znanje i prosudbu. Svi koji su bili uključeni izgubili su iz vida ciljeve tog pothvata: štititi

Švedsku i promicati njezine interese u inozemstvu. Brod koji pokušava prkositi zakonima fizike samo je brod koji neće moći ploviti.

Kako bismo uspješno upravljali našim smrtnim životima, potrebno nam je dovoljno duhovne stabilnosti kako bismo se suočili s bočnim vjetrovima i protustrujama, napravili potrebna skretanja i sigurno se vratili u naš nebeski dom. Postoje stvari koje možemo učiniti da povećamo našu duhovnu stabilnost. Osvrnut ću se na njih četiri.

Poštivati Božje zapovijedi

Prva je poštivanje Božjih zapovijedi. Baš kao što je i *Vasa* bio podložan zakonima fizike, svi smo mi podložni duhovnim zakonima. Nitko nije izuzet iz ovog. Moramo poštivati te duhovne zakone, koje nazivamo Božje zapovijedi.

Poštivanje zakona fizike pri izgradnji broda možda je za Gustava Adolfa bilo nešto što ga ograničava, ali *Vasa* ne bi bio potonuo prije nego što je njegova misija započela da su zakoni poštivani. Umjesto toga, imao bi slobodu i fleksibilnost da ostvari ono za što je bio namijenjen.

Na isti način poslušnost Božjim zakonima održava našu slobodu, fleksibilnost i sposobnost da ostvarimo svoj potencijal. Namjena zapovijedi nije da nas ograniči. Suprotno tome, poslušnost vodi ka sve većoj duhovnoj stabilnosti i dugoročnoj sreći.

Poslušnost je naš odabir. Isus je naredio: »Gle, da-doh vam zapovijedi; obdržavajte, dakle zapovijedi moje« (3. Nefi 15:10). Vrlo je jednostavno. Pripremite se za to. Odlučite sada biti potpuno poslušni. To je ono što će najviše povećati vašu duhovnu stabilnost. Ništa nam neće dati veću slobodu da ostvarimo našu životnu misiju.

Slušati savjet i postati cjeloživotnim učenicima

Drugo, moramo obratiti pozornost i slušati savjete provjerenih izvora i posvetiti se tome da postanemo cjeloživotni učenici.

Jedna od klopki u stjecanju znanja jest arogantnost koja može nastati kad mislimo da znamo toliko mnogo da više ne postoji ništa što možemo naučiti. Svi smo to vidjeli kod pojedinaca koji su previše sigurni u svoju vlastitu oštroumnost. Teško je naučiti sveznalicu.

Svjestan toga i sa željom da bude cjeloživotni učenik, predsjednik Henry B. Eyring, prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao je: »Još sam dijete i imam još puno toga za naučiti. Većina me ljudi može naučiti nečemu.«² Kad mi je uputio poziv da budem vrhovni autoritet, predsjednik Eyring me naučio važnu lekciju. Rekao je da kad čuje nekoga da priča neku priču koju je već čuo ili koristi ulomak iz Svetog pisma s kojim je dobro upoznat, upita se: »Zašto mi Bog to naglašava?« i »Što to još moram naučiti iz te priče ili tog ulomka?« Ako želimo povećati našu duhovnu stabilnost, moramo biti voljni učiti i biti dostatno skromni da primimo vodstvo bez obzira na našu dob ili iskustvo.

To stvarno jest naš odabir. Možemo slušati i slijediti savjet crkvenih vođa, posebice onih koje podržavamo kao proroke, vidioce i objavitelje, naših roditelja i bliskih prijatelja – ili, to ne moramo činiti. Možemo težiti biti cjeloživotni učitelji – ili ne. Možemo povećati svoju duhovnu stabilnost – ili ne. Ako ne uspijemo povećati svoju duhovnu stabilnost, postat ćemo poput *Vase* – broda koji ne može ploviti.

✦ *Učiniti Isusa Krista našim temeljem*

I četvrto, posljednje i najvažnije, naša se duhovna stabilnost povećava u odnosu na to u kojoj mjeri učinimo Isusa Krista našim temeljem.

Bez Krista, nošeni smo kao lađa koju valovi bacaju amo-tamo. Nemamo snage jer nemamo jedra. Nemamo stabilnost, pogotovo u olujnim vremenima, jer nemamo sidro. Nemamo smjera ili svrhe jer nemamo ništa s čime bismo mogli upravljati. Moramo učiniti Krista našim temeljem.

Kako bismo se suočili s bočnim vjetrovima i protustrujama života, nadvladali ih i bili spremni za njih, moramo poštivati Božje zapovijedi; postati skromni, voljni i odlučni cjeloživotni učenici; služiti drugima; i postaviti Isusa Krista temeljem našeg života. A dok to činimo, povećavamo našu duhovnu stabilnost. Za razliku od *Vase*, moći ćemo se sigurno vratiti u luku, ispunivši našu sudbinu. ■

Sa sastanka duhovne misli na Sveučilištu Brigham Young, 16. rujna 2014. Kako biste vidjeli cijeli tekst na engleskom jeziku, posjetite speeches.byu.edu.

NAPOMENE

1. Pismo švedskog vijeća kralju Gustavu II. Adolfu; prijevod citiran u »The *Vasa* Capsizes« Richarda O. Masona, virtualschool.edu/mon/CaseStudies/Vasa/vasa.html. Postoje mnogi zapisi o *Vasi*; vidite na primjer, vasamuseet.se/en za povijesne i ostale linkove.
2. Henry B. Eyring, u Robert I. Eaton i Henry J. Eyring, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013.), 409.

✦ *Služiti drugima*

Treće, usmjerenost prema drugima, briga jednih za druge i služenje drugima povećava našu duhovnu stabilnost.

Vječnost ostaje u jasnijem fokusu kada smo usredotočeni na druge dok težimo pomagati djeci Nebeskog Oca. Otkrio sam da je mnogo lakše primiti nadahnuće kad se molim za saznanje kako mogu pomoći drugome nego kad se molim samo za sebe.

Možemo vjerovati da ćemo u nekom budućem vremenu biti u boljoj situaciji da pomognemo. A u stvarnosti, sad je vrijeme za to. Griješimo ako mislimo da će nam biti zgodnije pomagati drugima kad budemo imali više vremena, više novca ili više bilo čega. Bez obzira na okolnosti, imamo izbor. Hoćemo li pomoći drugima ili ne? Padamo na važnom testu smrtnosti ako odaberemo ne pomagati potrebitima. A ako pomognemo, povećat ćemo našu duhovnu stabilnost.

NAUČITE SVIRATI CRKVENU PJESMU *za 10 minuta!*

Sabrao i prilagodio Daniel Carter

Crkveni odjel za glazbu i likovnu umjetnost

Ako nikada niste svirali klavir, ali ste oduvijek htjeli naučiti, ovo je vaša prilika. Sve što trebate je klavijatura. Čak i ako nemate jednu kod kuće, možete sa sobom ponijeti ovaj članak na mjesto gdje postoji klavir ili klavijatura kako biste počeli učiti.

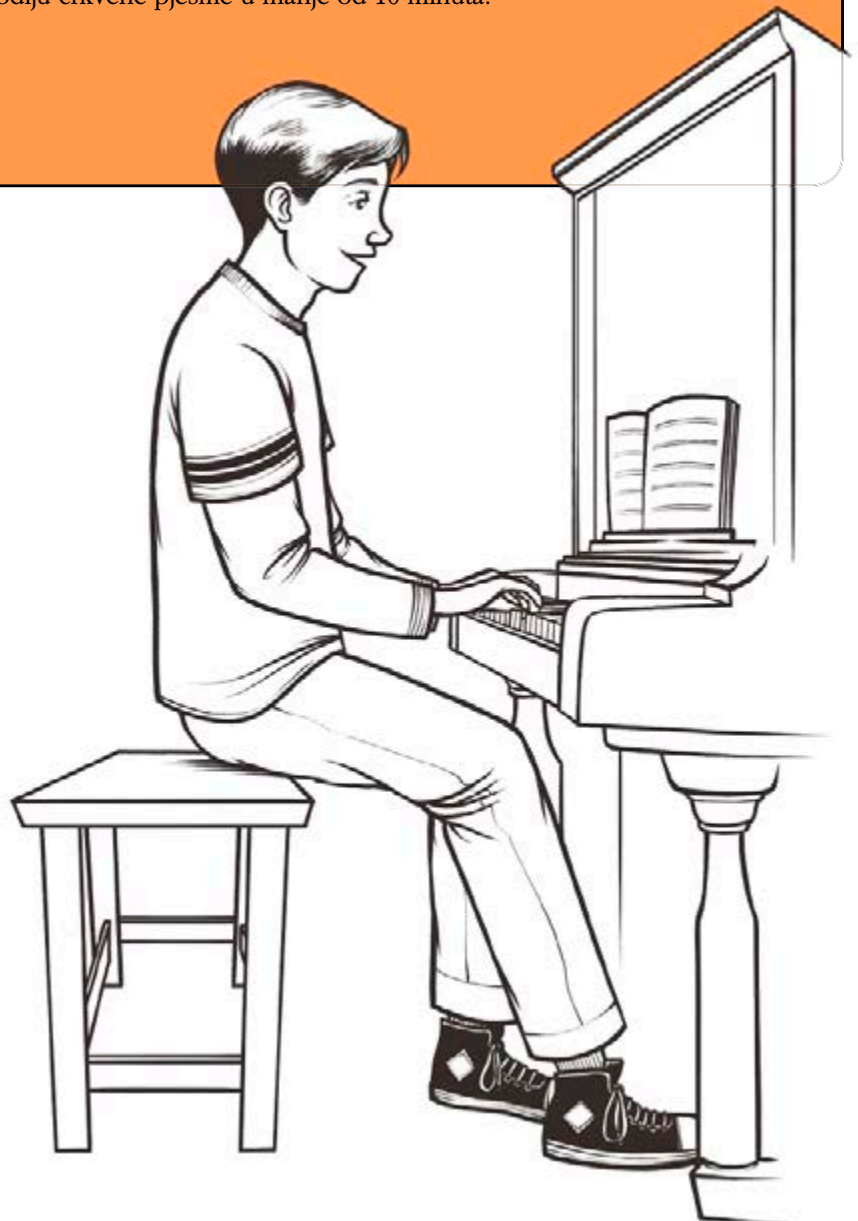
Ova lekcija je toliko jednostavna i lagana da ćete biti u stanju svirati crkvenu pjesmu do kraja lekcije.

U stvari, moguće je da ćete moći svirati melodiju crkvene pjesme u manje od 10 minuta!

Spremni? Započnimo!

Priprema za sviranje klavira

1. Kad sjednete za klavir i položite prste na klavijaturu, pomaknite klupicu unatrag dovoljno daleko tako da su vam laktovi blago savijeni.
2. Sjednite u središte klupe, točno ispred sredine klavijature.
3. Sjednite prema prednjem rubu klupe ravnih leđa, s težinom prema naprijed.
4. Stavite noge na pod.
5. Sjedite udobno i držite se uspravno.
6. Osigurajte si dovoljno svjetla kako biste vidjeli note i klavijaturu.

7. Ustanite. Pustite ruke pored sebe i opustite ih. Primijetite njihovu prirodnu zakrivljenost, kao da drže lopticu. Kada ponovno sjednete, stavite vaše prste na klavijaturu, održavajući istu zakrivljenost.
8. Stavite ruke iznad klavijature, pustite prste da dotaknu središte širokog

polja bijelih tipki. Držite vaše dlanove iznad klavijature, nemojte ih spuštati na tipke ili na drvo ispod njih.

9. Udarajte tipke s jastučićem vašeg prsta odmah ispod vrha prsta. Držite prste zakrivljenima, dižući ih iz zgloba šake. Dok udarate tipke, držite zglobove prstiju zakrivljenima.

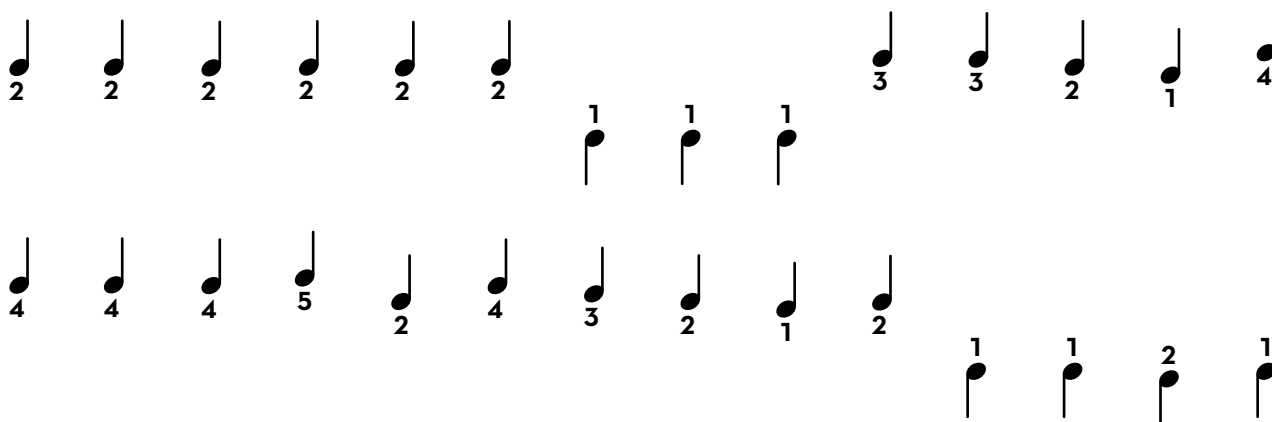
Sviranje po broju prsta

Kako bi vam pomogli staviti pravi prst na svaku tipku, prstima se daju brojevi kako je ovdje prikazano. Brojevi prstiju

napisani su pored nota na stranici.

Stavite ruke iznad bilo koje skupine od peti tipki, držeći svaki prst iznad tipke. Vježbajte brojeve

prstiju udarajući tipke s ispravnim prstom kako je prikazano. Note s repićima prema gore su za desnu ruku. Note s repićima prema dolje su za lijevu ruku.

Svirati »There Is a Green Hill Far Away«

Stavite ruke na klavijaturu kako je prikazano.

Koristite skupine od po dvije ili tri crnih tipki kao pomoć u pronalaženju odgovarajućeg položaja.

Svirajte ovu crkvenu pjesmu, sljedeći brojeve prstiju kako je prikazano. Note s repićima prema gore su za desnu ruku, a note s repićima prema dolje su za lijevu ruku. Vježbajte crkvenu pjesmu sve dok se osjećate ugodno. Koristite načela tehnike

dobrog korištenja prstiju koje su navedene u popisu devet točaka.

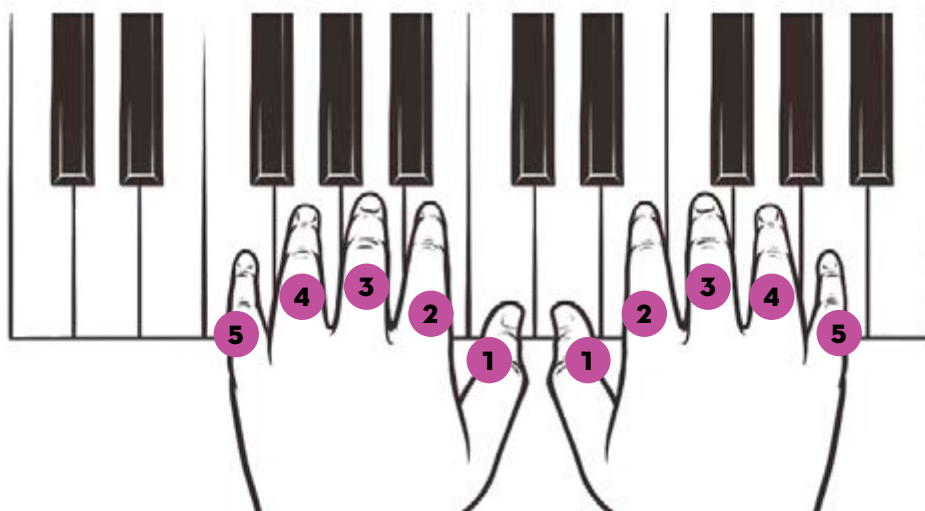
Prikazan vam je uvod u sviranje klavira i naučili ste jednostavnu melodiju crkvene pjesme. Kako biste svirali ostale crkvene pjesme, trebate naučiti osnovna načela o otkucaju, ritmu i notama.

Ovo je najbolji dio: lekcija koju ste upravo naučili je prva lekcija u Crkvenom tečaju klavijature, dostupnom na šest jezika iz Crkvene distribucije.¹ Jednostavne upute pomažu vam učiti samostalno ili u skupinama. Možete čak uključiti cijelu obitelj u zajedničko učenje

sviranja na klaviru kao aktivnost kućne obiteljske večeri. Tečaj može biti završen u samo šest tjedana.

Brojna istraživanja pokazuju da privatne glazbene lekcije pomažu usredotočenju polaznika te njihovom akademskom uspjehu i vještinama zaključivanja.²

Učeći glazbene vještine, razvijamo talente koje nam je Gospodin dao, povećavamo naše znanje i učimo različite načine na koje možemo koristiti naše znanje i talente kako bismo izgradili njegovo kraljevstvo. ■

NAPOMENE

1. Kako biste naručili materijale za tečaj klavijature, posjetite store.lds.org.
2. Vidi Laura Lewis Brown, »The Benefits of Music Education«, pbs.org; Jessica Velasco, »How the Arts Can Help Students Excel«, the Science of Learning Blog, 11. prosinca 2012., scilearn.com/blog/how-arts-help-students-excel; »Music Helps Children Learn Maths«, *The Telegraph*, 22. ožujka 2012., telegraph.co.uk.

S NAMJEROM odustati

Nisam postajala bolja u sviranju klavira, čak ni nakon više godina vježbe. Roditelji su mi rekli da mogu odustati samo pod jednim uvjetom: morala sam naučiti 50 crkvenih pjesama.

Gretchen Blackburn

Izjurila sam iz kuće, očiju punih suza nakon još jednog razočaravajućeg sata klavira. To je bila četvrta godina mogeh pohadanja satova klavira, a »Blistaj, blistaj, zvijezdo mala« bio je više-manje moj domet. Učitelj je pokušavao reći nešto pozitivno o mojem groznom sviranju, ali ja sam se samo osjećala gore. Roditelji su mi plaćali satove klavira koje nisam željela i koji su bili beznadni.

Željela sam da mi roditelji dopuste odustati. »Molim vas«, preklinjala sam ih. »Učinit ću bilo što. Što trebam napraviti?«

Nakon što su njih dvoje porazgovarali, rekli su: »Ako naučiš 50 crkvenih pjesama, dopustit ćemo ti da odustaneš.«

Odmah sam počela vježbati. Toliko jako sam željela odustati

da sam bila spremna provesti još malo vremena za klavirom. Trebalo mi je gotovo mjesec dana za savladati prvu crkvenu pjesmu, »Hvala Ti Bože na proroku« (*Crkvena pjesmarica*, br. 4). I dalje sam imala namjeru odustati, pa sam nastavila vježbati.

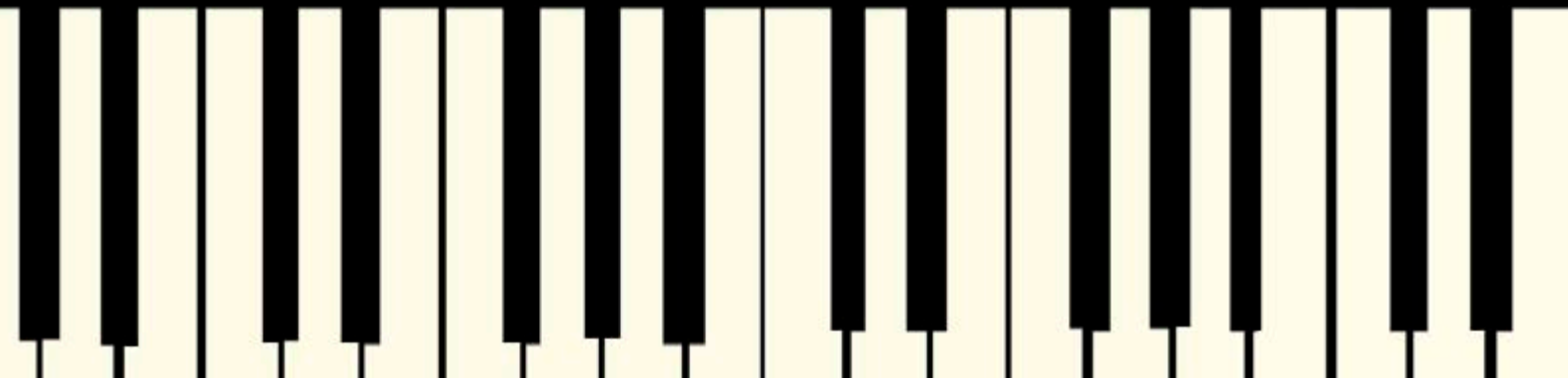
Dogodila se zanimljiva stvar: sve mi je lakše bilo savladavati crkvene pjesme. Osjećala sam se sretnije tijekom cijelog tjedna. Dogodilo mi se da sam pjevušila crkvene pjesme tijekom dana i glasnije pjevala na sakramentalnom sastanku.

Na kraju sam prestala brojati koliko crkvenih pjesama znam. Kako sam postajala vještija na klaviru, shvatila sam da mogu gotovo savršeno naučiti novu crkvenu pjesmu u manje od 30 minuta.

Kada sam ih konačno sve zbrojila, ispalo je da sam naučila puno više od 50 crkvenih pjesama. I nipošto nisam namjeravala odustati od klavira. Postala sam puno sigurnija u svoje sviračke sposobnosti da sam osjetila moć crkvenih pjesama u svom životu.

Crkvene pjesme su poput Svetih pisama; one govore istinu. Kada sviram crkvene pjesme, osjećam kao da uranjam u Sveta pisma. Učiti svirati crkvene pjesme bio je poticaj za izgradnju mog svjedočanstva i učenja istine. Često prolazim kroz riječi različitih crkvenih pjesama kako bih si pomogla kroz dan. Sviranje klavira ojačalo je moje svjedočanstvo i otvorilo mi nove mogućnosti gdje god idem. ■

Autorica živi u New Yorku, SAD.

ŠOK, TUGA I BOŽJI NAUM

U to najpotresnije vrijeme u mom životu, osjetila sam da je Nebeski Otac uz mene tijekom cijeloga mog putovanja.

Paola Čajupi

Bilo je to jedno rano jutro u 2008. kad me majka probudila da idem u školu. Tog sam jutra bila jako sretna, ali nisam znala da će se pretvoriti u najgori dan mog života ili posljednji put kad ću biti s njom. Nisam odslušala sve sate u školi tog dana jer me prijatelj naše obitelji morao pokupiti ranije i reći mi da mi se majka ubila. Imala sam samo 12 godina.

Razmišljala sam: »Kako mogu živjeti bez svoje majke?« Bila mi je najbolja prijateljica.

Mjesecima sam plakala. Nisam voljela ići u školu jer su se ostala djeca ponašala prema meni drugačije i sažalijevala me. Nisam imala pojma što trebam učiniti; jedino što sam znala jest da moram biti jaka za sve ostale.

Jednog dana, pet ili šest mjeseci nakon majčine smrti, bila sam sama u sobi pokraj prozora i plakala, pokušavajući shvatiti zbog čega sam ovdje. Odjednom sam čula glas u svojoj glavi: »Ti si moja kći; neću dopustiti da patiš.« Znala sam da je to Bog. Ali to me iznenadilo jer više nisam vjerovala u njega, pogotovo jer sam mislila da mi je upravo on uzeo majku. Iako nisam znala što je s tim htio reći, osjećala sam se sigurno.

Tri godine kasnije otputovala sam u Rim, Italiju, kako bih posjetila svojeg ujaka. Stalno mi je govorio o nekoj

crkvi u koju je išao. Jedne me je nedjelje poveo sa sobom. Nikad neću zaboraviti taj prvi put kad sam prilazila crkvenim vratima i osjetila ljubav Nebeskog Oca kad sam ušla unutra. Osjećala sam se kao kod kuće.

Počela sam ići u crkvu svake nedjelje i pohađati svako zbivanje tijekom tjedna. Voljela sam biti s mladeži Crkve. Usrećivali su me. Razmišljali su na isti način kao ja i vjerovali u isto što i ja. Onda su nakon tri mjeseca moji ljetni praznici završili i morala sam se vratiti u Albaniju.

Kad sam se vratila kući, ispričala sam tati o osjećajima koje sam doživjela i koliko sam sretna bila cijelo to vrijeme. To mu se nije sviđelo. Rekao mi je da mi neće dozvoliti da nastavim ići u crkvu ili da saznam više o tome. Tako da ću se morati strpjeti sljedeće tri godine dok ne navršim 18 godina. Onda ću moći odlučivati za sebe i krstiti se.

U to sam vrijeme bila blagoslovljena mnogim ljudima koji su mi govorili što su naučili odlazeći svake nedjelje u crkvu. Jedna od njih bila je Stephanie. Živjela je u Italiji kad se moj ujak pridružio Crkvi, ali vratila se kući u Sjedinjene Države. Ujak je mislio da će nam dobro doći da se Stephanie i ja dopisujemo pa sam je dodala kao prijateljicu na Facebooku.

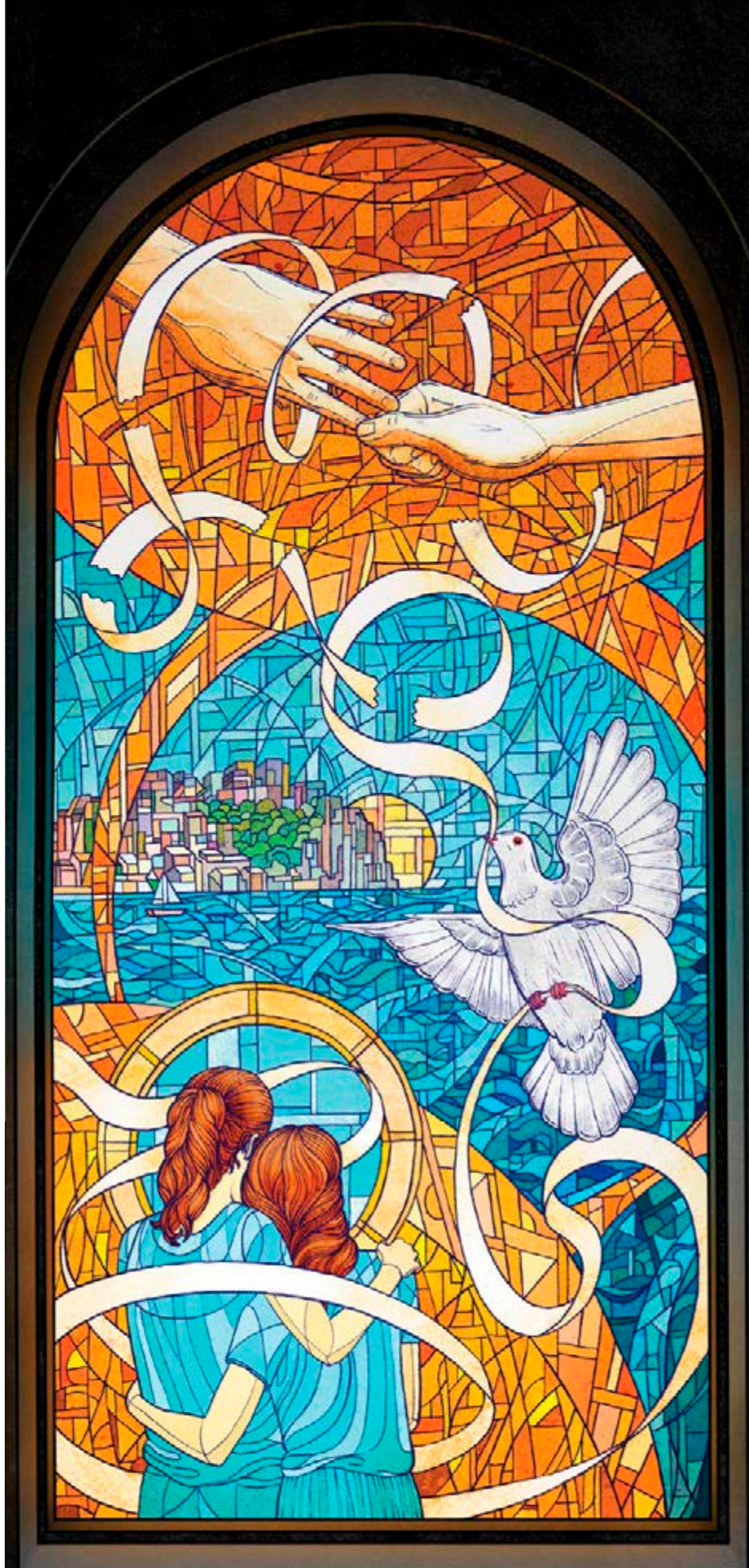
Iako je nikad osobno nisam upoznala, uvijek ću joj biti zahvalna na tome što mi je pomogla izgraditi vjeru i naučiti

više o evanđelju Isusa Krista. Pisala mi je gotovo svake nedjelje i pričala o svemu što je naučila u crkvi, a onda bi odgovarala na moja pitanja. Bila mi je odlična prijateljica.

Napokon, nakon više godina strpljenja, krstila sam se samo dva dana nakon mog 18. rođendana. I uskoro ću sreću koju sam osjetila tog dana podijeliti s majkom, jer ću biti krštena za nju. Znam da će biti ponosna na život koji sam odabrala.

Osjećam da me je Nebeski Otac blagoslovio jer je bio sa mnom tijekom cijelog mog putovanja na toliko mnogo načina. Samo sam morala čekati i biti strpljiva jer je imao naum za mene. On je taj koji mi je dao snagu da prođem kroz izazove s kojima sam se suočavala. On je uvijek bio tu, pomažući mi da budem sretnija. ■

Autorica živi u Albaniji.

starješina
José A. Teixeira
iz Sedamdesetorice

ILUSTRACIJA: DAVID MALAN

ČAK I AKO STE SRAMEŽLJIVI

*Pouzđajte se u Gospodina, a on će
vas blagosloviti u vašim nastojanjima
da iznosite evanđelje.*

Kada sam bio novi predsjednik misije u Brazilu, intervjuirao sam neke starješine. Pitao sam jednog od njih da mi kaže nešto o sebi.

»Jako sam sramežljiv«, rekao je. Brinulo ga je to što bi njegova sramežljivost mogla stajati na putu njegovoj sposobnosti da služi.

Pitao sam: »Misliš li da ti Gospodin svejedno može pomoći da budeš dobar misionar?«

»Vjerujem da Gospodin može učiniti bilo što.«

»Tada mu dopusti da ti pomogne. Misliš li da da to možeš napraviti?«

»Mogu«, rekao je.

Dok je odlazio, moram priznati da sam pomislio:

»Pa, nadam se da će djelovati.«

Prošli su tjedni i uskoro su došli ti isti misionari na još intervjua. Ovaj je put suradnik sramežljivog starješine rekao: »Predsjedniče, ne znam što ste mu rekli, ali je imalo velik učinak. Postao je izvrstan u razgovoru s ljudima.« I zato sam se rado vao da ga ponovno posjetim.

Kada je došao u moj ured pogledao je u pod.

»Imam dobre novosti«, rekao je. »Još uvijek sam sramežljiv, ali sam zamolio Gospodina da mi pomogne. Zatim sam otvorio usta i počeo govoriti. I znate što? Stalno to radim. Ni ne pamtim što govorim. Ono što je nevjerojatno jest to da se ljudima sviđa. Osjete Duh. Povežu se sa mnom i s onim što im imam za reći.«

Iznenadilo me kad sam vidio kako se ovaj misionar transformirao kada se pouzdao u Gospodina. Postao je izvrstan instrument u donošenju sreće mnogim ljudima.

»Još uvijek sam sramežljiv, ali sam zamolio Gospodina da mi pomogne.«

Nadilaženje straha

Kada iznosimo evanđelje, ponekad smo nervozni. Ali kao što je ovaj sramežljivi misionar pokazao, Gospodin će nas usmjeriti ako mu vjerujemo. Duh Sveti će nam pomoći znati što reći (vidi 2. Nefi 32:2–3), a kada ljudi osjete Duha, često odgovore na pozitivan način. Mnogi se zainteresiraju onime u što vjerujemo i žele znati više.

Velika radost

Imam svjedočanstvo da će nas Nebeski Otac voditi u našim nastojanjima da iznosimo evanđelje, a tijekom tog procesa osjećat ćemo veliku radost. U stvari, ta će radost biti s nama ne samo sada nego i u svijetu koji dolazi. (Vidi NiS 18:16.) To je dobar razlog da izađete iz svoje sigurne zone i učinite nešto, čak i ako ste sramežljivi. ■

TRI STRAHA KOJA MOŽETE POKORITI

Osim sramežljivosti, znam za tri dodatna straha koja neke od nas natjeraju da pomislimo: »Strah me da ću, ako govorim o evanđelju, izgubiti svoje prijatelje.« Hvala Bogu da, s vjerom, ti strahovi mogu biti nadjačani.

1. NE ZNAM DOVOLJNO.

Ako vam nedostaje znanja o evanđelju, mogu vam pomoći cjelodnevni misionari. Mogu nas naučiti poruku Obnove, pomoći nam ojačati našu vjeru u Gospodina Isusa Krista i pomoći razumjeti pokajanje i kako ga primijeniti u našim životima i zašto su krštenje i dar Duha Svetoga važni. Drugi izvrstan izvor znanja je priručnik *Propovijedaj moje evanđelje*. Potaknuo bih svakog mladića i djevojku da imaju primjerak tog priručnika i učine ga dijelom njihovog dnevnog proučavanja zajedno sa Svetim pismima.

2. NIKADA TO PRIJE NISAM RADIO.

Ako vam nedostaje iskustva, vježbajte s misionarima! Oni vam mogu pomoći znati što reći ili ne reći u pojedinim situacijama. Dok provodite vrijeme s misionarima, osjetit ćete ljubav koju imaju prema evanđelju i blišnjemu. Oni su pronašli hrabrost da iznose evanđelje te vam mogu pomoći da činite isto.

3. STRAH ME IZNOSITI.

Kada iznosimo naše svjedočanstvo, pomažemo prijateljima vidjeti nešto više, a oni nas počinju poštovati i voljeti u drugačijem svjetlu. To se događa gotovo svaki put. Mnogo mladih ljudi kaže: »Bojim se, ali kada sam govorio iskreno, moji su mi prijatelji počeli vjerovati i pitati dodatna pitanja.« Ne trebamo se bojati iznositi ono što imamo. To je dragocjeno jer dolazi od Boga. A kako najbolje pokazati ljubav za naše prijatelje nego iznoseći im ono što znamo da je istinito?

NAŠ PROSTOR

ISKREN U SVEMU

Alivsi H., Jalisco, Meksiko

Početak svakog školskog polugodišta dobivamo besplatan komplet koji sadrži bilježnicu, raspored i nasumični primjerak nekog proizvoda. Jedne sam godine stala u red kako bih primila svoj komplet kada sam shvatila da će mi primjerak koji sam dobila biti od posebne koristi.

Na kraju sam dana vidjela da su davali dva primjerka tog proizvoda. Nije mi bilo teško ponovno stati u red i dobiti drugi komplet, pa sam to odlučila i napraviti. Naposljetku, bili su besplatni, a trebao mi je taj proizvod.

Na brzinu sam otišla na zahod gdje sam vidjela mobitel koji je neka djevojka

slučajno ostavila. Bio je to jedan od najnovijih modela, a ja sam baš bila izgubila svoj mobitel tjedan prije toga. Ali nisam ni pomislila da ga zadržim. »To je krađa«, rekla sam sama sebi.

Zatim sam, krenuvši po drugi besplatan komplet shvatila da bi to bilo jednako nepošteno kao i da zadržim tuđi mobitel jer bih morala lagati i reći da komplet još nisam dobila.

Bila sam zahvalna za ovo malo iskustvo iz kojeg sam naučila važnu lekciju. Predala sam mobitel i vratila se doma samo s jednom bilježnicom,

jednim rasporedom i jednim primjerkom proizvoda, ali s lijepim osjećajem da sam poštena u svim stvarima, neovisno koliko malima. ■

BLAGOSLOVLJENI ZBOG POŠTIVANJA ZAKONA DESETINE

Sabrina T., São Paulo, Brazil

Kada sam bila mlada, moja je obitelj prolazila kroz mnoge financijske poteškoće koje su trajale do otprilike moje desete godine. Moj otac nije mogao naći posao, pa je radio kao ulični prodavač i zarađivao jako malo. Moja je majka bila kod kuće kako bi brinula o meni i o mojem mlađem bratu.

Ali čak i uz to što smo prošli toliko mnogo nevolja, imali smo svjedočanstvo plaćanja desetine i davanja drugih prinosa. Vjerno smo plaćali našu desetinu svaki mjesec i nikada nam ništa nije nedostajalo. Znamo sa sigurnošću da smo neprestano bili blagoslivljeni zbog Gospodinove

beskrajne dobrote i zbog toga što održava svoja obećanja kada slušamo njegove zapovijedi.

Naši dani financijskih neprilika konačno su prošli. Blagoslovi koje nam je Gospodin dao u proteklih nekoliko godina bili su čudesni.

Znam da onima koji vjerno plaćaju desetinu i plaćaju svoje prinose iz ljubavi s ciljem blagoslivljanja života drugih, ništa neće nedostajati, a može im se dogoditi i nešto bolje, kao što je bilo sa mnom i s mojom obitelji. Blagoslovi će se povećati. To znam. To sam proživjela. ■

IZGLEDA LI DOBRO?

Pogledajte ponovno. Sotona želi da prodamo istinsku radost za običnu iluziju sreće koja nas nikad neće zadovoljiti. Nemojte zagristi taj mamac.

(Vidi Dieter F. Uchtdorf, »You Can Do It Now«, Ljajhona, studeni 2013., 56)

»Ismijavaju me u školi jer sam SPD. Znam da se trebam zauzeti za ono u što vjerujem, no to je tako teško! Kako da postanem dovoljno hrabar?«

U pravu si kad kažeš da trebaš hrabrost za suočavanje s ovom situacijom. Na kraju krajeva, Isus Krist je zapovjedio: »Ustani i zasini da svjetlost tvoja bude stijeg narodima« (NiS 115:5). Ali imati hrabrosti da pustite svoje svjetlo da sjaji može i ne mora značiti hrabro odgovoriti onima koji vas ismijavaju.

U svakom slučaju, možete dopustiti da vas otpor nadahne da budete bolji. Dok marljivo jačate vaše svjedočanstvo, možete razviti tihu hrabrost koja će vam pomoći da izrazite svoje mišljenje ili jednostavno nastavite činiti ono što je ispravno, čak i ako vas drugi ismijavaju.

Zadirkivanje može biti uznemirujuće, ali zapamtite da se možete moliti da vas se ispuni s ljubavlju tako da drugi mogu osjetiti Kristovu ljubav kroz vas (vidi Moroni 7:48). Budući da je svaki slučaj jedinstven, tražite vodstvo Duha kako biste znali odgovoriti na kristolik način u svakom trenutku.

Ovisno o situaciji, možda je najbolje nasamo razgovarati s onima koji su vas ismijavali ili samo ignorirati njihove neprijateljske poruge dok nastavljate živjeti vaša uvjerenja. Ako druge ne zanima ono što imate za reći, vaš primjer dobrote, oprosta i iskrenosti može biti najbolja poruka koju možete poslati.

Pokažite pravu hrabrost

Oni koji vas ismijavaju možda neće prestati s tim samo zato što ste skupili hrabrosti i rekli im da prestanu, ali možda će prestati kada pokažete svoju hrabrost tako što ćete biti ono što jeste – svetac posljednjih dana. Nećete se ni okrenuti, a zračenje odobrenja našeg Nebeskog Oca zasjat će nad vama, s nadom da će prepoznati obnovljeno evanđelje u vašem životu.

Bright U., 17 godina, država Imo, Nigerija

Pronađite snagu u osnovama

Molitva i post su važni jer će vam pomoći da se suočite sa šalama i izazovima u školi, isto kao što se Isus Krist suočio s mnogo ismijavanja kada je bio ovdje na zemlji. Pomoći će vam razviti više ljubavi i strpljenja prema ljudima.

Walter C., 15 godina, Jaén, Peru

Budite vođeni kroz molitvu

Dugo vremena bila sam jedini član u svojoj školi. Činilo se da me moji najbliži prijatelji razumiju, ali su me drugi prijatelji iz škole ismijavali. Jedan sam se dan molila i osjetila potrebu razgovarati s jednim od njih koji je poticao druge da me ismijavaju. Objasnila sam mu da nisam ljuta na njega, ali sam ga zamolila da me

poštuje kao što bi on želio da ga se poštuje. Nakon što je čuo naš razgovor, jedan bi me od mojih učitelja otada uvijek branio kada bi vidio da se nešto događa. Znam da će Gospodin biti s vama dok razgovarate s tim ljudima.

Shanela S., 14 godina, Pangasinan, Filipini

Izgradite svoje svjedočanstvo

Prvo, primite stvarno svjedočanstvo o istinama koje želite iznijeti drugima. Tada imajte ljubav za ljude koji vas ismijavaju i ne ulazite u rasprave jer Bog ne odobrava sukobe (vidi 3. Nefi 11:29). I što je najvažnije, nastojte uvijek imati Duha s vama. Duh će vam pomoći imati više ljubavi i hrabrosti i učinit će vaše riječi moćnima.

Julia F., 19 godina, Hesse, Njemačka

Volite svoje neprijatelje

Bio sam u sličnim situacijama. Ako imate vjeru i ponizite se, bit ćete blagoslovljeni snagom i vjerom koju trebate da »ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone« (Matej 5:44). Potražite u Svetim pismima odgovore kako biti jak. Molite kada se osjećate sami u vašoj vjeri. U Rimljanima 8:31 je zapisano: »Što ćemo ovomu nadodati? Ako je

Bog za nas, tko će biti protiv nas? Imate Boga na svojoj strani! Sve je moguće.

Reagan T., 15 godina, Utah, SAD

Nemojte se bojati

Govorite o svojoj vjeri češće ili namjerno činite stvari da je spomenete. Bila sam u sličnoj situaciji i napisala: »Volim biti SPD« na svoju torbu. Učinivši to, otvorile su mi se nove misionarske prilike i pokazala sam ljudima da me nije strah pokazati da sam SPD. Što god činite, nemojte dozvoliti da dopru do vas. Molite za njih i za sebe. Uskoro ćete shvatiti da vas neće biti toliko strah reći im istinu o evanđelju našega Oca ako se usmjerite na spašavanje drugih duša.

Savanna P., 14 godina, Teksas, SAD

HRABROST NAŠIH UVJERENJA

»Često je teško biti drugačiji i stajati sam u gomili. Prirodno je strahovati od onoga što će drugi misliti ili reći. Utješne su riječi Psalma: 'Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim?' [Psalam 27:1]. Dok stavljamo Krista u središte naših života, naši će strahovi biti zamijenjeni hrabrošću naših uvjerenja.«

Predsjednik Thomas S. Monson, »Be an Example and a Light«, Liahona, studeni 2015., 88.

PREDSTOJEĆE PITANJE

»Kako mogu znati sluša li Bog moje molitve?«

Pošaljite svoj odgovor i, ako želite, fotografiju visoke razlučivosti do 1. svibnja 2016. na liahona@lds.org ili elektroničkom poštom na liahona@ldschurch.org ili poštom (vidi adresu na 3. stranici).

Sljedeće informacije i dopuštenja moraju biti uključeni u vašu e-poštu ili pismo: (1) Ime i prezime, (2) datum rođenja, (3) odjel ili ograna, (4) okol ili okrug, (5) vaše pisano dopuštenje ili, ako imate ispod 18 godina, dopuštenje roditelja (prihvatit će se i e-pošta) za objavljivanje vašeg odgovora i fotografije.

Odgovori će možda biti izmijenjeni radi dužine ili jasnoće.

starješina
David A. Bednar
iz Zbora dvanaestorice
apostola

Što apostoli rade?

Apostoli su sluge Gospodnji. Putuju kako bi posjetili članove Crkve diljem svijeta.

Prvi put kada sam putovao kao apostol, upoznao sam čovjeka kojem je bilo teško živjeti po Riječi mudrosti. Rekao sam mu: »Gospodin me poslao ovdje da ti dam vrlo jednostavnu poruku: 'Ti to možeš. Obećavam ti da ćeš dobiti njegovu pomoć dok se suočavaš s ovim izazovom.'«

Bi li Gospodin poslao jednog od Dvanaestorice apostola preko pola svijeta da pomogne samo jednoj osobi? Odgovor je *da*. Stalno to čini. ■

Iz globalnog prijenosa »Licem u lice« starješine i sestre Bednar.

Carol F. McConkie

prva savjetnica
u vrhovnom
predsjedništvu
Djevojaka

Mir u mom srcu

Kada sam imala osam godina, vidjela sam proroka, predsjednika Davida O. McKayja (1873.–1970.). Došao je posvetiti novu građevinu Crkve u Palmyri, New York, SAD. Moja je obitelj otišla na posvećenje. Također je došlo puno drugih ljudi. Bilo smo svi uzbuđeni što ćemo vidjeti proroka!

Bila sam malena, pa mi je teško bilo vidjeti ga okružena svim tim ljudima. Ali mogla sam osjetiti ljubav predsjednika McKayja. Samo sam na minutu vidjela njegovu sijedu kosu i blago lice. Pomislila sam: »Ovako

izgleda Božji prorok.« Čitala sam o prorocima u Svetim pismima, ali ovo je bio prvi put da vidim proroka ili ijednog vrhovnog autoriteta uživo. Shvatila sam da su proroci stvarni ljudi. I vole nas! Uvijek ću pamtit i ljubav i mir koji sam osjetila tog dana.

Kada sam imala 11, imala sam drugo iskustvo koje mi je pomoglo osjetiti mir u srcu. Bližio se sabor okola, a ja sam pjevala u zboru okola. Bila sam tako uzbuđena! Nosila sam lijepu bijelu košulju i osjećala se tako posebno. Pjesma koju smo pjevali sadržavala je riječi

iz Ivana 14:27: »Ostavljam vam mir; mir, i to svoj, dajem vam. Ja vam ga ne dajem kakav svijet daje. Neka se ne uznemiruje i ne plaši vaše srce.«

Te su riječi zaista dotaknule moje srce i pamtim ih od tada. Kada sam pjevala te riječi, znala sam da su istinite. Osjetila sam Duha Svetog kako mi govori da nam slijeđenje Isusa Krista pomaže osjetiti mir. Otada, kada god sam pred izazovima, ovaj mi stih iz Svetih pisama padne na pamet i daje mi mir. Istina koju sam naučila kada sam bila mlada, blagoslovila mi je cijeli život. ■

Ethanovo SVJEDOČANSTVO

Larry Hiller

Temeljeno na istinitoj priči

»*Slušaj, slušaj. Duh Sveti šapuće.*

Slušaj, slušaj tih i sitan glas« (Dječja pjesmarica, 34).

Ethan je sjedio na sastanku iznošenja i gledao svog najboljeg prijatelja Sama dok je iznosio svoje svjedočanstvo. Njegova prijateljica Sarah sjedila je iza govornice, čekajući svoj red. Sam je govorio o projektu služenja koji je odradio. Rekao je da je imao svjedočanstvo o služenju. Sarah je iznijela svoje svjedočanstvo o obiteljima. Ethanov je učitelj također stao za govornicu. Govorio je o hramskom djelu. Svi su svjedočili da je Crkva istinita. Činilo se da su svi osim Ethana imali svjedočanstvo.

»O čemu ja imam svjedočanstvo?«, Ethan se pitao.

Prisjetio se kada su on i njegovi prijatelji bili kršteni prije nekoliko godina. Njegova učiteljica iz Male škole, sestra Calder, govorila je o Duhu Svetom.

»Duh Sveti vam može dati osjećaj žarenja u srcu. Može vam pomoći saznati što je istinito«, govorila je. »I tako dobivate svjedočanstvo onoga u što vjerujete.«

Ethan je pokušao učiniti ono što je ispravno kako bi mogao osjetiti Duha

Činilo se da su svi osim Ethana imali svjedočanstvo.

Svetoga. Čitao je Sveta pisma i molio se. Ali nikada nije osjetio to žarenje o kojem su ljudi govorili. Znači li to da nije imao svjedočanstvo?

Ovo je pitanje mučilo Ethana cijeli sljedeći dan. Još je o tome razmišljao kada su on i Sam vozili skateboard nakon škole. Razmišljao je kako bi mogao pitati Sama o tome.

»Hej Sam«, konačno je upitao Ethan, »je li te bilo strah kada si jučer svjedočio?«

Sam je skočio sa svojeg skateboarda i odšetao do travnjaka. »Ne baš«, rekao je dok je sjedao. »Već sam prije iznosio svoje svjedočanstvo na obiteljskoj večeri.«

Ethan mu se pridružio i stavio skateboard u krilo. »Ali kako si znao da si imao svjedočanstvo?«

»Pa molio sam se i dobro se osjećao.«

Ethan je polagano kimnuo glavom i zavrteo kotač svojom rukom. Nekako je želio to isto osjećati.

Te noći, kada je kuća bila mračna i tiha, Ethan je kleknuo pored svog kreveta i molio se.

»Nebeski Oče«, rekao je, »molim te pomogni mi imati svjedočanstvo. Pomogni mi znati da je Crkva istinita. Da je Joseph Smith bio prorok. I da je Mormonova knjiga istinita.«

Ethan je zastao usred svoje molitve. Razmislio je na trenutak. Zatim se zapitao: »Pa znam li išta?«

I tada ga je obuzeo tih i miran osjećaj. To nije bio moćan osjećaj žarenja. Ali Ethan je znao, *to* je bio Duh Sveti.

Ethanu je pala na pamet misao: »Znam da znam.« I dok je razmišljao o tome, shvatio je da je već osjetio ovaj miran osjećaj.

Kad god je čitao Mormonovu knjigu, osjećao se dobro i ispravno. Sada je znao da je taj osjećaj bio Duh Sveti koji mu je svjedočio. Kada je išao u crkvu i osjećao se dobro i ispravno što je tamo i to je bio Duh Sveti. On je već primao svjedočanstvo!

Nije morao odmah sve znati. Ali je znao da je Duh Sveti stvaran i da mu može pomoći nastaviti graditi njegovo svjedočanstvo.

Ethan je ponovno počeo moliti. Ali ovaj put kako bi se zahvalio. ■

Autor živi u Uti, SAD.

Pezo za Nebeskog Oca

Angela Peña Dahle

»Zapovijed poslušaj. U tom je sigurnost i mir« (Dječja pjesmarica, 46).

Ana je žvakala zadnji komad tortilje. Bio je mekan i fin. Ana je voljela bakine tortilje. Bile su najbolji dio doručka.

Ana je gledala svoju baku, Abuelu, kako pere posuđe.

Bilo je kao i svakog drugog jutra. Ali jedna stvar nije bila ista.

Abuela je obično išla do tržnice kupiti hranu. Ali ne danas. Danas nije bilo novca za hranu.

»Što ćemo sutra jesti?«, Ana se pitala.

Zatim se Ana sjetila. Znala je gdje se nalazi novac! Prošlu večer vidjela je kako Abuela stavlja nekoliko peza u malu bijelu krpu.

»Abuela, zar si zaboravila? Imaš novac za hranu.«

»Koji novac?«, pitala je Abuela.

Ana je potrčala da uzme novac. Protresla je malu vrećicu s novčićima. *Zvec! Zvec!*

Abuela se nasmiješila. »To je naša desetina, Ana. To je *njegov* novac.«

»Ali, što ćemo sutra jesti?«, pitala je Ana.

»Ne brini«, rekla je Abuela. »Imam vjere da će nam Nebeski Otac pomoći.«

Sljedeće je jutro Abuela dala Ani posljednju tortilju od kukuruznog brašna. Zatim je sjela u svoj stolac.

Ušila je crvene cvjetove na haljinu i pričala priče iz vremena kada je bila mlada djevojka. Nije izgledala zabrinuto.

A onda je Ana čula kucanje. Otrčala je otvoriti vrata.

»Ujače Pedro!»

»Osjećao sam da trebam posjetiti vas dvije«, rekao je ujak Pedro. Stavio je tri vreće na stol. U jednoj je bilo kukuruzno brašno za tortilje. U drugoj je bilo meso. Treća je imala svježe povrće s tržnice.

»O, dragi moj sine«, rekla je Abuela. »Napraviti ću ti najbolju juhu s mesnim kuglicama!»

»Tvoja je juha najbolja na svijetu«, rekao je ujak Pedro.

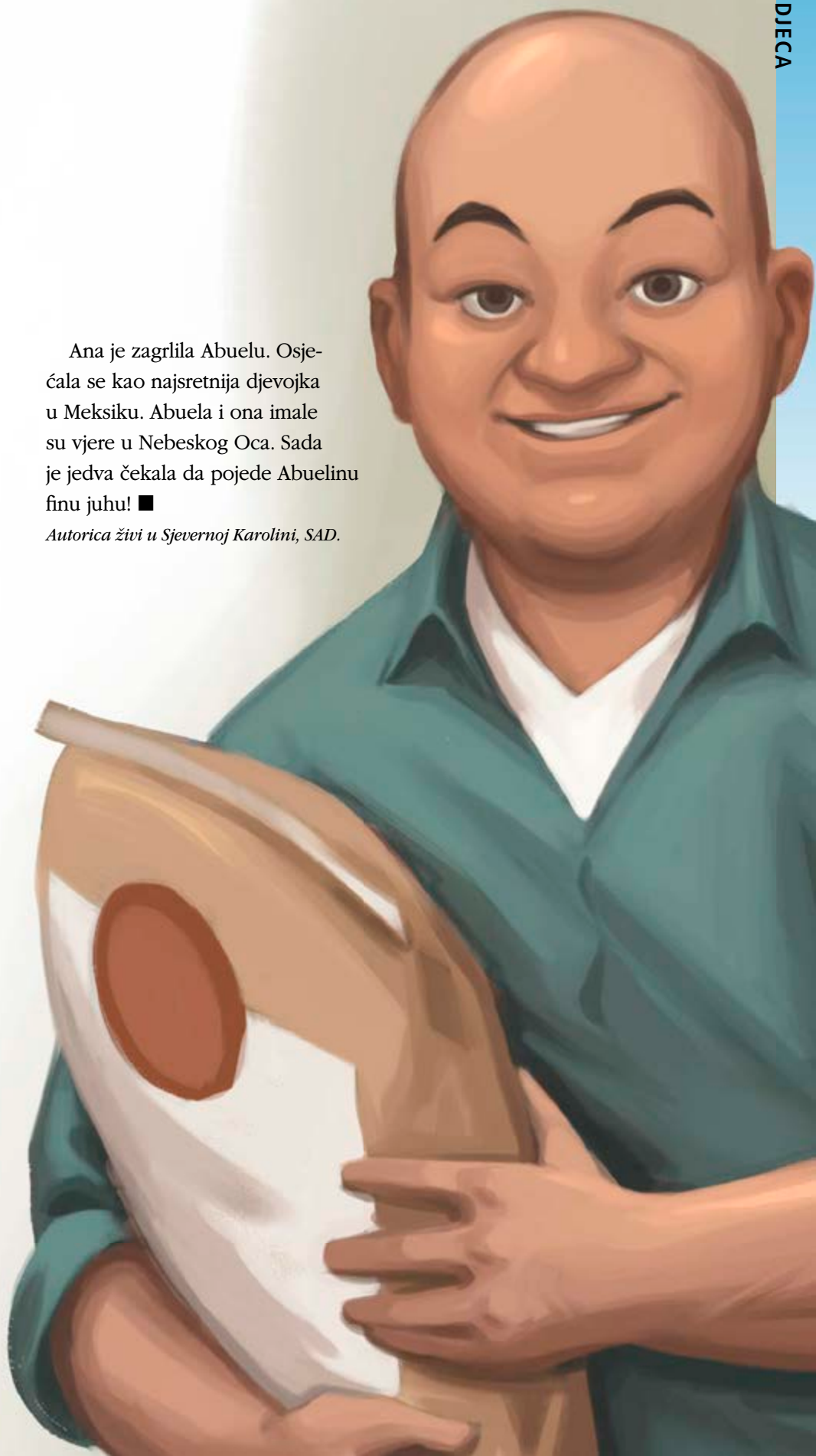
Ana se nasmijala i zapljeskala.

Zatim je stala. Zanimala ju je jedna stvar. »Abuela, jesi li znala da će ujak Pedro danas doći? Zbog toga nisi bila zabrinuta?»

»Ne«, rekla je Abuela. »Kada platim svoju desetinu, imam vjere da će me Nebeski Otac blagosloviti. I to je učinio!»

Ana je zagrlila Abuelu. Osjećala se kao najsretnija djevojka u Meksiku. Abuela i ona imale su vjere u Nebeskog Oca. Sada je jedva čekala da pojede Abuelinu finu juhu! ■

Autorica živi u Sjevernoj Karolini, SAD.

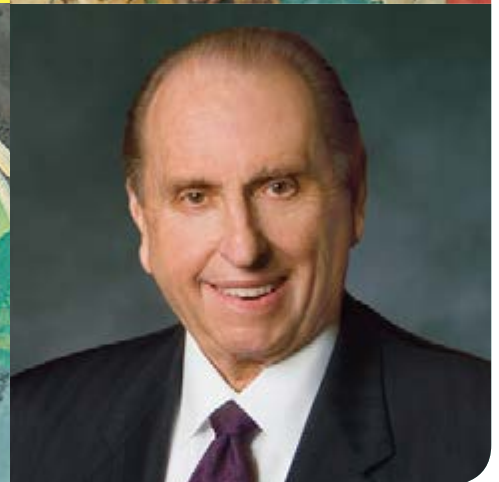

Slijedenje proroka i apostola

Jenna Koford

Bog poziva proroke i apostole da nas uče što Bog želi da znamo. U Svetim pismima možemo čitati o prorocima poput Noe, Nefija i Josepha Smitha te o apostolima poput Petra i Pavla. I danas imamo proroke i apostole!

DETALI SA SLIKE GOSPODIN ISPUKAVA SVE SVOJE RIJEČI, CLARCA K. PRICEA; DETALI SA SLIKE JOSEPH SMITH, M.L. DANQUARTA A. WEGGELANDA; DETALI SA SLIKE PRICE NOVOG ZAVIETA, PAULLA MANNA; DETALI SA SLIKE NEFI I LEHI NADZIRU GRADNJU BRODA, JERRYJA THOMPSONA; ILUSTRACIJE: GARTH BRUNER

Što je »prorok, vidjelac i objavitelj«?

Prorok priča u Božje ime.

Vidjelac može vidjeti prošlost, sadašnjost i budućnost.

Objavitelj nam objavljuje (ili pokazuje) Božju volju.

- Članovi Prvog predsjedništva su svi proroci, vidioci i objavitelji. Kao što su i svi apostoli.
- Samo predsjednik Crkve ima ovlast od Boga da vodi cijelu Crkvu.
- Koliko živućih proroka, vidioca i objavitelja imamo sve skupa?

12 15 3 1

Odgovor: 15

Zašto je važno slijediti proroka?

Prorok je kao netko tko promatra s kule (vidi također stranicu 38). Može vidjeti nadolazeću opasnost i reći nam kako je se čuvati. Pomaže nam slijediti Isusa Krista.

Što nas je naš prorok tražio da učinimo?

Naš današnji prorok je predsjednik Thomas S. Monson. Evo još neke stvari koje nas je tražio da učinimo.

- Pratite Isusov primjer i volite sve.
- Platite desetinu i donirajte u misionarski fond.
- Klonite se loših filmova, TV-a i drugih medija.
- Stavite sliku hrama u svaku spavaću sobu.
- Proučavajte govore s Općeg sabora.
- Posjetite starješine i budite dobar susjed.

Odaberi jednu stvar s popisa koju možeš učiniti u ovom mjesecu.

Što ćeš učiniti? ■

Alma se pokajao

Alma je bio svećenik opakog kralja Noe. Slušao je proroka Abinadija kako podučava o zapovijedima. Alma je znao da mora promijeniti svoj život i slijediti Boga umjesto da radi opake stvari. Zapisivao je što je Abinadi podučavao. Počeo je druge podučavati o evanđelju. Kasnije je imao svoju obitelj i nazvao je jednog od svojih sinova Alma.

Bio sam na poziciji vratara dok smo igrali nogomet i odlično sam to odrađivao. Onda sam se sjetio da se moram pokajati zbog nečeg lošeg što sam jučer rekao. Morao sam to učiniti, ali bio sam usred utakmice. A onda sam se sjetio nečega. Možeš se moliti gdje god imaš potrebu! Nakon što sam se pomolio, osjećao sam se dobro što sam se pokajao.

Peter G., 8 godina, Utah, SAD

Damon B., 8 godina, Utah, SAD

Izreži, presavij i čuvaj ovu karticu sa zadacima!

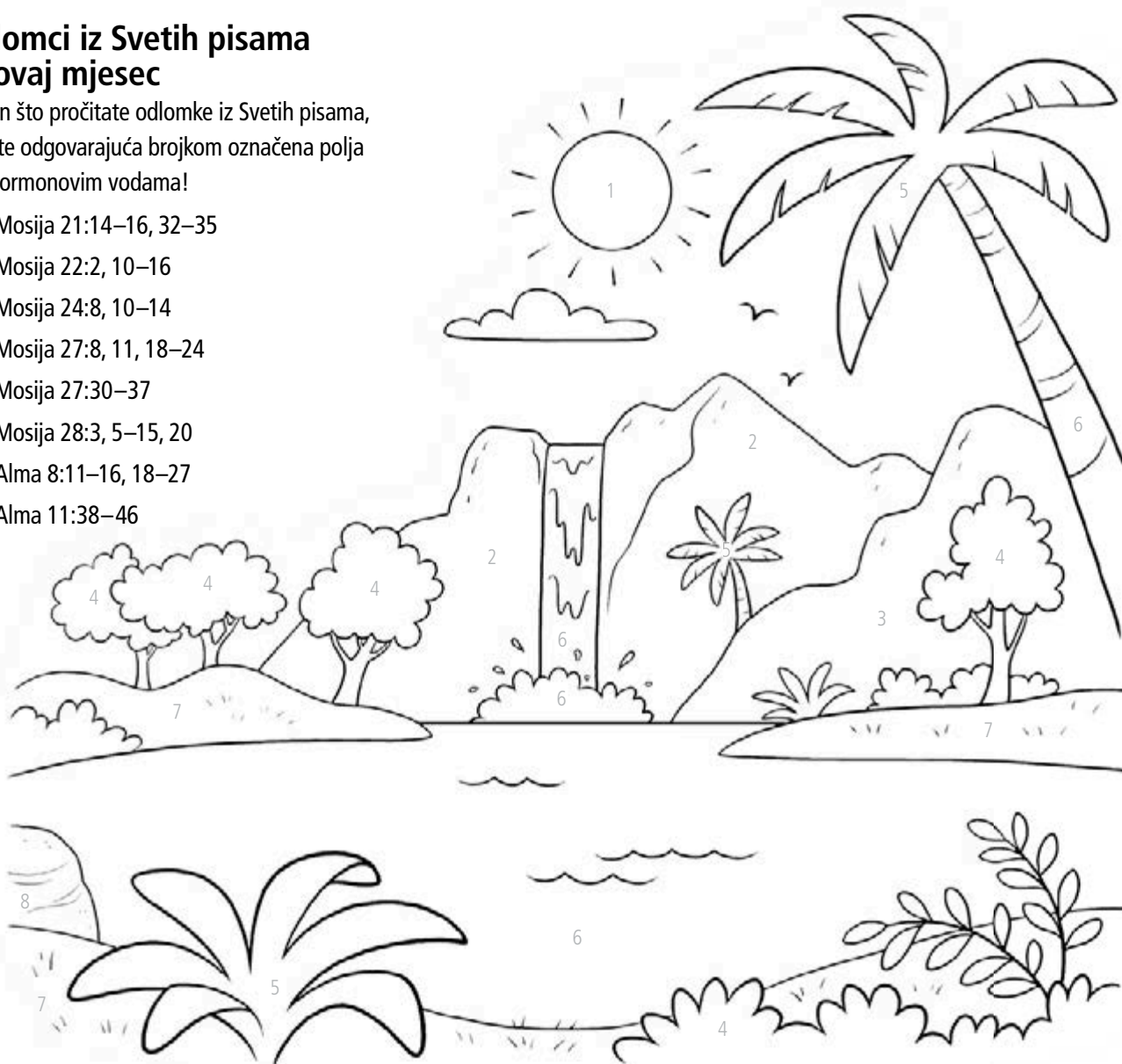
Mogu se pokajati!

- Nauči napamet Mosiju 18:9.
- Napiši ili nacrtaj nešto što je prorok rekao na Općem saboru.
- Odaberi jedan način pomoću kojeg se možeš promijeniti nabolje. Pokušaj to činiti ovog mjeseca.
- Dajem si zadatak da...

Odlomci iz Svetih pisama za ovaj mjesec

Nakon što pročitate odlomke iz Svetih pisama, obojite odgovarajuća brojkom označena polja na Mormonovim vodama!

- 1 Mosija 21:14–16, 32–35
- 2 Mosija 22:2, 10–16
- 3 Mosija 24:8, 10–14
- 4 Mosija 27:8, 11, 18–24
- 5 Mosija 27:30–37
- 6 Mosija 28:3, 5–15, 20
- 7 Alma 8:11–16, 18–27
- 8 Alma 11:38–46

Mormonove vode

Alma se sakrio od opakog kralja Noe blizu mirnog mjesta koje se zove Mormonove vode. Mnogo je ljudi dolazilo slušati Almu kako podučava evanđelje. Željeli su biti kršteni. Kad ih je Alma krstio, ljudi su davali ista obećanja, odnosno sklapali saveze, koja mi dajemo kad smo kršteni. Možete pročitati više o tim obećanjima na sljedećoj stranici. ■

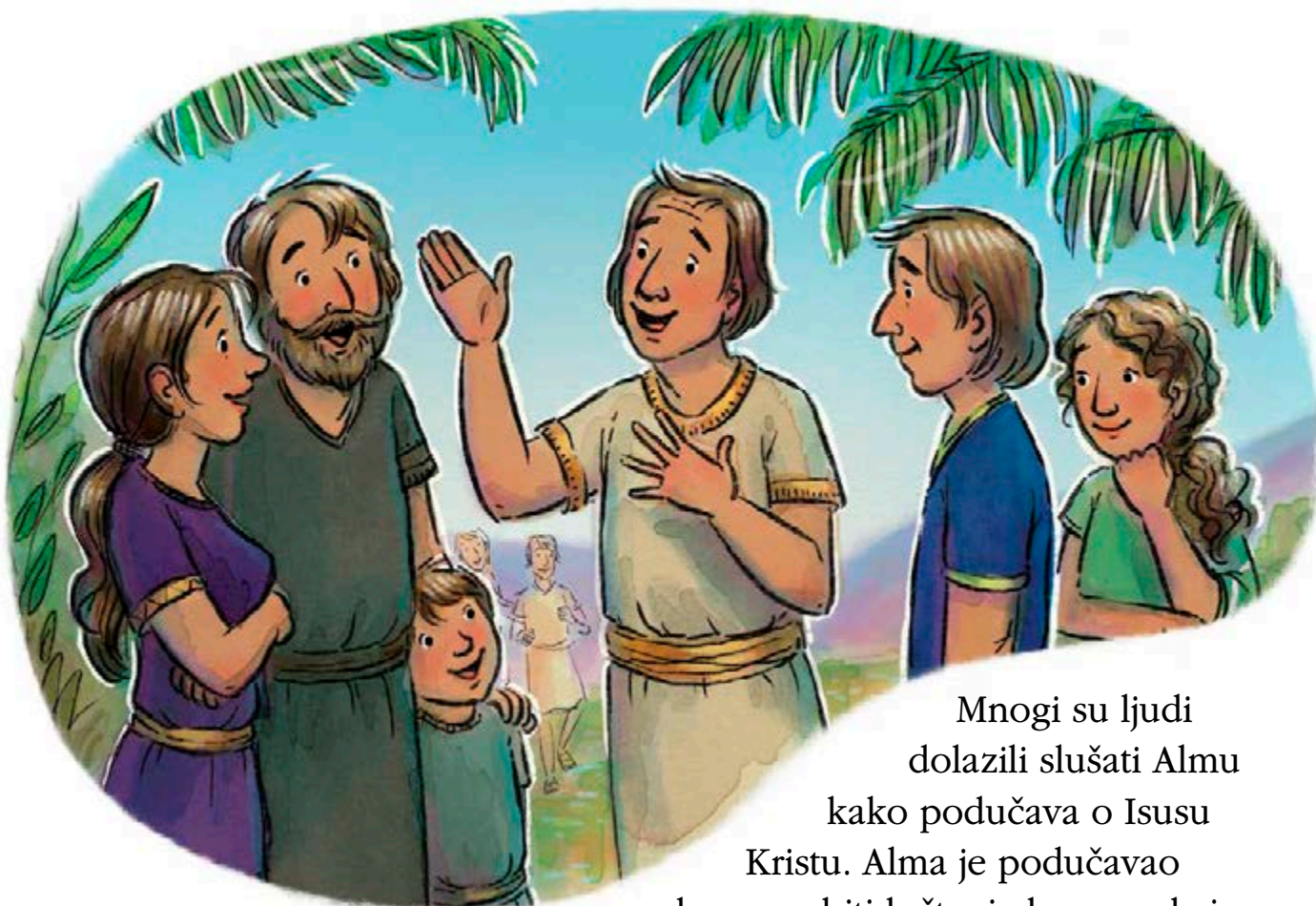
Alma krsti mnoge ljude

Abinadi je bio prorok. Ljude je podučavao da vjeruju u Isusa i prestanu činiti zle stvari. Opaki kralj imenom Noa bio je ljut na Abinadija. Noa se nije htio pokajati.

Čovjek imenom Alma vjerovao je Abinadiju. Pobjegao je i sakrio se od ljutitog kralja. Osjetio je žaljenje zbog toga što čini zle stvari i pokajao se, upravo onako kako je Abinadi podučavao.

Mnogi su ljudi dolazili slušati Almu kako podučava o Isusu Kristu. Alma je podučavao da mogu biti kršteni ako se pokaju i slijede Isusa.

Ljudi su pljeskali s radošću. Obećali su tješiti druge. Obećali su voljeti Boga i govoriti ljudima o njemu. Bili su spremni biti kršteni.

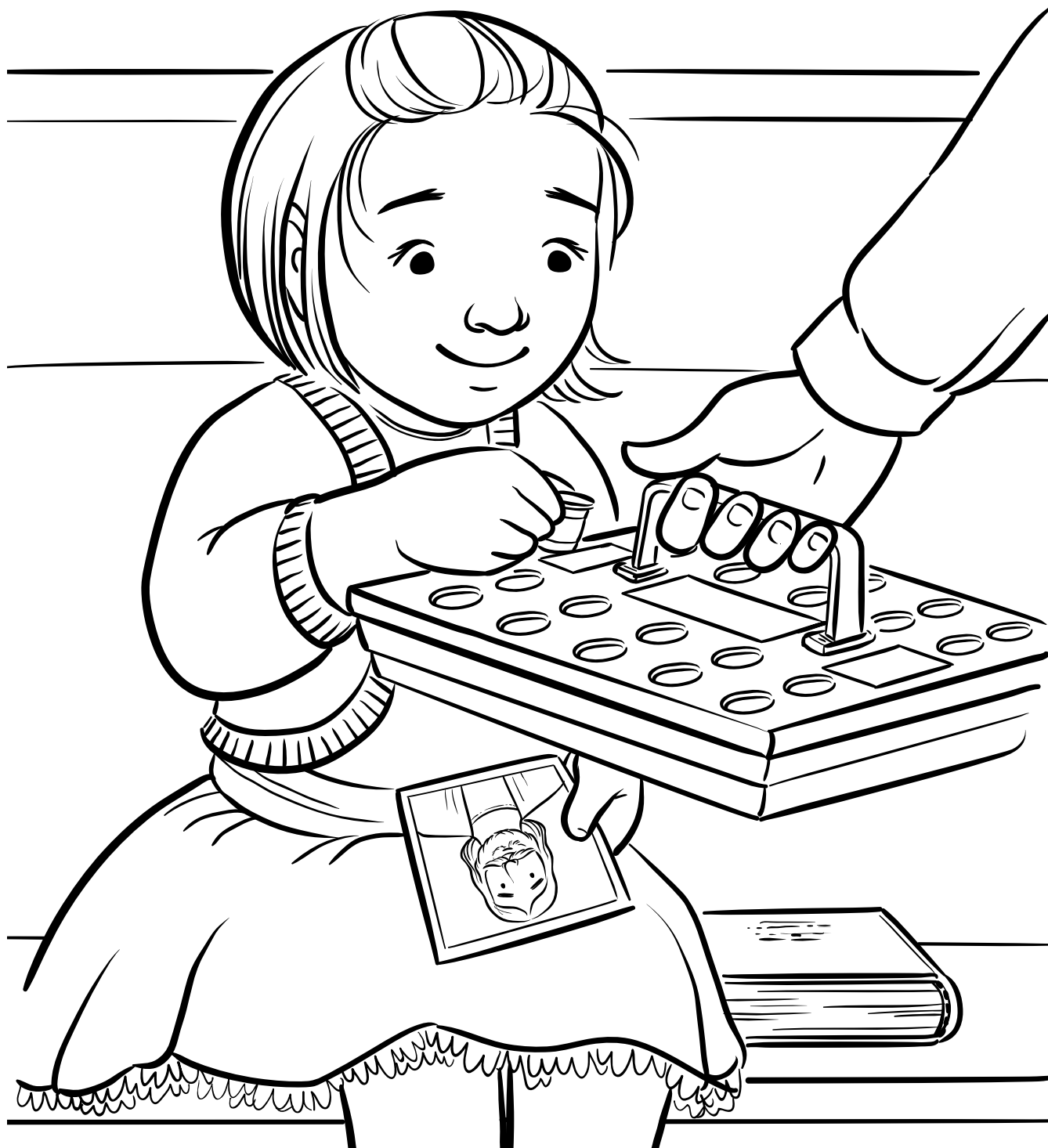

Jednog po jednog, Alma ih je krstio. Bili su jako sretni biti dijelom Isusove Crkve.

Kada smo kršteni, dajemo obećanja koja je dao Almin narod. I mi postajemo dio Isusove Crkve! ■

Šabat je poseban dan

**predsjednik
George Q. Cannon
(1827.–1901.)**

prvi savjetnik u Prvom
predsjedništvu

TRAŽENJE DUHOVNIH DAROVA

Koliko mnogo vas traži ove darove koje je Bog obećao udijeliti?

Svakom muškarcu i ženi u Crkvi Kristovoj mogu biti dodijeljeni darovi Božjeg Duha prema njihovoj vjeri i Božjoj volji...

Koliko mnogo vas... traži ove darove koje je Bog obećao udijeliti? Koliko se mnogo vas, kad kleknete pred Nebeskim Ocem u vašem obiteljskom krugu ili na vašem tajnom mjestu, trsi da im se udijeje ovi darovi? Koliko mnogo vas traži od Oca, u ime Isusa, da im se očituje preko tih moći i tih darova? Ili živite iz dana u dan, kao što se vrata okreću na stožerima svojim, bez imalo osjećaja, bez življenja ikakve vjere, zadovoljni time što ste kršteni i što ste članovi Crkve i tako počivate tu, misleći da je vaše spasenje sigurno zbog toga što ste obavili sve navedeno?...

Znam da je Bog voljan iscijeliti

bolesne, da je voljan udijeliti dar razlučivanja duhova, dar mudrosti, znanja i proročanstva i ostale darove koji mogu biti potrebni. Ako je itko od nas nesavršen, naša je dužnost da se molimo za dar koji će nas usavršiti. Imam li ja nesavršenosti? Pun sam ih. Što je moja dužnost? Moliti se Bogu da mi dade darove koji će ispraviti te nesavršenosti. Ako sam ljut čovjek, moja je dužnost moliti za ljubav, koja je velikodušna i dobrotiva. Jesam li zavidan čovjek? Moja je dužnost da tražim ljubav, koja ne zavidi. Tako je

sa svim darovima evanđelja. Oni su namijenjeni za tu svrhu. Nitko ne bi smio reći: »Oh, ne mogu si pomoći; to je u mojoj naravi.« On se nije time opravdao, jer je Bog obećao dati snagu da se to ispravi i darove da se to iskorijeni. Ako čovjeku nedostaje mudrosti, njegova je dužnost da upita Boga za mudrost. Isto je sa svim ostalim. To je Božji nacrt za njegovu Crkvu. On želi da njegovi sveci budu savršeni u istini. U tu svrhu on daje darove i predaje ih onima koji ih traže, kako bi bili savršen narod na licu zemaljskom, bez obzira na njihove mnoge slabosti, jer je Bog obećao dati darove koji su potrebni za njihovo savršenstvo. ■

Iz The Latter-day Saints Millennial Star, 23. travnja 1894., 258–261; interpunkcija i pisanje velikih slova standardizirani.

UVIDI

Kako prvotno vjerovanje prerasta u spoznaju i svjedočanstvo?

»Ne mogu se sjetiti vremena kad nisam vjerovao u Nebeskog Oca i Isusa Krista. Volio sam ih od kad sam za njih doznao kao dijete uz svoju anđeosku majku, čitajući Sveta pisma i evanđeoske priče. Ta prvotna vjera narasla je u znanje i svjedočanstvo o brižnom Nebeskom Ocu, koji čuje naše molitve i odgovara na njih.«

starješina **Ronald A. Rasband** iz Zbora dvanaestorice apostola, »I Stand All Amazed«, *Lijahona*, studeni 2015., 90.

Također u ovom izdanju

ZA MLADE ODRASLE OSOBE

Prepoznavanje Sotoninih krivotvorina

str.44

Evo jedan ključni način kako možete
razlikovati Sotonine laži i Gospodinove istine.

ZA MLADE

ČAK I AKO STE SRAMEŽLJIVI

str.60

Jeste li ikad bili previše sramežljivi
ili preplašeni za iznošenje evanđelja?

Evo tri prijedloga:

ZA DJECU

Slijedenje proroka i apostola

str.72

Koja je jedna stvar koju biste mogli učiniti ovaj
mjesec kako biste slijedili proroka, predsjednika
Thomasa S. Monsona?

CROATIAN

CRKVA
ISUSA KRISTA
SVETACA
POSLEDNJIH DANA